REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2017/2402 **2024/EES/69/28**

frá 12. desember 2017

um almennan ramma fyrir verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun, og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB og 2011/61/ESB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 648/2012 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti Seðlabanka Evrópu ([1]),

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Við verðbréfun eiga sér stað viðskipti sem gerir lánveitanda eða kröfuhafa – venjulega lánastofnun eða fyrirtæki – kleift að endurfjármagna lán, áhættuskuldbindingar eða viðskiptakröfur, s.s. íbúðalán, bílalán eða -kaupleigusamninga, neytendalán, kreditkorta- eða viðskiptakröfur, með því að umbreyta þeim í framseljanleg verðbréf. Lánveitandinn safnar saman lánasafni sínu, endurflokkar það og skipuleggur eftir mismunandi áhættuflokkum fyrir mismunandi fjárfesta, og gefur þannig fjárfestum aðgang að fjárfestingum í lánum og öðrum áhættuskuldbindingum sem þeir hefðu venjulega ekki beinan aðgang að. Hagnaður fjárfesta verður til af sjóðstreymi undirliggjandi lána.

2) Í orðsendingu sinni frá 26. nóvember 2014 um fjárfestingaráætlun fyrir Evrópu, tilkynnti framkvæmdastjórnin fyrirætlun sína um að endurvekja hágæða verðbréfunarmarkaði, án þess að endurtaka mistökin sem gerð voru fyrir fjármálakreppuna 2008. Þróun einfalds, gagnsæs og staðlaðs verðbréfunarmarkaðar er einn af hornsteinum sambands fjármagnsmarkaða (e. *Capital Markets Union (CMU)*) og stuðlar að því forgangsmarkmiði framkvæmdastjórnarinnar að styðja við atvinnusköpun og afturhvarf til sjálfbærs vaxtar.

3) Sambandið stefnir að styrkingu lagarammans sem komið var á eftir fjármálakreppuna til að bregðast við áhættunni sem innbyggð er í mjög flókna, ógagnsæja og áhættusama verðbréfun. Mikilvægt er að tryggja að samþykktar séu reglur til að aðgreina betur einfaldar, gagnsæjar og staðlaðar afurðir frá flóknum, ógagnsæjum og áhættusömum gerningum og beita áhættunæmari varfærniramma.

4) Verðbréfun er mikilvægur þáttur í vel starfhæfum fjármálamarkaði. Traust skipulag verðbréfunar er mikilvægur farvegur fyrir fjölbreyttari fjármögnun og víðari dreifingu áhættu innan fjármálakerfis Sambandsins. Hún gerir mögulega breiðari dreifingu áhættu innan fjármálageirans og getur hjálpað til að losa um fjármagn á efnahagsreikningi upphafsaðila sem gerir mögulegar frekari lánveitingar til atvinnulífsins. Almennt getur það aukið skilvirkni fjármálakerfisins og stuðlað að auknum fjárfestingartækifærum. Verðbréfun getur myndað brú á milli lánastofnana og fjármagnsmarkaða sem hefur í för með sér óbeinan ávinning fyrir fyrirtæki og borgara (t.d. í gegnum hagstæðari lán og fjármögnun fyrirtækja, og fasteigna- og kreditkortalán). Í þessari reglugerð er samt sem áður tekið tillit til áhættunnar af aukinni innbyrðis samtengingu og óhóflegri skuldsetningu sem verðbréfun skapar og lögð áhersla á að efla eindarvarúðareftirlit lögbærra yfirvalda með þátttöku fjármálastofnana í verðbréfunarmarkaðnum sem og þjóðhagsvarúðareftirlit með þeim markaði af hálfu Evrópska kerfisáhætturáðsins, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 ([4]), og af hálfu lögbærra landsyfirvalda og tilnefndra yfirvalda með gerningum sem falla undir þjóðhagsvarúðareftirlit.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 347, 28.12.2017, bls. 35. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 145/2024 frá 12. júní 2024 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (síður birtingar).

([1]) Stjtíð. ESB C 219, 17.6.2016, bls. 2.

([2]) Stjtíð. ESB C 82, 3.3.2016, bls. 1.

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 26. október 2017 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 20. nóvember 2017.

([4]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1092/2010 frá 24. nóvember 2010 um þjóðhagsvarúðareftirlit með fjármálakerfinu á sviði Evrópusambandsins og um stofnun evrópska kerfisáhætturáðsins (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 1).

5) Það að koma á áhættunæmari varfærnisramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða („STS“) verðbréfun kallar á að Sambandið skilgreini með skýrum hætti hvað STS-verðbréfun er, því að öðrum kosti væri hægt að nota hina áhættunæmari stjórnsýslumeðferð fyrir lánastofnanir og vátryggingafyrirtæki fyrir ólíkar tegundir verðbréfana í mismunandi aðildarríkjum. Þetta gæti leitt til ójafnra samkeppnisskilyrða og eftirlitshögnunar, þegar mikilvægt er að tryggja að Sambandið virki sem innri markaður fyrir STS-verðbréfanir og það auðveldi viðskipti yfir landamæri.

6) Í samræmi við núverandi skilgreiningar í sérlögum Sambandsins þykir rétt að setja fram skilgreiningar á öllum lykilhugtökum verðbréfunar. Einkum er þörf á skýrri og yfirgripsmikilli skilgreiningu á verðbréfun sem nær yfir hvers konar viðskiptasamninga eða kerfisfyrirkomulag þar sem greiðslufallsáhættu í tengslum við ákveðna áhættuskuldbindingu eða safn áhættuskuldbindinga er skipt í áhættulög. Áhættuskuldbinding sem hefur í för með sér beina greiðsluskyldu vegna viðskiptasamnings eða kerfisfyrirkomulags sem notað er til að fjármagna eða starfrækja efnislegar eignir ætti ekki að vera talin áhættuskuldbinding vegna verðbréfunar, jafnvel þótt viðskiptasamningurinn eða kerfisfyrirkomulagið feli í sér greiðsluskyldu með mismunandi forgangi.

7) Umsjónaraðili [áður umsýsluaðili] ætti að geta falið umsýslustofnun verkefni en ætti áfram að bera ábyrgð á áhættustýringu. Einkum ætti umsjónaraðili ekki að yfirfæra kröfuna um eftirhald áhættu til umsýslustofnunar sinnar. Umsýslustofnunin ætti að vera eftirlitsskyldur eignastýringaraðili, s.s. rekstrarfélag verðbréfasjóðs, rekstraraðili sérhæfðra sjóða eða aðili sem um getur í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB ([1]) (MiFID-aðili).

8) Með þessari reglugerð er innleitt bann við endurverðbréfun, með fyrirvara um undanþágur í tilteknum tilvikum þar sem endurverðbréfanir eru notaðar eru í lögmætum tilgangi og um nánari útlistun á hvort áætlanir um eignatryggð skammtímaskuldabréf teljist vera endurverðbréfanir. Endurverðbréfanir geta hindrað að það stig gagnsæis náist sem þessi reglugerð leitast við að koma á. Endurverðbréfanir geta þó, í undantekningartilvikum, verið gagnlegar við að verja hagsmuni fjárfesta. Þess vegna ætti aðeins að heimila endurverðbréfanir í sérstökum tilvikum eins og kemur fram í þessari reglugerð. Auk þess er mikilvægt fyrir fjármögnun raunhagkerfisins að bannið við endurverðbréfun nái ekki til áætlana um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi sem ekki hafa í för með sér nein ný áhættulög í viðbót við viðskiptin sem fjármögnuð eru af áætluninni.

9) Fjárfestingar í eða áhættuskuldbindingar vegna verðbréfunar útsetja ekki aðeins fjárfestinn fyrir greiðslufallsáhættu vegna undirliggjandi lána eða áhættuskuldbindinga, heldur getur skipulagsferli verðbréfunar einnig leitt til annarrar áhættu, s.s. umboðsáhættu, líkansáhættu, laga- og rekstraráhættu, mótaðilaáhættu, þjónustuáhættu, lausafjáráhættu og samþjöppunaráhættu. Mikilvægt er þess vegna að stofnanafjárfestar falli undir hæfilegar kröfur um áreiðanleikakannanir sem tryggja að þeir meti á tilhlýðilegan hátt áhættuna sem stafar af öllum tegundum verðbréfunar í þágu endanlega fjárfesta. Áreiðanleikakönnun getur þannig einnig aukið tiltrú á markaðnum og traust milli einstakra upphafsaðila, umsjónaraðila og fjárfesta. Nauðsynlegt er að fjárfestar geri einnig viðeigandi áreiðanleikakönnun að því er varðar STS-verðbréfanir. Þeir geta aflað sér vitneskju með því að nota upplýsingarnar sem aðilar að verðbréfuninni hafa birt opinberlega, einkum STS-tilkynninguna og tengdar upplýsingar sem birtar eru í því samhengi, sem ættu að veita fjárfestum allar viðkomandi upplýsingar um hvernig STS-viðmið eru uppfyllt. Stofnanafjárfestar ættu að geta treyst nægjanlega STS-tilkynningunni og upplýsingunum sem upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn birta um hvort verðbréfunin uppfylli STS-kröfurnar. Þeir ættu samt ekki að reiða sig eingöngu og vélrænt á slíka tilkynningu og slíkar upplýsingar.

10) Mikilvægt er að hagsmunir upphafsaðila, umsjónaraðila, upphaflegra lánveitenda, sem aðild eiga að verðbréfun, og fjárfesta falli saman. Til að ná þessu fram ætti upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða upphaflegi lánveitandinn að halda eftir umtalsverðri hlutdeild í undirliggjandi áhættuskuldbindingum verðbréfunarinnar. Þess vegna er mikilvægt fyrir upphafsaðilann, umsjónaraðilann eða upphaflega lánveitandann að halda eftir umtalsverðri, hreinni, fjárhagslegri áhættuskuldbindingu vegna hinna undirliggjandi áhættuþátta sem um ræðir. Almennt ætti því ekki að byggja verðbréfunarviðskipti upp þannig að komist sé hjá því að beita eftirhaldskröfunni. Sú krafa ætti að gilda um öll tilvik þar sem fjárhagslegt inntak verðbréfunar á við, án tillits til rekstrarforms að lögum eða þeirra gerninga sem eru notaðir. Ekki er þörf á að beita eftirhaldskröfunni oftar en einu sinni. Fyrir hverja verðbréfun nægir að krafan taki aðeins til upphafsaðila, umsjónaraðila eða upphaflegs lánveitanda. Ef verðbréfunarviðskiptin innihalda aðrar verðbréfaðar stöður

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar ætti eftirhaldskröfunni á sama hátt eingöngu að vera beitt á verðbréfunina sem liggur til grundvallar fjárfestingunni. Í STS-tilkynningunni ætti að greina fjárfestum frá því að upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða upphaflegi lánveitandinn haldi eftir umtalsverðri, hreinni, fjárhagslegri áhættuskuldbindingu vegna undirliggjandi áhættu. Tilteknar undantekningar ætti að gera í tilvikum þar sem verðbréfaðar áhættuskuldbindingar eru að fullu, skilyrðislaust og óafturkallanlega tryggðar einkum af opinberum yfirvöldum. Ef stuðningur er veittur með opinberu fjármagni í formi ábyrgða eða á annan hátt er þessi reglugerð með fyrirvara um reglur um ríkisaðstoð.

11) Upphafsaðilar eða umsjónaraðilar ættu ekki að notfæra sér þá staðreynd að þeir geti búið yfir meiri upplýsingum um eignirnar sem yfirfærðar eru til sérstaka verðbréfunaraðilans en fjárfestar og hugsanlegir fjárfestar, og ættu ekki að yfirfæra til sérstaka verðbréfunaraðilans eignir með greiðslufallsáhættusnið sem er hærra en á sambærilegum eignum í efnahagsreikningi upphafsaðilanna, án vitneskju fjárfestanna eða hugsanlegra fjárfesta. Öll brot á þeirri skyldu ættu að varða viðurlögum sem lögbær yfirvöld beita en þó eingöngu þegar slík brot eru framin af ásetningi. Gáleysi eitt og sér ætti ekki að falla undir viðurlög hvað þetta varðar. Þessi skylda ætti þó ekki á nokkurn hátt að hafa áhrif á rétt upphafsaðila eða umsjónaraðila til að velja eignir til yfirfærslu til sérstaka verðbréfunaraðilans sem fyrirfram hafa hærra greiðslufallsáhættusnið en meðaltalið í samanburði við meðalgreiðslufallsáhættusnið sambærilegra eigna sem eru á efnahagsreikningi upphafsaðilans, svo fremi fjárfestunum og hugsanlegum fjárfestum sé með skýrum hætti tilkynnt um þetta hærra greiðslufallsáhættusnið eignanna sem yfirfærðar eru til sérstaka verðbréfunaraðilans. Lögbær yfirvöld ættu að hafa eftirlit með að þessari skyldu sé hlítt með því að bera saman eignirnar sem undirliggjandi eru verðbréfuninni og sambærilegar eignir sem eru á efnahagsreikningi upphafsaðilans.

Samanburðurinn ætti að vera á afkomu eigna sem fyrirfram er búist við að skili svipaðri afkomu, t.d. á íbúðalánum í vanskilum sem yfirfærð eru til sérstaka verðbréfunaraðilans og íbúðalánum í vanskilum sem haldið er á efnahagsreikningi upphafsaðilans.

Ekki er hægt að ganga út frá að eignirnar sem eru undirliggjandi verðbréfun skili svipaðri afkomu og meðaleignir á efnahagsreikningi upphafsaðilans.

12) Það að fjárfestar og hugsanlegir fjárfestar geti framkvæmt áreiðanleikakönnun og þannig lagt upplýst mat á lánshæfi tiltekins verðbréfunargernings er háð aðgengi þeirra að upplýsingum um þessa gerninga. Miðað við núverandi réttarreglur er mikilvægt að koma á yfirgripsmiklu kerfi þar sem fjárfestar og hugsanlegir fjárfestar hafa aðgang að öllum viðkomandi upplýsingum yfir allan líftíma viðskiptanna, til að draga úr skýrslugjöf upphafsaðila, umsjónaraðila og sérstakra verðbréfunaraðila og auðvelda samfellt, einfalt og ókeypis aðgengi fjárfesta að áreiðanlegum upplýsingum um verðbréfanir. Til að auka gagnsæi á markaði ætti að koma á ramma fyrir verðbréfunarskrár til að safna saman viðkomandi skýrslum og þá fyrst og fremst um undirliggjandi áhættuskuldbindingar í verðbréfunum. Slíkar verðbréfunarskrár ættu að hafa starfsleyfi og vera undir eftirliti Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar (Evrópska verðbréfa-markaðseftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ([1]). Þegar tilgreind eru einstök atriði í slíkri skýrslugjöf ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að tryggja að upplýsingarnar sem tilkynna á til slíkra verðbréfunarskráa endurspegli eins nákvæmlega og mögulegt er núverandi sniðmát fyrir birtingu slíkra upplýsinga.

13) Megintilgangur hinnar almennu skyldu upphafsaðilans, umsjónaraðilans og sérstaka verðbréfunaraðilans að gera upplýsingar um verðbréfanir tiltækar gegnum verðbréfunarskrá er að veita fjárfestum eina og eftirlitsskylda uppsprettu gagna sem nauðsynleg eru fyrir þá til að framkvæma áreiðanleikakönnun. Verðbréfanir einkaaðila eru oft sérsniðnar. Þær eru mikilvægar vegna þess þær gera aðilum kleift að eiga verðbréfunarviðskipti án þess að gefa markaðnum og samkeppnisaðilum upp viðkvæmar viðskiptaupplýsingar um viðskiptin (t.d. upplýsa um að tiltekið fyrirtæki þarfnist fjármögnunar til að auka framleiðslu eða að verðbréfafyrirtæki sé að fara inn á nýjan markað sem sé liður í stefnuáætlun þess) og/eða upplýsingar tengdar undirliggjandi eignum (t.d. um tegund viðskiptakröfu af hálfu iðnfyrirtækis). Í þessum tilvikum eru fjárfestar í beinu sambandi við upphafsaðilann og/eða umsjónaraðilann og fá upplýsingarnar sem nauðsynlegar eru til að framkvæma áreiðanleikakönnun þeirra milliliðalaust frá þeim. Rétt þykir þess vegna að undanskilja verðbréfanir einkaaðila frá kröfunum um að tilkynna viðskiptaupplýsingarnar til verðbréfunarskráar.

([1]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

14) Upphafsaðilar, umsjónaraðilar og upphaflegir lánveitendur ættu að beita sömu traustu og vel skilgreindu viðmiðum um lánveitingar á áhættuskuldbindingar sem á að verðbréfa og þeir beita á óverðbréfaðar áhættuskuldbindingar. Að því leyti sem viðskiptakröfur eru ekki upphaflega í formi láns, þarf þó ekki að uppfylla viðmið lánveitinga að því er varðar viðskiptakröfur.

15) Verðbréfunargerningar eru venjulega ekki hentugir fyrir almenna fjárfesta í skilningi tilskipunar 2014/65/ESB.

16) Upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar ættu að gera öll mikilvæg gögn um lánshæfi og afkomu undirliggjandi áhættuskuldbindinga aðgengileg í fjárfestaskýrslunni, þ.m.t. gögn sem gera fjárfestum kleift að greina með skýrum hætti vanskil og greiðslufall undirliggjandi skuldara, endurskipulagningu skulda, eftirgjöf skulda, skuldaívilnanir, endurkaup, greiðsluhlé, tap, afskriftir, endurheimtur og önnur úrræði varðandi afkomu eigna í safni undirliggjandi áhættuskuldbindinga. Ef um er að ræða verðbréfun sem ekki er viðskipti með eignatryggð skammtíma-skuldabréf ætti fjárfestaskýrslan að innihalda viðskiptagögn um sjóðstreymi af undirliggjandi áhættuskuldbindingum og af skuldum verðbréfunarinnar, þ.m.t. aðgreindar upplýsingar um tekjur og útgreiðslur af verðbréfuðu stöðunni, þ.e.a.s. af áætluðum höfuðstól, áætluðum vöxtum, uppgreiddum höfuðstól, gjaldföllnum vöxtum, þóknunum og gjöldum, og gögn sem tengjast hvers konar atburði sem hefur í för með sér breytingar á forgangi greiðslna eða útskipti mótaðila, sem og gögn um fjárhæðir og fyrirkomulag endurbóta á lánshæfi sem tiltæk eru fyrir hvert áhættulag. Þótt verðbréfanir sem eru einfaldar, gagnsæjar og staðlaðar, hafi áður skilað góðri afkomu þýðir uppfylling allra STS-krafna hvorki að verðbréfuð staða sé laus við áhættu né gefur hún vísbendingu um það lánshæfi sem er undirliggjandi verðbréfuninni. Í staðinn ætti að skilja þetta sem vísbendingu um að varfærinn og íhugull fjárfestir geti greint áhættuna sem felst í verðbréfuninni.

Til að taka tillit til hinna mismunandi kerfislægu þátta við langtímaverðbréfanir og skammtímaverðbréfanir (þ.e.a.s. áætlanir um eignatryggð skammtímaskuldabréf (e. *ABCP programmes*) og viðskipti með eignatryggð skammtíma-skuldabréf (e. *ABCP transactions*)), ætti að setja tvenns konar STS-kröfur: annars vegar fyrir langtímaverðbréfanir og hins vegar fyrir skammtímaverðbréfanir sem samsvara mismunandi hlutverkum þessara tveggja markaðshluta. Áætlanir um eignatryggð skammtímaskuldabréf byggjast á röð viðskipta með eignatryggð skammtímaskuldabréf sem samanstanda af skammtímaáhættuskuldbindingum sem þarf að skipta út eftir gjalddaga. Í viðskiptum með eignatryggð skammtímaskuldabréf er hægt að ná fram verðbréfun m.a. með samningi um mismunandi afslátt af kaupverði safns undirliggjandi áhættuskuldbindinga eða útgáfu sérstaks verðbréfunaraðila á forgangs- og víkjandi skuldaviður-kenningum í sameiginlegu fjármögnunarfyrirkomulagi þar sem forgangsskuldaviðurkenningarnar eru yfirfærðar til aðilanna sem kaupa í einni eða fleiri áætlunum um eignatryggð skammtímaskuldabréf. Viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf sem teljast vera einföld, gagnsæ og stöðluð ættu þó ekki að innihalda neinar endurverðbréfanir. Auk þess ættu STS-viðmið að endurspegla sérstakt hlutverk umsjónaraðilans sem veitir áætluninni um eignatryggð skammtímaskuldabréf lausafjárstuðning einkum er varðar áætlanir um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi.

17) Mikil vinna hefur þegar farið fram, bæði alþjóðlega og á vettvangi Sambandsins, við að skilgreina STS-verðbréfun. Í framseldum reglugerðum framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/35 ([1]) og (ESB) 2015/61 ([2]) hafa þegar verið sett viðmið um STS-verðbréfun í sérstökum tilgangi þar sem veitt er áhættunæmari varfærnismeðferð.

18) Sérstakir verðbréfunaraðilar ættu aðeins að vera með staðfestu í þriðju löndum sem ekki eru á lista fjármála-aðgerðahópsins yfir áhættusamar og ósamvinnuþýðar lögsögur. Ef samþykktur hefur verið sérstakur listi Sambandsins yfir lögsögur þriðju landa sem neita að hlíta stöðlum um góða stjórnarhætti í skattamálum á þeim tíma sem endurskoðun þessarar reglugerðar fer fram, skal taka tillit til þess lista Sambandsins og hann gæti orðið tilvísunarlisti yfir þriðju lönd þar sem sérstökum verðbréfunaraðilum er óheimilt að hafa staðfestu.

19) Mikilvægt er að koma á almennri skilgreiningu á STS-verðbréfun sem gildir þvert á atvinnugreinar og byggist á núverandi viðmiðum, sem og á viðmiðunum sem Baselnefndin um bankaeftirlit og Alþjóðasamtök eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði samþykktu 23. júlí 2015 til að auðkenna einfaldar, gagnsæjar og sambærilegar verðbréfanir innan eiginfjárkröfurammans fyrir verðbréfanir, og einkum sem byggist á álitinu um evrópskan ramma um hæfa verðbréfun sem birt var 7. júlí 2015 af Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 ([3]).

([1]) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/35 frá 10. október 2014 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtíð. ESB L 12, 17.1.2015, bls. 1).

([2]) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 frá 10. október 2014 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar lausafjárþekjukröfu fyrir lánastofnanir (Stjtíð. ESB L 11, 17.1.2015, bls. 1).

([3]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

20) Innleiðing STS-viðmiðanna í Sambandinu ætti ekki að leiða til sundurleitra aðferða. Sundurleitar aðferðir myndu mögulega skapa hindranir fyrir þá sem fjárfesta yfir landamæri með því að þvinga þá til að kynna sér regluramma aðildarríkisins, og grafa þannig undan tiltrú fjárfesta á STS-viðmiðunum. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti þess vegna að semja leiðbeiningar til að tryggja almennan og samræmdan skilning á STS-kröfunum í Sambandinu, til að takast á við möguleg túlkunarvandamál. Slík samræmd túlkun mun auðvelda upphafsaðilum, umsjónaraðilum og fjárfestum að tileinka sér STS-viðmiðin. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti einnig að gegna virku hlutverki við að bregðast við mögulegum túlkunarvandamálum.

21) Til að koma í veg fyrir sundurleitar aðferðir við innleiðingu á STS-viðmiðunum ættu evrópsku eftirlitsstofnanirnar þrjár, innan ramma sameiginlegrar nefndar evrópsku eftirlitsstofnananna, að samræma vinnu sína og lögbæru yfirvaldanna til að tryggja samræmi þvert á atvinnugreinar og meta hagnýt atriði sem komið geta upp í tengslum við STS-verðbréfanir. Í því sambandi ætti að óska eftir álitum markaðsaðila og taka tillit til þeirra að því marki sem er mögulegt. Birta ætti opinberlega niðurstöðu þessara umræðna á vefsetrum evrópsku eftirlitsstofnananna til að gera upphafsaðilum, umsjónaraðilum, sérstökum verðbréfunaraðilum og fjárfestum kleift að meta STS-verðbréfanir fyrir útgáfu eða fjárfestingu í slíkum stöðum. Slík samhæfingaraðferð mun vera sérstaklega mikilvæg á tímabilinu fram að innleiðingu þessarar reglugerðar.

22) Þessi reglugerð heimilar eingöngu að verðbréfanir með raunverulegu framsali (e. *true-sale*) séu auðkenndar sem STS. Í verðbréfun með raunverulegu framsali er eignarhald undirliggjandi áhættuskuldbindinga yfirfært eða framselt til útgefanda sem er sérstakur verðbréfunaraðili. Yfirfærsla eða framsal hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga til sérstaka verðbréfunaraðilans ætti ekki að falla undir ákvæði um endurkræfni komi til ógjaldfærni seljandans, með fyrirvara um ákvæði landslaga um ógjaldfærni sem heimila, samkvæmt ströngum skilyrðum, ógildingu á sölu undirliggjandi áhættuskuldbindinga sem fer fram á tilteknu tímabili áður en ógjaldfærni seljandans er lýst yfir.

23) Lögfræðiálit sem veitt er af þar til bærum lögfræðingi gæti staðfest raunverulegt framsal hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga eða framsal eða yfirfærslu með sömu réttaráhrif og að það raunverulega framsal, framsal eða yfirfærsla með sömu réttaráhrif sé framfylgjanleg samkvæmt gildandi lögum.

24) Í verðbréfunum sem ekki eru með raunverulegu framsali eru undirliggjandi áhættuskuldbindingar ekki yfirfærðar til útgefanda sem er sérstakur verðbréfunaraðili, heldur er greiðslufallsáhættan sem tengist undirliggjandi áhættuskuldbindingum yfirfærð með afleiðusamningi eða ábyrgðum. Þetta hefur í för með sér viðbótargreiðslufallsáhættu mótaðila og hugsanlegt viðbótarflækjustig sem tengist einkum efni afleiðusamningsins. Af þessum ástæðum ættu STS-viðmiðin ekki að heimila tilbúna verðbréfun.

Hafa ætti í huga árangur Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem kom fram í skýrslu hennar frá desember 2015 þar sem mögulegt mengi STS-viðmiðanna fyrir tilbúna verðbréfun er auðkennt og „tilbúin verðbréfun í efnahagsreikningi“ og „tilbúin verðbréfun í högnunarskyni“ skilgreint. Þegar Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur ákvarðað með skýrum hætti þau STS-viðmið sem sérstaklega eiga við um tilbúna verðbréfun í efnahagsreikningi og í því skyni að stuðla að fjármögnun í raunhagkerfinu og einkum í litlum og meðalstórum fyrirtækjum, sem hagnast mest af slíkri verðbréfun, ætti framkvæmdastjórnin að semja skýrslu, og ef við á, samþykkja tillögu að nýrri löggjöf til að rýmka gildissvið STS-rammans til að ná yfir slíkar verðbréfanir. Framkvæmdastjórnin ætti þó ekki að gera tillögu um slíka rýmkun að því er varðar tilbúna verðbréfun í högnunarskyni.

25) Undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem yfirfærðar eru frá seljandanum til sérstaka verðbréfunaraðilans ættu að uppfylla fyrirframákvörðuð og skýrt skilgreind hæfisviðmið sem ekki heimila virka eignasafnsstýringu þessara áhættuskuldbindinga á grundvelli umboðs til ákvarðanatöku (e. *discretionary basis*). Útskipti áhættuskuldbindinga sem stríða gegn yfirlýsingum og ábyrgðum ætti að jafnaði ekki að teljast virk eignasafnsstýring.

26) Undirliggjandi áhættuskuldbindingar ættu ekki að innihalda áhættuskuldbindingar í vanskilum eða áhættuskuldbindingar vegna lántaka eða ábyrgðaraðila sem, samkvæmt bestu vitund upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans, eru í sérstökum aðstæðum þar sem lánshæfi er veikt (t.d. lántakar sem lýstir hafa verið ógjaldfærir).

Krafan um „bestu vitund“ ætti að teljast uppfyllt á grundvelli upplýsinga sem aflað er frá skuldurum við útgáfu áhættuskuldbindinganna, upplýsinga sem aflað er frá upphafsaðilanum meðan á umsýslu hans vegna áhættuskuldbindinganna stendur eða áhættustýringar hans eða upplýsinga sem þriðji aðili hefur tilkynnt til upphafsaðilans.

Varfærin aðferð ætti að gilda um áhættuskuldbindingar sem hafa verið í vanskilum og í framhaldinu verið endurskipulagðar. Þó ætti ekki að vera útilokað að fella þær síðarnefndu inn í safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga hafi slíkar áhættuskuldbindingar ekki valdið vanskilum frá þeim degi sem endurskipulagningin fór fram, sem ætti að hafa átt sér stað a.m.k. einu ári áður en undirliggjandi áhættuskuldbindingar voru yfirfærðar eða framseldar til sérstaka verðbréfunaraðilans. Í slíkum tilvikum ætti fullnægjandi birting upplýsinga að tryggja fullt gagnsæi.

27) Til að tryggja að fjárfestar framkvæmi trausta áreiðanleikakönnun og til að auðvelda matið á undirliggjandi áhættu er mikilvægt að verðbréfunarviðskipti séu tryggð með áhættuskuldbindingasöfnum sem eru einsleit hvað varðar eignategund, s.s. söfnum íbúðalána, söfnum fyrirtækjalána, lána vegna atvinnurekstrareigna, leigumála og lánsheimilda vegna félaga í sömu grein, eða söfnum bílalána og -kaupleigusamninga, eða söfnum lánsheimilda til einstaklinga til einka-, fjölskyldu- eða heimilisnota. Undirliggjandi áhættuskuldbindingar ættu ekki að innihalda framseljanleg verðbréf eins og þau eru skilgreind í 44. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB. Til að koma til móts við þau aðildarríki þar sem viðtekið er að lánastofnanir noti skuldabréf í staðinn fyrir lánssamninga til að veita lán til fyrirtækja sem ekki eru fjármálafyrirtæki ætti að vera mögulegt að taka slík skuldabréf með, að því tilskildu þau séu ekki skráð á viðskiptavettvangi.

28) Mikilvægt er að koma í veg fyrir að líkön sem byggjast á „stofnun til sölu“ (e. *„originate to distribute“ models*) verði endurtekin. Í þeim aðstæðum veita lánveitendur lán á grundvelli lélegrar og ótryggrar útlánastefnu þar sem þeir vita fyrirfram að tengd áhætta verður um síðir seld þriðju aðilum. Þannig ættu áhættuskuldbindingarnar sem ætlunin er að verðbréfa að eiga upptök í venjulegri starfsemi upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans samkvæmt útlánareglum sem ekki ættu að vera síður strangar en þær sem upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn beitir við útgáfu svipaðra áhættuskuldbindinga sem ekki eru verðbréfaðar. Birta ætti hugsanlegum fjárfestum allar upplýsingar um verulegar breytingar á útlánareglum eða, ef um er að ræða áætlanir um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi, umsjónaraðilanum og öðrum aðilum sem beint eru útsettir fyrir viðskiptum með eignatryggð skammtímaskuldabréf. Upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn ætti að hafa nægjanlega reynslu í stofnun áhættuskuldbindinga sem eru sambærilegar þeim sem hafa verið verðbréfaðar. Ef um er að ræða verðbréfanir þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru íbúðalán, ætti lánasafnið ekki að innihalda lán sem eru markaðssett og veitt á þeirri forsendu að lánsumsækjandanum eða, eftir atvikum milligönguaðilum hafi verið gert ljóst að veittar upplýsingar yrðu mögulega ekki staðfestar af lánveitandanum. Mat á lánshæfi lántakans ætti einnig, eftir atvikum, að uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB ([1]) eða 2014/17/ESB ([2]) eða jafngildar kröfur í þriðju löndum.

29) Ef endurgreiðslan af verðbréfuðum stöðum er um of háð sölu eigna sem tryggja undirliggjandi eignir skapar það veikleika, eins og sýndi sig í fjármálakreppunni þegar hlutar markaðarins fyrir verðbréf tryggð með fasteignaveði í atvinnuhúsnæði gáfu lakari afkomu. Verðbréf, tryggð með fasteignaveði í atvinnuhúsnæði ættu þess vegna ekki að teljast STS-verðbréfanir.

30) Ef gögn um umhverfisáhrif eigna sem undirliggjandi eru verðbréfunum liggja fyrir ættu upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn í slíkum verðbréfunum að birta þau.

Þess vegna ættu upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn í STS-verðbréfun, þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru íbúðalán eða bílalán eða -kaupleigusamningar að birta fyrirliggjandi upplýsingar sem tengjast umhverfisárangri eignanna sem fjármagnaðar eru með slíkum íbúðalánum eða bílalánum eða -kaupleigusamningum.

31) Ef upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar vilja að verðbréfanir þeirra noti STS-auðkenninguna ætti að tilkynna fjárfestum, lögbærum yfirvöldum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um að verðbréfunin uppfylli STS-kröfurnar. Tilkynningin ætti að innihalda útskýringu á hvernig hvert STS-viðmið hafi verið uppfyllt. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti síðan í upplýsingaskyni að birta hana á lista yfir tilkynntar STS-verðbréfanir sem aðgengilegur er á vefsetri hennar. Þó útgáfa verðbréfunar sé á lista Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar yfir tilkynntar STS-verðbréfanir felur það ekki í sér að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin eða önnur lögbær yfirvöld hafi vottað að verðbréfunin uppfylli STS-kröfurnar. Það er áfram eingöngu á ábyrgð upphafsaðilanna, umsjónaraðilanna og sérstöku verðbréfunaraðilanna að uppfylla STS-kröfurnar. Þetta ætti að tryggja að upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar beri ábyrgð á fullyrðingu sinni um að verðbréfunin uppfylli STS-kröfurnar og að gagnsæi ríki á markaðnum.

32) Ef verðbréfun uppfyllir ekki lengur STS-kröfurnar ættu upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn tafarlaust að tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og viðkomandi lögbæru yfirvaldi um það. Enn fremur ef lögbært yfirvald hefur beitt stjórnsýsluviðurlögum í tengslum við verðbréfun sem tilkynnt hefur verið að uppfylli STS-kröfurnar ætti það lögbæra yfirvald tafarlaust að tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það sem bætir því á listann yfir STS-tilkynningar, þannig að fjárfestar séu upplýstir um slík viðurlög og um áreiðanleika STS-tilkynninga. Það er því í þágu upphafsaðila og umsjónaraðila að tilkynningar séu vel ígrundaðar til að komast hjá því að orðspor þeirra bíði hnekki.

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/48/EB frá 23. apríl 2008 um lánssamninga fyrir neytendur og um niðurfellingu tilskipunar ráðsins 87/102/EBE (Stjtíð. ESB L 133, 22.5.2008, bls. 66).

([2]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/17/ESB frá 4. febrúar 2014 um lánssamninga fyrir neytendur í tengslum við íbúðarhúsnæði og um breytingu á tilskipun 2008/48/EB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtíð. ESB L 60, 28.2.2014, bls. 34).

33) Fjárfestar ættu að framkvæma eigin áreiðanleikakönnun á fjárfestingum sem samsvarar áhættunni sem í þeim felst, en þeir ættu jafnframt að geta reitt sig á STS-tilkynningar og á upplýsingarnar sem upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar birta um hvort verðbréfun uppfylli STS-kröfurnar. Þeir ættu samt ekki að reiða sig eingöngu og vélrænt á slíkar tilkynningar og upplýsingar.

34) Það getur verið gagnlegt fyrir fjárfesta, upphafsaðila, umsjónaraðila og sérstaka verðbréfunaraðila og stuðlað að auknu trausti á markaðnum fyrir STS-verðbréfanir, að þriðju aðilar hjálpi til við að ganga úr skugga um hvort verðbréfun uppfylli STS-kröfurnar. Upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar gætu einnig nýtt þjónustu þriðja aðila, sem eru með starfsleyfi í samræmi við þessa reglugerð, til að meta hvort verðbréfun þeirra uppfylli STS-viðmiðin. Þessir þriðju aðilar ættu að vera háðir starfsleyfi lögbærra yfirvalda. Í tilkynningunni til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar og þegar hún er birt í kjölfarið á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar ætti að koma fram hvort þriðji aðili með starfsleyfi hafi staðfest uppfyllingu STS-krafnanna. Mikilvægt er þó að fjárfestar geri sitt eigið mat, beri ábyrgð á fjárfestingarákvörðunum sínum og reiði sig ekki vélrænt á slíka þriðju aðila. Þátttaka þriðja aðila ætti ekki á nokkurn hátt að færa endanlega lagalega ábyrgð á tilkynningu og meðhöndlun verðbréfunarviðskipta sem STS frá upphafsaðilum, umsjónaraðilum og stofnanafjárfestum.

35) Aðildarríki ættu að tilnefna lögbær yfirvöld og veita þeim nauðsynlegar eftirlits- og rannsóknar- og refsiheimildir. Að jafnaði ætti að birta stjórnsýsluviðurlög. Þar sem fjárfestar, upphafsaðilar, umsjónaraðilar, upphaflegir lánveitendur og sérstakir verðbréfunaraðilar geta verið með staðfestu í mismunandi aðildarríkjum og lotið eftirliti lögbærra yfirvalda í mismunandi geirum ætti að tryggja nána samvinnu á milli viðkomandi lögbærra yfirvalda, þ.m.t. Seðlabanka Evrópu, að því er varðar sérstök verkefni sem honum eru falin með reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 ([1]), og við evrópsku eftirlitsstofnanirnar, með gagnkvæmum upplýsingaskiptum og aðstoð við eftirlitið. Lögbær yfirvöld ættu eingöngu að beita viðurlögum ef um er að ræða brot af ásetningi eða gáleysi. Beiting á ráðstöfunum til úrbóta ætti ekki að vera háð sönnun um ásetning eða gáleysi. Við ákvörðun um viðeigandi tegund og stig viðurlaga eða ráðstafana til úrbóta ættu lögbær yfirvöld, þegar tekið er tillit til fjárhagslegs styrks einstaklingsins eða lögaðilans sem ábyrgur er, einkum að taka tillit til heildarveltu ábyrga lögaðilans eða árstekna og hreinnar eignar brotlega einstaklingsins.

36) Lögbær yfirvöld ættu að samhæfa vandlega eftirlit sitt og tryggja samræmda ákvarðanatöku, sérstaklega þegar um er að ræða brot á þessari reglugerð. Ef slíkt brot varðar ranga eða misvísandi tilkynningu ætti lögbæra yfirvaldið sem uppgötvar brotið einnig að upplýsa evrópsku eftirlitsstofnanirnar og viðkomandi lögbær yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríkjum. Komi til ágreinings milli lögbæru yfirvaldanna ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, og, eftir því sem við á, sameiginleg nefnd Evrópsku eftirlitsstofnananna, að beita bindandi sáttaumleitunum sínum.

37) Kröfurnar fyrir að nota auðkenninguna „einföld, gagnsæ og stöðluð“ (STS) verðbréfun eru nýjar og verða með tímanum tilgreindar nánar í viðmiðunarreglum og eftirlitsstörfum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Til að letja markaðsaðila ekki frá því að nota auðkenninguna ættu lögbær yfirvöld að geta veitt upphafsaðilanum, umsjónaraðilanum og sérstaka verðbréfunaraðilanum þriggja mánaða frest til að lagfæra hvers konar ranga notkun á auðkenningunni sem þeir hafa notað í góðri trú. Gengið skal út frá að hún hafi verið notuð í góðri trú ef upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn gátu ekki vitað að verðbréfun uppfyllti ekki öll STS-viðmiðin til að vera auðkennd sem STS. Á frestunartímabilinu ætti áfram að telja viðkomandi verðbréfun fullnægja STS-viðmiðununum og ekki fjarlægja hana af listanum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekur saman í samræmi við þessa reglugerð.

38) Með þessari reglugerð er stuðlað að samræmingu nokkurra lykilþátta á verðbréfunarmarkaðnum, án þess að hafa áhrif á frekari markaðsdrifna samræmingu ferla og venja á verðbréfunarmörkuðunum. Af þessum sökum er mikilvægt að markaðsaðilar og fagfélög þeirra haldi áfram að vinna að frekari stöðlun markaðsvenja, og einkum stöðlun á skrásetningu verðbréfana. Framkvæmdastjórnin ætti að fylgjast gaumgæfilega með og gefa skýrslu um stöðlunar-viðleitni markaðsaðila.

([1]) Reglugerð ráðsins (ESB) nr. 1024/2013 frá 15. október 2013 um að fela Seðlabanka Evrópu sérstök verkefni að því er varðar stefnur sem snerta varfærniseftirlit lánastofnana (Stjtíð. ESB L 287, 29.10.2013, bls. 63).

39) Tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB ([1]), 2009/138/EB ([2]) og 2011/61/ESB ([3]) og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 ([4]) og nr. 648/2012 ([5]) er breytt til samræmis til að tryggja samkvæmni við þessa reglugerð í lagaramma Sambandsins varðandi ákvæði sem tengjast verðbréfun, sem hafa að meginmarkmiði að koma hinum innri markaði á fót og tryggja starfsemi hans, einkum með því að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði á innri markaðnum fyrir alla stofnanafjárfesta.

40) Að því er varðar breytingarnar á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 ættu OTC-afleiðusamningar, sem sérstakir verðbréfunaraðilar gera, ekki að falla undir stöðustofnunarskyldu, að því tilskildu tiltekin skilyrði séu uppfyllt. Þetta er vegna þess að mótaðilar að OTC-afleiðusamningum, sem gerðir eru við sérstaka verðbréfunaraðila eru tryggðir kröfuhafar samkvæmt verðbréfunarfyrirkomulaginu og fullnægjandi vernd gegn greiðslufallsáhættu mótaðila er venjulega til staðar. Að því er varðar afleiður sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt ætti umfang veðtryggingar sem krafist er einnig að taka tillit til sérstaks skipulags verðbréfunarfyrirkomulagsins og verndarinnar sem þegar er kveðið á um í því.

41) Sértryggð skuldabréf og verðbréfanir eru að nokkru leyti staðgönguhæf. Til að koma í veg fyrir möguleikann á röskun eða högnun á milli notkunar á verðbréfunum og sértryggðum skuldabréfum vegna ólíkrar meðferðar á OTC-afleiðusamningum sem aðilar með sértryggð skuldabréf og sérstakir verðbréfunaraðilar gera, ætti að breyta reglugerð (ESB) nr. 648/2012 til að tryggja samræmi í meðferð afleiðna sem tengjast sértryggðum skuldabréfum og afleiðna sem tengjast verðbréfunum, að því er varðar stöðustofnunarskylduna og kröfur um tryggingarþekju á OTC-afleiður sem ekki eru stöðustofnaðar miðlægt.

42) Til að samræma þau eftirlitsgjöld sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin leggur á ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins að því er varðar að tilgreina nánar tegundir gjalda, fyrir hvað greiða á gjöld, fjárhæð gjaldanna og hvernig þau skuli greiðast. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga, og að þetta samráð fari fram í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016 ([6]). Til að tryggja jafna þátttöku við undirbúning framseldra gerða skulu Evrópuþingið og ráðið fá öll skjöl á sama tíma og sérfræðingar aðildarríkja og sérfræðingar þeirra hafa kerfisbundinn aðgang að fundum sérfræðingahópa framkvæmdastjórnarinnar sem vinna að undirbúningi framseldra gerða.

43) Til að tilgreina kröfuna um eftirhald áhættu, sem og skýra frekar einsleitniviðmiðið og hvaða áhættuskuldbindingar skuli teljast einsleitar samkvæmt kröfunum um einfaldleika, en tryggja á sama tíma að verðbréfun lána lítilla og meðalstórra fyrirtækja verði ekki fyrir neikvæðum áhrifum ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin þróar um fyrirkomulag við eftirhald áhættu, mælingu á umfangi eftirhalds, tiltekin bönn varðandi eftirhald áhættu, eftirhald á samstæðugrunni og undanþágu fyrir tiltekin viðskipti, og lýsingu á einsleitniviðmiðinu og hvaða undirliggjandi áhættuskuldbindingar teljast vera einsleitar. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin ætti að hafa náið samráð við hinar tvær evrópsku eftirlitsstofnanirnar.

44) Til að auðvelda fjárfestum samfelldan, auðveldan og ókeypis aðgang að áreiðanlegum upplýsingum um verðbréfanir sem og tilgreina skilmála skyldu lögbærra yfirvalda um samstarf og upplýsingaskipti, ætti framkvæmdastjórninni að vera veitt vald til að samþykkja tæknilega eftirlitsstaðla sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur þróað um: sambærilegar upplýsingar um undirliggjandi áhættuskuldbindingar og reglubundnar fjárfestaskýrslur, skrána yfir lögmætar ástæður fyrir að heimila endurverðbréfanir, verkferla sem gera verðbréfunarskrám mögulegt að staðfesta heilleika og samkvæmni upplýsinganna sem tilkynntar eru, umsóknina um skráningu og einfaldaða umsókn um

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum að því er varðar verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

([2]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði vátrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtíð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

([3]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtíð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

([4]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánshæfismatsfyrirtæki (Stjtíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).

([5]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár (Stjtíð. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

([6]) Stjtíð. ESB L 123, 12.5.2016, bls. 1.

framlengingu skráningar, upplýsingarnar varðandi verðbréfunina sem veita á í gagnsæisskyni, rekstrarstaðlana sem krafist er fyrir söfnun, samantekt og samanburð á gögnum milli verðbréfunarskráa, upplýsingarnar sem tilnefndir aðilar hafa aðgang að og skilmálana og skilyrðin fyrir beinum aðgangi, upplýsingarnar sem veita á ef um er að ræða STS-tilkynningu, upplýsingarnar sem veita á lögbæru yfirvöldunum í umsókninni um starfsleyfi þriðja aðila sem vottunaraðila, og upplýsingarnar sem skiptast skal á og efni og umfang tilkynningaskyldnanna. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu eftirlitsstaðla með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að hafa náið samráð við hinar tvær evrópsku eftirlitsstofnanirnar.

45) Til að auðvelda ferlið fyrir fjárfesta, upphafsaðila, umsjónaraðila og sérstaka verðbréfunaraðila ætti framkvæmdastjórninni einnig að vera veitt vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin þróar um: sniðmátin sem nota á þegar upplýsingar eru gerðar tiltækar eigendum verðbréfaðrar stöðu, eyðublaðið fyrir umsóknina um skráningu og umsókn um framlengingu skráningar verðbréfunarskráa, sniðmát fyrir upplýsingamiðlun, sniðmátin sem nota á til að veita verðbréfunarskránni upplýsingar, að teknu tilliti til lausna sem fyrri söfnunaraðilar verðbréfunargagna hafa þróað, og sniðmátið fyrir STS-tilkynningar sem veita mun fjárfestum og lögbærum yfirvöldum nægjanlegar upplýsingar til að meta hvort STS-kröfurnar eru uppfylltar. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykkja þessa tæknilegu framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ætti að hafa náið samráð við hinar tvær evrópsku eftirlitsstofnanirnar.

46) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar reglugerðar, þ.e. að kveða á um almennan ramma um verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir STS-verðbréfun, í ljósi þess að verðbréfunarmarkaðir starfa á heimsvísu og að jöfn samkeppnisskilyrði ættu að vera tryggð á innri markaðnum fyrir alla stofnanafjárfesta og aðila sem koma að verðbréfun, og því verði betur náð á vettvangi Sambandsins, vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessum markmiðum.

47) Þessi reglugerð ætti að gilda um verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin eru út 1. janúar 2019 eða síðar.

48) Fyrir verðbréfaðar stöður sem eru útistandandi frá og með 1. janúar 2019 ættu upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar að geta notað auðkenninguna „STS“ að því tilskildu að verðbréfunin fullnægi STS-kröfunum, tilteknum kröfum þegar tilkynning er send og öðrum kröfum við útgáfu. Upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar ættu þess vegna að geta lagt fram STS-tilkynningu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar samkvæmt þessari reglugerð. Samþykkja ætti allar síðari lagfæringar á verðbréfuninni að því tilskildu að verðbréfunin uppfylli áfram allar gildandi STS-kröfur.

49) Þær kröfur um áreiðanleikakannanir sem beitt er í samræmi við gildandi lög Sambandsins áður en þessi reglugerð kemur til framkvæmda ættu að gilda áfram um verðbréfanir sem gefnar voru út 1. janúar 2011 eða síðar, og um verðbréfanir sem gefnar voru út fyrir 1. janúar 2011 hafi nýjum undirliggjandi áhættuskuldbindingum verið bætt við eða nýjar komið í stað annarra eftir 31. desember 2014. Viðkomandi ákvæði framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 625/2014 ([1]) sem tilgreina kröfurnar um eftirhald áhættu fyrir lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ([2]) ættu áfram að gilda þar til tæknilegu eftirlitsstaðlarnir um eftirhald áhættu samkvæmt þessari reglugerð taka gildi. Til að tryggja réttarvissu ættu lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki, vátryggingafélög, endurtryggingafélög og rekstraraðilar sérhæfðra sjóða, að því er varðar verðbréfaðar stöður sem eru útistandandi frá og með þeim degi sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda, áfram að falla undir 405. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og I., II. og III. kafla og 22. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 625/2014, 254. og 255. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35 og 51. gr. framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2013 ([3]) eftir því sem við á.

([1]) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 625/2014 frá 13. mars 2014 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 með tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina kröfur fyrir fjárfestastofnanir, umsýslustofnanir, upphaflega lánveitendur og stofnanir sem eru upphafsaðili að því er varðar áhættuskuldbindingar vegna yfirfærðrar útlánaáhættu (Stjtíð. ESB L 174, 13.6.2014, bls. 16).

([2]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

([3]) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 231/2013 frá 19. desember 2012 um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB að því er varðar undanþágur, almenn rekstrarskilyrði, vörsluaðila, vogun, gagnsæi og eftirlit (Stjtíð. ESB L 83, 22.3.2013, bls. 1).

Til að tryggja að upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar hlíti skyldum sínum um gagnsæi, þar til tæknilegu eftirlitsstaðlarnir sem framkvæmdastjórnin samþykkir samkvæmt þessari reglugerð taka gildi, ætti að gera upplýsingarnar sem um getur í I.–VIII. viðauka framseldrar reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/3 ([1]) aðgengilegar öllum.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni og gildissvið

1. Í þessari reglugerð er mælt fyrir um almennan ramma um verðbréfun. Í henni er verðbréfun skilgreind og settar kröfur um áreiðanleikakannanir, eftirhald áhættu og gagnsæi fyrir aðila sem koma að verðbréfun, viðmið um lánveitingar, kröfur um sölu verðbréfaðra afurða til almennra fjárfesta, bann við endurverðbréfun, kröfur fyrir sérstaka verðbréfunaraðila sem og um skilyrði og verkferla fyrir verðbréfunarskrár. Hún myndar jafnframt sértækan ramma um einfalda, gagnsæja og staðlaða („STS“) verðbréfun.

2. Þessi reglugerð gildir um stofnanafjárfesta og um upphafsaðila, umsjónaraðila, upphaflega lánveitendur og sérstaka verðbréfunaraðila.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „verðbréfun“: viðskiptasamningur eða kerfisfyrirkomulag þar sem greiðslufallsáhætta tengd áhættuskuldbindingu eða safni áhættuskuldbindinga er skipt í áhættulög (e. *tranched*) og sem hefur öll eftirfarandi einkenni:

   a) greiðslur samkvæmt viðskiptasamningnum eða kerfisfyrirkomulaginu eru háðar afkomu áhættuskuldbindingarinnar eða safni áhættuskuldbindinganna,

   b) forgangsröðun áhættulaganna ákvarðar dreifingu taps á líftíma viðskiptasamningsins eða kerfisfyrirkomulagsins,

   c) viðskiptasamningurinn eða kerfisfyrirkomulagið myndar ekki áhættuskuldbindingar með öllum þeim einkennum sem talin eru upp í 8. mgr. 147. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

2) „sérstakur verðbréfunaraðili“: fyrirtæki, fjárvörslusjóður eða annar aðili, annar en upphafsaðili eða umsjónaraðili, stofnsettur í þeim tilgangi að framkvæma eina eða fleiri verðbréfanir, þar sem starfsemin takmarkast við að ná því markmiði og skipulagi hans er ætlað að aðskilja skuldbindingar sérstaka verðbréfunaraðilans frá skuldbindingum upphafsaðilans,

3) „upphafsaðili“: aðili sem:

   a) annaðhvort sjálfur eða gegnum tengda aðila, beint eða óbeint, átti aðild að upphaflega samningnum sem stofnaði til skuldbindinganna eða mögulegra skuldbindinga skuldarans eða hugsanlegs skuldara og leiddi til þess að áhættuskuldbindingarnar voru verðbréfaðar, eða

   b) kaupir áhættuskuldbindingar þriðja aðila fyrir eigin reikning og verðbréfar þær síðan,

4) „endurverðbréfun“: verðbréfun þar sem a.m.k. ein af undirliggjandi áhættuskuldbindingum er verðbréfuð staða,

5) „umsjónaraðili“: lánastofnun, hvort heldur sem hún er staðsett í Sambandinu eða ekki, eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, eða verðbréfafyrirtæki eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, annað en upphafsaðili, sem:

   a) stofnar til og stýrir áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf eða annarri verðbréfun sem felur í sér kaup á áhættuskuldbindingum frá þriðju aðilum, eða

([1]) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/3 frá 30. september 2014 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 að því er varðar tæknilega eftirlitsstaðla um birtingarkröfur fyrir samsetta fjármálagerninga (Stjtíð ESB L 2, 6.1.2015, bls. 57).

b) stofnar til áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf eða annarrar verðbréfunar sem felur í sér kaup á áhættuskuldbindingum frá þriðju aðilum og felur aðila sem hefur starfsleyfi til að annast slíka starfsemi þá daglegu, virku eignasafnsstýringu sem sú verðbréfun felur í sér í samræmi við tilskipun 2009/65/EB, tilskipun 2011/61/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB,

6) „áhættulag“: samningsbundinn hluti greiðslufallsáhættu sem tengist áhættuskuldbindingu eða safni áhættuskuldbindinga þar sem staða í hlutanum felur í sér hættu á útlánatapi sem er meiri eða minni en staða af sömu fjárhæð í öðrum hluta, án tillits til útlánavarna sem þriðju aðilar veita beint þeim sem eiga stöður í hlutanum eða öðrum hlutum,

7) „áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf“: verðbréfunaráætlun þar sem útgefnu verðbréfin eru aðallega eignatryggð skammtímaskuldabréf með upphaflegan líftíma til eins árs eða skemur,

8) „viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf“: verðbréfun innan áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf,

9) „hefðbundin verðbréfun“: verðbréfun sem felur í sér fjárhagslega yfirfærslu þeirra áhættuskuldbindinga sem verið er að verðbréfa með yfirfærslu eignarhalds á þessum áhættuskuldbindingum frá upphafsaðilanum til sérstaks verðbréfunaraðila eða með undirþátttöku sérstaks verðbréfunaraðila, þar sem útgefnu verðbréfin fela ekki í sér greiðsluskuldbindingu upphafsaðilans,

10) „tilbúin verðbréfun“: verðbréfun þar sem yfirfærsla áhættu fer fram með notkun lánaafleiðna eða trygginga, og áhættuskuldbindingarnar sem verið er að verðbréfa verða áfram áhættuskuldbindingar upphafsaðilans,

11) „fjárfestir“: einstaklingur eða lögaðili sem á verðbréfaða stöðu,

12) „stofnanafjárfestir“: fjárfestir sem er eitt af eftirfarandi:

a) vátryggingafélag eins og það er skilgreint í 1. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,

b) endurtryggingafélag eins og það er skilgreint í 4. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,

c) stofnun um starfstengdan lífeyri sem fellur undir gildissvið tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 ([1]), í samræmi við 2. gr. hennar nema aðildarríki hafi valið að beita ekki þeirri tilskipun, að öllu leyti eða að hluta til, á þá stofnun í samræmi við 5. gr. þeirrar tilskipunar, eða rekstraraðili sem stýrir fjárfestingum eða aðili með starfsleyfi sem ráðinn er af stofnun um starfstengdan lífeyri skv. 32. gr. tilskipunar (ESB) 2016/2341,

d) rekstraraðili sérhæfðra sjóða eins og hann er skilgreindur í b-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB sem stýrir og/eða markaðsetur sérhæfða sjóði í Sambandinu,

e) rekstrarfélag verðbréfasjóðs (UCITS) eins og það er skilgreint í b-lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/65/EB,

f) verðbréfasjóður sem lýtur innri stjórn, er verðbréfafyrirtæki með starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2009/65/EB og hefur ekki tilnefnt rekstrarfélag með starfsleyfi samkvæmt þeirri tilskipun til að fara með stýringu sína,

g) lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, að því er varðar þá reglugerð, eða verðbréfafyrirtæki eins og það er skilgreint í 2. lið 1. mgr. 4. gr. þeirrar reglugerðar,

13) „umsýslustofnun“: aðili sem fer með daglega stýringu á safni keyptra viðskiptakrafna eða undirliggjandi greiðslu fallsáhættuskuldbindinga,

14) „lausafjárfyrirgreiðsla“: verðbréfuð staða sem leiðir af samningi um fjármögnun til að tryggja tímanleika sjóðstreymis til fjárfesta,

15) „hlaupandi áhættuskuldbinding“: áhættuskuldbinding þar sem eftirstöðvum lántaka er leyft að sveiflast á grundvelli ákvarðana þeirra um að taka lán og endurgreiða, upp að umsömdum mörkum,

16) „hlaupandi verðbréfun“: verðbréfun þar sem sjálf uppbygging verðbréfunarinnar er hlaupandi í þeim skilningi að áhættuskuldbindingum er bætt við eða fjarlægðar úr safni áhættuskuldbindinga, óháð því hvort áhættuskuldbindingarnar eru hlaupandi eða ekki,

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 frá 14. desember 2016 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjtíð. ESB L 354, 23.12.2016, bls. 37).

17) „ákvæði um hröðun greiðslna“: samningsákvæði um verðbréfun hlaupandi áhættuskuldbindinga eða hlaupandi verðbréfun þess efnis að ef skilgreindir atburðir eiga sér stað beri að innleysa verðbréfaðar stöður fjárfesta fyrir upphaflega tilgreindan gjalddaga þessara staðna,

18) „fyrsta taplag“: lægst setta áhættulag í verðbréfun sem er fyrsta lagið þar sem tap verður af verðbréfuðum áhættuskuldbindingum og veitir þannig vörn fyrir 2. taplag og, þar sem við á, hærra sett áhættulög,

19) „verðbréfuð staða“: áhættuskuldbinding vegna verðbréfunar,

20) „upphaflegur lánveitandi“: aðili sem sjálfur eða gegnum tengda aðila, beint eða óbeint, gerði upphaflega samninginn sem stofnaði til skuldbindinganna eða mögulegra skuldbindinga skuldarans eða hugsanlegs skuldara sem valda því að áhættuskuldbindingarnar eru verðbréfaðar,

21) „áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi“: áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf sem umsjónaraðili hennar ábyrgist beint og að fullu með því að veita einum eða fleiri sérstökum verðbréfunaraðilum eina eða fleiri lausafjárfyrirgreiðslur sem taka til a.m.k. alls eftirfarandi:

   a) allrar lausafjár- og greiðslufallsáhættu áætlunarinnar um eignatryggð skammtímaskuldabréf,

   b) allrar verulegrar þynningaráhættu áhættuskuldbindinganna sem verið er að verðbréfa,

   c) alls annars kostnaðar á stigi viðskiptanna með eignatryggð skammtímaskuldabréf og stigi áætlunarinnar um eignatryggð skammtímaskuldabréf, ef nauðsyn krefur til að tryggja fjárfestunum fulla greiðslu allra fjárhæða samkvæmt eignatryggða skammtímaskuldabréfinu,

22) „viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi“: viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf sem studd eru með lausafjárfyrirgreiðslu, á viðskiptastiginu eða stigi áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf, sem tekur til a.m.k. alls eftirfarandi:

   a) allrar lausafjár- og greiðslufallsáhættu viðskiptanna með eignatryggð skammtímaskuldabréf,

   b) allrar verulegrar þynningaráhættu áhættuskuldbindinganna sem verið er að verðbréfa í viðskiptunum með eignatryggð skammtímaskuldabréf,

   c) alls annars kostnaðar á stigi viðskipta með eignatryggð skammtímaskuldabréf og stigi áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf, ef nauðsyn krefur til að tryggja fjárfestunum fulla greiðslu allra fjárhæða samkvæmt eignatryggða skammtímaskuldabréfinu,

23) „verðbréfunarskrá“: lögaðili sem safnar saman og viðheldur gögnum um verðbréfanir miðlægt.

Að því er varðar 10. gr. þessarar reglugerðar skal túlka tilvísanir til „afleiðuviðskiptaskráar“ í 61., 64., 65., 66., 73., 78., 79. og 80. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 sem tilvísanir til „verðbréfunarskráar“.

3. gr.

Sala verðbréfaðra staðna til almennra fjárfesta

1. Seljandi verðbréfaðrar stöðu skal ekki selja hana almennum fjárfesti, eins og hann er skilgreindur í 11. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, nema öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

a) seljandi verðbréfuðu stöðunnar hafi framkvæmt mat á hæfi viðskiptavinar í samræmi við 2. mgr. 25. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,

b) seljandi verðbréfuðu stöðunnar telji á grundvelli matsins sem um getur í a-lið að verðbréfaða staðan hæfi þeim almenna fjárfesti,

c) seljandi verðbréfuðu stöðunnar tilkynni almenna fjárfestinum tafarlaust um niðurstöðu hæfismatsins með skýrslu.

2. Ef skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr. eru uppfyllt og fjármálagerningasafn viðkomandi almenns fjárfestis er ekki stærra en 500 000 evrur skal seljandinn tryggja, á grundvelli þeirra upplýsinga sem almenni fjárfestirinn veitir í samræmi við 3. mgr., að almenni fjárfestirinn fjárfesti ekki fyrir hærri heildarfjárhæð en sem nemur 10% af fjármálagerningasafni þess fjárfestis í verðbréfuðum stöðum, og að upphaflega lágmarksfjárhæðin sem fjárfest er fyrir í einni eða fleiri verðbréfuðum stöðum sé 10 000 evrur.

3. Almenni fjárfestirinn skal veita seljandanum réttar upplýsingar um fjármálagerningasafn almenna fjárfestisins, þ.m.t. um allar fjárfestingar í verðbréfuðum stöðum.

4. Að því er varðar 2. og 3. mgr. skal fjármálagerningasafn almenna fjárfestisins fela í sér peningainnstæður og fjármálagerninga, en ekki fjármálagerninga sem hafa verið veðsettir.

4. gr.

Kröfur fyrir sérstaka verðbréfunaraðila

Sérstakir verðbréfunaraðilar skulu ekki hafa staðfestu í þriðja landi þar sem eitthvað af eftirfarandi á við:

a) þriðja landið er á lista fjármálaaðgerðahópsins (FATF) yfir áhættusamar og ósamvinnuþýðar lögsögur,

b) þriðja landið hefur ekki undirritað samkomulag við aðildarríki til að tryggja að það þriðja land hlíti að fullu þeim kröfum sem mælt er fyrir um í 26. gr. í fyrirmynd að samningi Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) um tekjur og fjármagn (e. *Model Tax Convention on Income and on Capital*) eða í fyrirmynd að samningi Efnahags- og framfarastofnunarinnar um upplýsingaskipti í skattamálum (e. *Model Agreement on the Exchange of Information on Tax Matters*), og sem tryggir skilvirk upplýsingaskipti um skattamál, að meðtöldum hvers kyns marghliða samningum um skattamál.

2. KAFLI

ÁKVÆÐI SEM GILDA UM ALLAR VERÐBRÉFANIR

5. gr.

Kröfur um áreiðanleikakönnun sem gilda um stofnanafjárfesta

1. Áður en hann eignast verðbréfaða stöðu skal stofnanafjárfestir, annar en upphafsaðili, umsjónaraðili eða upphaflegur lánveitandi, staðfesta að:

a) ef upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn með staðfestu í Sambandinu er ekki lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki, eins og skilgreint er í 1. og 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, veiti upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn öll þau lán sem leiða til hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga á grundvelli traustra og vel skilgreindra viðmiða og skýrt ákvarðaðra ferla fyrir samþykki, breytingu, endurnýjun og fjármögnun þessara lána og búi yfir skilvirkum kerfum til að beita þessum viðmiðum og ferlum í samræmi við 1. mgr. 9. gr. þessarar reglugerðar,

b) ef upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn er með staðfestu í þriðja landi, veiti upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn öll þau lán sem leiða til undirliggjandi áhættuskuldbindinga á grundvelli traustra og vel skilgreindra viðmiða og skýrt ákvarðaðra ferla fyrir samþykki, breytingu, endurnýjun og fjármögnun þessara lána og búi yfir skilvirkum kerfum til að beita þessum viðmiðum og ferlum til að tryggja að lánveitingar byggist á ítarlegu mati á lánshæfi skuldarans,

c) ef upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða upphaflegi lánveitandinn er með staðfestu í Sambandinu, haldi sá hinn sami eftir verulegri hreinni, fjárhagslegri hlutdeild á viðvarandi grunni í samræmi við 6. gr. og upplýsingar um eftirhald áhættu séu birtar stofnanafjárfestinum í samræmi við 7. gr.,

d) ef upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða upphaflegi lánveitandinn er með staðfestu í þriðja landi, haldi sá hinn sami eftir verulegri hreinni, fjárhagslegri hlutdeild á viðvarandi grunni sem aldrei skal vera lægri en 5% eins og hún er ákvörðuð í samræmi við 6. gr., og birti stofnanafjárfestum upplýsingar um eftirhald áhættu,

e) upphafsaðilinn, upphafsaðilinn eða sérstaki verðbréfunaraðilinn hafi, eftir atvikum, gert þær upplýsingar, sem krafist er skv. 7. gr., tiltækar í samræmi við þá tíðni og fyrirkomulag sem mælt er fyrir um í þeirri grein.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu, að því er varðar viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi, þær kröfur sem tilgreindar eru í a-lið 1. mgr. gilda um umsjónaraðilann. Í slíkum tilvikum skal umsjónaraðilinn staðfesta að upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn sem ekki er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki veiti öll lánin, sem leiða til undirliggjandi áhættuskuldbindinga á grundvelli traustra og vel skilgreindra viðmiða og skýrt ákvarðaðra ferla um samþykki, breytingu, endurnýjun og fjármögnun þessara lána og búi yfir skilvirkum kerfum til að beita þessum viðmiðum og ferlum í samræmi við 1. mgr. 9. gr.

3. Stofnanafjárfestir, annar en upphafsaðili, umsjónaraðili eða upphaflegur lánveitandi, skal áður en hann eignast verðbréfaða stöðu framkvæma áreiðanleikakönnun sem gerir honum kleift að meta áhættuna sem í henni felst. Í þeirri könnun skal meta a.m.k. allt eftirfarandi:

a) áhættueinkenni viðkomandi verðbréfaðrar stöðu og undirliggjandi áhættuskuldbindinga,

b) alla kerfislæga þætti verðbréfunarinnar sem geta haft veruleg áhrif á afkomu verðbréfuðu stöðunnar, þ.m.t. samningsbundna forgangsröðun greiðslna og forgangsröðun virkjandi þátta (e. *triggers*) í tengslum við greiðslur, endurbætur á lánshæfi, endurbætur á lausafjárstöðu, virkjandi þætti sem miðast við markaðsvirði og skilgreiningar á vanefndum tiltekinna viðskipta,

c) að því er varðar verðbréfun sem tilkynnt er sem einföld, gagnsæ og stöðluð (STS) í samræmi við 27. gr., hvort sú verðbréfun fullnægi þeim kröfum sem mælt er fyrir um 19.–22. gr. eða í 23.–26. gr. og 27. gr. Stofnanafjárfestum er heimilt upp að viðeigandi marki að reiða sig á STS-tilkynninguna skv. 1. mgr. 27. gr. og á þær upplýsingar sem upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn birta um hlítni við STS-kröfurnar, án þess þó að reiða sig eingöngu eða vélrænt á þá tilkynningu eða þær upplýsingar.

Ef um er að ræða áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi skulu stofnanafjárfestar í skammtímaskuldabréfinu sem gefið er út innan þeirrar áætlunar meta eiginleika hennar og hins fulla lausafjárstuðnings, þrátt fyrir a- og b-liði fyrstu undirgreinar.

4. Stofnanafjárfestir, annar en upphafsaðili, umsjónaraðili eða upphaflegur lánveitandi, sem á verðbréfaða stöðu skal a.m.k.:

a) setja viðeigandi skriflegar verklagsreglur sem eru hæfilegar miðað við áhættusnið verðbréfuðu stöðunnar og, ef við á, við stöður í veltubók og utan veltubókar stofnanafjárfestisins, til að hafa eftirlit, á viðvarandi grunni, með því hvort farið er að ákvæðum 1. og 3. mgr. og með afkomu verðbréfuðu stöðunnar og undirliggjandi áhættuskuldbindinga.

Þegar það skiptir máli með tilliti til verðbréfunarinnar og undirliggjandi áhættuskuldbindinga skulu þessar skriflegu verklagsreglur taka til eftirlits með tegundum áhættuskuldbindinga, hlutfalli lána sem eru komin í meira en 30, 60 og 90 daga vanskil, vanskilahlutföllum, uppgreiðsluhlutföllum, lánum þar sem gengið er að veði, endurheimtarhlutföllum, endurkaupum, lánabreytingum, greiðsluhléum, tegundum og notkun veðtrygginga og tíðnidreifingu lánshæfiseinkunna eða annarra mælikvarða á lánshæfi þvert á undirliggjandi áhættuskuldbindingar, atvinnugreinar og landfræðilega dreifingu, og tíðnidreifingu veðhlutfalla með talnabilum sem auðvelda fullnægjandi næmnigreiningu. Ef hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru sjálfar verðbréfaðar stöður, eins og heimilt er skv. 8. gr., skulu stofnanafjárfestar einnig vakta áhættuskuldbindingarnar sem eru undirliggjandi þessum stöðum,

b) ef um er að ræða aðra verðbréfun en áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi, framkvæma reglulega álagspróf á sjóðstreymi og virði veðtrygginga að baki undirliggjandi áhættuskuldbindingunum eða, séu ekki næg gögn til staðar um sjóðstreymi og virði veðtrygginga, álagspróf á forsendum um tap, með hliðsjón af eðli, stærð og flækjustigi áhættunnar af verðbréfuðu stöðunni,

c) ef um er að ræða að áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi, framkvæma reglulega álagspróf á gjaldþoli og lausafjárstöðu umsjónaraðilans,

d) tryggja innri upplýsingagjöf til stjórnar sinnar svo henni sé kunnugt um verulega áhættu sem stafar af verðbréfuðu stöðunni og svo þeirri áhættu sé stýrt á viðunandi hátt,

e) geta sýnt lögbærum yfirvöldum sínum fram á, sé þess óskað, að hann hafi yfirgripsmikinn og ítarlegan skilning á verðbréfuðu stöðunni og undirliggjandi áhættuskuldbindingum hennar og hafi innleitt skriflegar stefnur og starfsreglur um áhættustýringu verðbréfuðu stöðunnar og skráahald um sannprófanirnar og áreiðanleikakannanir í samræmi við 1. og 2. mgr. og aðrar upplýsingar sem skipta máli, og

f) ef um er að ræða áhættuskuldbindingar vegna áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi, geta sýnt lögbærum yfirvöldum sínum fram á, sé þess óskað, að hann hafi yfirgripsmikinn og ítarlegan skilning á lánshæfi umsjónaraðilans og skilmálum lausafjárfyrirgreiðslunnar sem veitt er.

5. Án þess að hafa áhrif á 1.–4. mgr. þessarar greinar er stofnanafjárfesti sem hefur heimilað öðrum stofnanafjárfesti að taka ákvarðanir um fjárfestingarstýringu sem gæti útsett hinn fyrri fyrir verðbréfun heimilt að gefa þeim stýringaraðila fyrirmæli um að uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt þessari grein að því er varðar áhættuskuldbindingu vegna verðbréfunar sem leiðir af slíkum ákvörðunum. Aðildarríki skulu tryggja að ef stofnanafjárfestir hefur fengið fyrirmæli samkvæmt þessari grein um að uppfylla skuldbindingar annars stofnanafjárfestis og vanrækir að gera það sé heimilt að beita viðurlögum skv. 32. og 33. gr. á stýringaraðilann en ekki á stofnanafjárfestinn sem er útsettur fyrir verðbréfuninni.

6. gr.

Eftirhald áhættu

1. Upphafsaðili, umsjónaraðili eða upphaflegur lánveitandi verðbréfunar skal á viðvarandi grunni halda eftir verulegri hreinni, fjárhagslegri hlutdeild í verðbréfuninni sem nemur minnst 5%. Þá hlutdeild skal mæla við útgáfu (e. *origination*) og skal hlutdeildin ákvörðuð út frá undirliggjandi verðmæti fyrir liði utan efnahagsreiknings. Ef upphafsaðilinn,

umsjónaraðilinn eða upphaflegi lánveitandinn hafa ekki samið um það sín á milli hver skuli halda eftir verulegri hreinni, fjárhagslegri hlutdeild skal upphafsaðilinn halda eftir verulegri hreinni, fjárhagslegri hlutdeild. Ekki skal beita eftirhaldskröfunum oftar en einu sinni á einu og sömu verðbréfunina. Verulegri hreinni, fjárhagslegri hlutdeild skal ekki skipt upp meðal mismunandi tegunda eftirhaldsaðila og hún skal ekki falla undir mildun greiðslufallsáhættu eða áhættuvörn.

Að því er varðar þessa grein skal aðili ekki teljast upphafsaðili ef hann hefur verið stofnsettur eða er starfræktur í þeim eina tilgangi að verðbréfa áhættuskuldbindingar.

2. Upphafsaðilar skulu ekki velja eignir til yfirfærslu til sérstaka verðbréfunaraðilans með það að markmiði að gera tap af þeim eignum sem yfirfærðar eru til sérstaka verðbréfunaraðilans, eins og það er mælt yfir líftíma viðskiptanna eða yfir að hámarki 4 ára tímabil þegar líftími viðskiptanna er lengri en fjögur ár, hærra en tapið á sama tímabili af sambærilegum eignum sem haldið er á efnahagsreikningi upphafsaðilans. Ef lögbæra yfirvaldið finnur vísbendingu um brot á þessu banni skal það rannsaka afkomu eignanna sem yfirfærðar voru til sérstaka verðbréfunaraðilans og sambærilegra eigna sem haldið var á efnahagsreikningi upphafsaðilans. Ef afkoma yfirfærðu eignanna er umtalsvert lakari en sambærilegra eigna sem haldið var á efnahagsreikningi upphafsaðilans, og það er afleiðing ásetnings upphafsaðilans skal lögbæra yfirvaldið beita viðurlögum skv. 32. og 33. gr.

3. Einungis eftirfarandi skal teljast eftirhald á verulegri, hreinni, fjárhagslegri hlutdeild sem nemur minnst 5% í skilningi 1. mgr.:

a) eftirhald á minnst 5% af nafnvirði hvers áhættulags sem er selt eða yfirfært til fjárfesta,

b) sé um að ræða hlaupandi verðbréfun eða verðbréfun hlaupandi áhættuskuldbindinga, eftirhald á hlutdeild upphafsaðilans sem nemur minnst 5% af nafnvirði hverrar verðbréfaðrar áhættuskuldbindingar,

c) eftirhald slembivalinna áhættuskuldbindinga sem samsvara minnst 5% af nafnvirði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna, ef slíkar óverðbréfaðar áhættuskuldbindingar hefðu annars verið verðbréfaðar í verðbréfuninni, að því tilskildu að fjöldi mögulegra verðbréfaðra áhættuskuldbindinga sé ekki undir 100 við útgáfu,

d) eftirhald fyrsta taplags og, ef slíkt eftirhald nær ekki 5% af nafnvirði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna, og ef nauðsyn krefur, annarra áhættulaga með sama eða hærra áhættusnið en þau sem eru yfirfærð eða seld til fjárfesta og eru ekki á lokagjalddaga fyrr en þau sem eru yfirfærð eða seld til fjárfesta, þannig að hlutdeildin nemi samtals minnst 5% af nafnvirði verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna, eða

e) eftirhald áhættuskuldbindingar fyrsta taplags á minnst 5% af hverri verðbréfaðri áhættuskuldbindingu í verðbréfuninni.

4. Ef blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi með staðfestu í Sambandinu í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB ([1]), móðurstofnun eða eignarhaldsfélag á fjármálasviði með staðfestu í Sambandinu, eða eitt dótturfélaga þess í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, sem upphafsaðili eða umsjónaraðili, verðbréfar áhættuskuldbindingar frá einni eða fleiri lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum eða öðrum fjármálastofnunum sem falla undir samstæðueftirlit er heimilt að uppfylla þær kröfur sem um getur í 1. mgr. á grundvelli samstæðustöðu tengdu móðurstofnunarinnar, eignarhaldsfélagsins á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélagsins í fjármálastarfsemi sem hefur staðfestu í Sambandinu.

Fyrsta undirgrein skal eingöngu gilda þegar lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnanir sem stofnuðu til verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna fullnægja kröfunum sem settar eru fram í 79. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ([2]) og afhenda upphafsaðilanum eða umsjónaraðilanum og móðurlánastofnuninni í Sambandinu, eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði eða blandaða eignarhaldsfélaginu í fjármálastarfsemi með staðfestu í Sambandinu tímanlega þær upplýsingar sem þarf til að uppfylla þær kröfur sem mælt er fyrir um í 5. gr. þessarar reglugerðar.

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB frá 16. desember 2002 um viðbótareftirlit með lánastofnunum, vátryggingafélögum og fyrirtækjum í verðbréfaþjónustu sem eru hluti af samsteypu fjármálafyrirtækja og um breytingu á tilskipunum ráðsins 73/239/EBE, 79/267/EBE, 92/49/EBE, 92/96/EBE, 93/6/EBE og 93/22/EBE og á tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 98/78/EB og 2000/12/EB (Stjtíð. ESB L 35, 11.2.2003, bls. 1).

([2]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

5. Ákvæði 1. mgr. eiga ekki við ef verðbréfuðu áhættuskuldbindingarnar eru vegna, eða með fullri, skilyrðislausri og óafturkræfri ábyrgð eftirfarandi aðila:

a) ríkja eða seðlabanka,

b) héraðsstjórna, staðaryfirvalda og opinberra aðila innan aðildarríkja í skilningi 8. liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

c) stofnana sem eru metnar með 50% áhættuvog eða lægri skv. 2. kafla II. bálks í þriðja hluta reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

d) stuðningsbanka eða stofnana ríkja í skilningi 3. liðar 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1017 ([1]) eða

e) fjölþjóðlegra þróunarbanka sem taldir eru upp í 117. gr. reglugerðar (ESB) nr.°575/2013.

6. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um viðskipti sem byggð eru á skýrri, gagnsærri og aðgengilegri vísitölu þar sem undirliggjandi viðmiðunaraðilar eru þeir sömu og mynda vísitölu sem víða er til viðskipta eða eru önnur framseljanleg verðbréf af öðrum toga en verðbréfaðar stöður.

7. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 (), skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar kröfuna um eftirhald áhættu, einkum að því er varðar:

a) fyrirkomulagið við eftirhald áhættu skv. 3. mgr., þ.m.t. hvernig krafan er uppfyllt með tilbúnu eða skilyrtu formi eftirhalds,

b) mælinguna á stigi eftirhaldsins sem um getur í 1. mgr.,

c) bannið við áhættuvörnum eða sölu hlutdeildarinnar sem haldið er eftir,

d) skilyrðin fyrir eftirhaldi á samstæðugrunni í samræmi við 4. mgr.,

e) skilyrðin fyrir því að undanskilja viðskipti sem byggjast á skýrri, gagnsærri og aðgengilegri vísitölu eins og um getur 6. mgr.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

7. gr.

Gagnsæiskröfur fyrir upphafsaðila, umsjónaraðila og sérstaka verðbréfunaraðila

1. Upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn skulu, í samræmi við 2. mgr. þessarar greinar, gera a.m.k. eftirfarandi upplýsingar aðgengilegar eigendum verðbréfaðra staðna, lögbæru yfirvöldunum sem um getur í 29. gr., og, sé þess óskað, hugsanlegum fjárfestum:

a) ársfjórðungslegar upplýsingar um undirliggjandi áhættuskuldbindingar eða, ef um er að ræða eignatryggð skammtíma-skuldabréf, mánaðarlegar upplýsingar um undirliggjandi viðskiptakröfur eða skuldakröfur,

b) öll undirliggjandi skjöl sem nauðsynleg eru til að skilja viðskiptin, þ.m.t. en þó ekki eingöngu, eftir atvikum, eftirfarandi skjöl:

   i. endanleg tilboðsskjöl eða lýsingu ásamt lokaskjölum um viðskiptin, að undanskildum lögfræðiálitum,

   ii. fyrir hefðbundna verðbréfun, eignarsölusamninginn, framsals-, aðilaskipta- eða yfirfærslusamninginn og allar viðkomandi fjárvörsluyfirlýsingar,

([1]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/1017 frá 25. júní 2015 um Evrópusjóð fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar, Evrópusetur fyrir fjárfestingarráðgjöf og Evrópugátt fyrir fjárfestingarverkefni og um breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 1291/2013 og (EEB) nr. 1316/2013 — Evrópusjóður fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar (Stjtíð. ESB L 169, 1.7.2015, bls. 1).

iii. afleiðu- og ábyrgðarsamningana, sem og öll viðkomandi skjöl um fyrirkomulag veðtryggingar þegar áhættuskuldbindingarnar sem verið er að verðbréfa eru áfram áhættuskuldbindingar upphafsaðilans,

iv. samningana um umsýslu, umsýslu til vara (e. *back-up servicing*), stjórnsýslu og lausafjárstýringu,

v. vörslusamninginn (e. *trust deed*), tryggingarskjalið, umboðssamning, samning við reikningsbanka, samning um tryggða fjárfestingu (e. *guaranteed investment contract*), innfellda skilmála eða ramma um fjárvörslusjóð (e. *master trust framework*) eða aðalsamning um skilgreiningar eða slík lagaleg skjöl með samsvarandi lagalegt gildi,

vi. alla viðkomandi samninga milli kröfuhafa, skjöl um afleiður, samninga um víkjandi lán, lánasamninga við sprotafyrirtæki og samninga um lausafjárfyrirgreiðslu.

Á meðal þessara undirliggjandi skjala skal vera ítarleg lýsing á forgangsröðun greiðslna verðbréfunarinnar,

c) ef ekki hefur verið samin lýsing í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB ([1]), samantekt viðskipta eða yfirlit um meginþætti verðbréfunarinnar, þ.m.t., eftir atvikum:

i. atriði sem varða uppbyggingu viðskiptanna, þ.m.t. skýringarmyndir með yfirliti um viðskiptin, sjóðstreymið og eignarhaldsskipan,

ii. atriði sem varða einkenni áhættuskuldbindingar, sjóðstreymi, forgangsröðun við dreifingu taps, endurbætur á lánshæfi og lausafjárstuðning,

iii. atriði sem varða atkvæðisrétt eigenda verðbréfaðrar stöðu og samband þeirra við aðra tryggða kröfuhafa,

iv. lista yfir alla virkjandi þætti og atburði sem um getur í skjölunum sem lögð eru fram í samræmi við b-lið sem gætu haft veruleg áhrif á afkomu verðbréfuðu stöðunnar,

d) ef um er að ræða STS-verðbréfanir, STS-tilkynninguna sem um getur í 27. gr.,

e) ársfjórðungslegar fjárfestaskýrslur eða, ef um er að ræða eignatryggð skammtímaskuldabréf, mánaðarlegar fjárfestaskýrslur, sem innihalda eftirfarandi:

i. öll mikilvæg gögn um lánshæfi og afkomu undirliggjandi áhættuskuldbindinga,

ii. upplýsingar um atburði sem virkja breytingar á forgangsröðun greiðslna eða valda því að einhverjum mótaðila er skipt út, og, ef um er að ræða verðbréfun sem er ekki viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf, gögn um sjóðstreymið af undirliggjandi áhættuskuldbindingum og af skuldum verðbréfunarinnar,

iii. upplýsingar um áhættu sem haldið er eftir, þ.m.t. upplýsingar um hvaða fyrirkomulagi, sem getið er um í 3. mgr. 6. gr., hefur verið beitt, í samræmi við 6. gr.,

f) allar innherjaupplýsingar sem varða verðbréfunina sem upphafsaðilanum, umsjónaraðilanum eða sérstaka verðbréfunar aðilanum er skylt að birta opinberlega í samræmi við 17. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 ([2]) um innherjasvik og markaðsmisnotkun,

g) ef f-liður á ekki við, alla mikilvæga atburði s.s.:

i. verulegt brot á skuldbindingunum sem mælt er fyrir um í skjölunum sem gerð eru tiltæk í samræmi við b-lið, þ.m.t. hverja úrbót, undanþágu eða samþykki sem beitt er í kjölfar slíks brots,

ii. breytingu í kerfislægum þáttum sem getur haft veruleg áhrif á afkomu verðbréfunarinnar,

iii. breytingu á áhættueinkennum verðbréfunarinnar eða undirliggjandi áhættuskuldbindinga sem getur haft veruleg áhrif á afkomu verðbréfunarinnar,

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/71/EB frá 4. nóvember 2003 um útboðs- og skráningarlýsingu sem birta skal við almennt útboð verðbréfa eða þegar þau eru tekin til skráningar og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjtíð. ESB L 345, 31.12.2003, bls. 64).

([2]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 596/2014 frá 16. apríl 2014 um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB (Stjtíð. ESB. L 173, 12.6.2014, bls. 1).

iv. ef um er að ræða STS-verðbréfun, þegar verðbréfunin uppfyllir ekki lengur STS-kröfurnar eða þegar lögbær yfirvöld hafa gripið til aðgerða til úrbóta eða stjórnsýsluaðgerða,

v. hverja verulega breytingu á viðskiptaskjölunum.

Þær upplýsingar sem lýst er í b-, c- og d-lið fyrstu undirgreinar skulu gerðar tiltækar áður en verðlagning fer fram.

Þær upplýsingar sem lýst er í a- og e-lið fyrstu undirgreinar skulu gerðar tiltækar samtímis á hverjum ársfjórðungi, í síðasta lagi einum mánuði eftir gjalddaga vaxtagreiðslna eða, ef um er að ræða viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf, í síðasta lagi einum mánuði eftir lok tímabilsins sem skýrslan nær yfir.

Ef um er að ræða eignatryggt skammtímaskuldabréf skulu upplýsingarnar sem lýst er í a-lið, ii. lið c-liðar og i. lið e-liðar fyrstu undirgreinar gerðar tiltækar eigendum verðbréfaðra staðna á samanteknu formi og, sé þess óskað, hugsanlegum fjárfestum. Gögn um lánastöðu skulu gerð tiltæk umsjónaraðilanum og, sé þess óskað, lögbærum yfirvöldum.

Með fyrirvara um reglugerð (ESB) nr. 596/2014 skal gera upplýsingarnar sem lýst er í f- og g-lið fyrstu undirgreinar tiltækar án tafar.

Þegar upphafsaðili, umsjónaraðili og sérstakur verðbréfunaraðili viðkomandi verðbréfunar uppfylla ákvæði þessarar málsgreinar skulu þeir hlíta landslögum og lögum Sambandsins sem gilda um vernd trúnaðarupplýsinga og vinnslu persónuupplýsinga svo þeir fremji ekki hugsanleg brot á slíkum lögum sem og á trúnaði sem varðar upplýsingar um viðskiptavin, upphaflegan lánveitanda eða skuldara nema slíkar trúnaðarupplýsingar séu nafnlausar upplýsingar eða samanteknar heildarupplýsingar.

Einkum að því er varðar þær upplýsingar sem um getur í b-lið fyrstu undirgreinar er upphafsaðilanum, umsjónaraðilanum og sérstaka verðbréfunaraðilanum heimilt að leggja fram samantekt um viðkomandi skjöl.

Lögbær yfirvöld sem um getur í 29. gr. skulu geta óskað eftir að þeim séu veittar slíkar trúnaðarupplýsingar til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.

2. Upphafsaðili, umsjónaraðili og sérstakur verðbréfunaraðili viðkomandi verðbréfunar skulu skipa einn aðila úr sínum röðum til að uppfylla upplýsingakröfurnar skv. a-, b-, d-, e-, f- og g-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr.

Aðilinn sem skipaður er í samræmi við fyrstu undirgrein skal gera upplýsingarnar um verðbréfunarviðskiptin tiltækar gegnum verðbréfunarskrá.

Skuldbindingar sem um getur í annarri og fjórðu undirgrein skulu ekki gilda um verðbréfanir þar sem engin lýsing hefur verið samin í samræmi við tilskipun 2003/71/EB.

Ef engin verðbréfunarskrá hefur verið skráð í samræmi við 10. gr. skal aðilinn sem er skipaður til að uppfylla kröfurnar í 1. mgr. þessarar greinar gera upplýsingarnar tiltækar gegnum vefsetur sem:

a) er búið vel starfhæfu gagnagæðastýringarkerfi,

b) lýtur viðeigandi stjórnunarkröfum og fullnægjandi stjórnskipulagi viðhalds og rekstrar sem tryggir samfellu og eðlilega virkni vefsetursins,

c) lýtur viðeigandi kerfum, stjórntækjum og ferlum til að greina alla viðkomandi þætti sem valda rekstraráhættu,

d) býr yfir kerfum sem tryggja vernd og heilleika móttekinna upplýsinga og tafarlausa skráningu upplýsinganna, og

e) gerir mögulegt að halda skrá um upplýsingarnar í a.m.k. fimm ár eftir lokagjalddaga verðbréfunarinnar.

Aðilinn sem ber ábyrgð á að tilkynna upplýsingarnar og verðbréfunarskráin þar sem upplýsingarnar eru gerðar tiltækar skulu tilgreind í skjölunum um verðbréfunina.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina upplýsingarnar sem upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn skulu veita til að uppfylla skyldur sínar skv. a- og e-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr., að teknu tilliti til þess hve gagnlegar upplýsingarnar eru fyrir eiganda verðbréfuðu stöðunnar, hvort verðbréfaða staðan sé til skamms tíma og, sé um að ræða viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf, hvort hún nýtur fyllsta stuðnings umsjónaraðila.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu þeirra upplýsinga sem tilgreina á í samræmi við 3. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina framsetningu þeirra með stöðluðum sniðmátum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

8. gr.

Bann við endurverðbréfun

1. Undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem notaðar eru í verðbréfun skulu ekki fela í sér verðbréfaðar stöður.

Ákvæði fyrstu undirgreinar gilda þó ekki um:

a) neina verðbréfun verðbréfa sem voru gefin út fyrir 1. janúar 2019 og

b) neina verðbréfun, sem nota á í lögmætum tilgangi eins og sett er fram í 3. mgr., ef verðbréf hennar voru gefin út 1. janúar 2019 eða síðar.

2. Lögbært yfirvald sem tilgreint er skv. 2., 3. og 4. mgr. 29. gr., eftir því sem við á, getur veitt aðila undir eftirliti sínu leyfi til nýta verðbréfaðar stöður sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar í verðbréfun ef það lögbæra yfirvald telur endurverðbréfunina hafa lögmætan tilgang eins og sett er fram í 3. mgr. þessarar greinar.

Ef slíkur aðili undir eftirliti er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki eins og skilgreint er í 1. og 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, skal lögbæra yfirvaldið sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar ráðfæra sig við skilavaldið (e. *resolution authority*) og hvert annað yfirvald sem skiptir máli fyrir þann aðila, áður en veitt er leyfi fyrir því að nota verðbréfaðar stöður sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar í verðbréfun. Slíkt samráð skal ekki vara lengur en 60 daga frá þeim degi sem lögbæra yfirvaldið tilkynnir skilavaldinu, og hverju öðru yfirvaldi sem varðar þann aðila um þörfina á samráði.

Ef samráðið leiðir til ákvörðunar um að veita leyfi fyrir notkun á verðbréfuðum stöðum sem undirliggjandi áhættuskuldbindingum í verðbréfun skal lögbæra yfirvaldið tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um hana.

3. Að því er varðar þessa grein skal eftirfarandi teljast lögmætur tilgangur:

a) að auðvelda slit lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis eða fjármálastofnunar,

b) að tryggja áframhaldandi rekstrarhæfi lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis eða fjármálastofnunar í því skyni að koma í veg fyrir slit þess, eða

c) að vernda hagsmuni fjárfesta þegar undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru í vanskilum.

4. Áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf með fullum stuðningi skal ekki teljast endurverðbréfun að því er varðar þessa grein, að því tilskildu að engin af viðskiptunum með eignatryggðu skammtímaskuldabréfin innan áætlunarinnar séu endurverðbréfun og að endurbætur á lánshæfi leiði ekki til 2. áhættulags á stigi áætlunarinnar.

5. Til að endurspegla markaðsþróun annarra endurverðbréfana sem fara fram í lögmætum tilgangi, og að teknu tilliti til almennra markmiða um fjármálastöðugleika og um að tryggja sem best hagsmuni fjárfesta, er Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina, heimilt að semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum til að bæta við listann yfir lögmætan tilgang sem settur er fram í 3. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja slík drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina. Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

9. gr.

Viðmið lánveitinga

1. Upphafsaðilar, umsjónaraðilar og upphaflegir lánveitendur skulu beita sömu traustu og vel skilgreindu viðmiðum um lánveitingu á áhættuskuldbindingar sem til stendur að verðbréfa og þeim sem þeir beita á óverðbréfaðar áhættuskuldbindingar. Í þeim tilgangi skal beita sömu skýrt ákvörðuðu ferlum samþykkis og, ef við á, breytinga, endurnýjunar og endurfjármögnunar lána. Upphafsaðilar, umsjónaraðilar og upphaflegir lánveitendur skulu hafa skilvirk kerfi til að beita þessum viðmiðum og ferlum til að tryggja að lánveitingar byggist á ítarlegu mati á lánshæfi skuldarans, með því að taka viðhlítandi tillit til þátta sem skipta máli við að staðfesta líkur á að skuldarinn muni uppfylla skuldbindingar sínar samkvæmt lánssamningnum.

2. Ef undirliggjandi áhættuskuldbindingar verðbréfunar eru íbúðalán sem veitt eru eftir gildistöku tilskipunar 2014/17/ESB skal safn þessara lána ekki innihalda lán sem eru markaðssett og veitt á þeirri forsendu að lánsumsækjandanum eða, eftir atvikum, milligönguaðilum hafi verið gert ljóst að upplýsingarnar sem lánsumsækjandinn veitti yrðu mögulega ekki staðfestar af lánveitandanum.

3. Ef upphafsaðili kaupir fyrir eigin reikning áhættuskuldbindingar þriðja aðila og verðbréfar þær síðan skal sá upphafsaðili staðfesta að aðilinn sem átti, beint eða óbeint, aðild að upphaflega samningnum sem stofnaði til skuldbindinganna eða mögulegu skuldbindinganna sem til stendur að verðbréfa uppfylli þær kröfur sem um getur í 1. mgr.

4. Ákvæði 3. mgr. gilda ekki ef:

a) upphaflegi samningurinn sem stofnaði til skuldbindinganna eða mögulegra skuldbindinga skuldarans eða hugsanlega skuldarans var gerður fyrir gildistöku tilskipunar 2014/17/ESB, og

b) upphafsaðilinn sem kaupir áhættuskuldbindingar þriðja aðila fyrir eigin reikning og verðbréfar þær síðan uppfyllir þær skuldbindingar sem stofnanirnar sem eru upphafsaðilarnir áttu að uppfylla skv. 2. mgr. 21. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 625/2014 fyrir 1. janúar 2019.

3. KAFLI

SKILYRÐI OG VERKLAG VIÐ SKRÁNINGU VERÐBRÉFUNARSKRÁAR

10. gr.

Skráning verðbréfunarskráar

1. Skrá skal verðbréfunarskrá hjá Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að því er varðar 5. gr., samkvæmt þeim skilyrðum og verklagi sem sett eru fram í þessari grein.

2. Til að vera tæk til skráningar samkvæmt þessari grein skal verðbréfunarskrá vera lögaðili með staðfestu í Sambandinu, beita verklagi til að sannreyna heilleika og samkvæmni þeirra upplýsinga sem henni eru gerðar tiltækar skv. 1. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar og uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 78., 79. og 80. gr. (1.–3., 5. og 6. mgr.) reglugerðar (ESB) nr. 648/2012. Að því er varðar þessa grein skal túlka tilvísanir í 78. og 80. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 í 9. gr. hennar sem tilvísanir í 5. gr. þessarar reglugerðar.

3. Skráning verðbréfunarskráar gildir alls staðar á yfirráðasvæði Sambandsins.

4. Skráð verðbréfunarskrá skal ávallt uppfylla skilyrði skráningar. Verðbréfunarskrá skal, án ástæðulausrar tafar, tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um allar verulegar breytingar í tengslum við skilyrði skráningar.

5. Verðbréfunarskrá skal leggja fram annaðhvort af eftirfarandi hjá Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni:

a) umsókn um skráningu,

b) umsókn um framlengingu skráningar að því er varðar 7. gr. þessarar reglugerðar, sé um að ræða viðskiptaskrá sem þegar er skráð skv. VI. bálki 1. kafla reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða skv. III. kafla reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2365 ([1]).

([1]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2365 frá 25. nóvember 2015 um gagnsæi í fjármögnunarviðskiptum með verðbréf og um endurnotkun og breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 337, 23.12.2015, bls. 1).

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal innan 20 virkra daga frá viðtöku umsóknarinnar meta hvort umsóknin sé fullgerð.

Ef umsóknin er ekki fullgerð skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin ákveða frest sem verðbréfunarskráin fær til að veita viðbótarupplýsingar.

Eftir að hafa metið umsókn fullgerða skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tilkynna verðbréfunarskránni um það.

7. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina upplýsingar um allt eftirfarandi:

a) þær verklagsreglur sem um getur í 2. mgr. þessarar greinar og verðbréfunarskrár skulu beita til að sannreyna heilleika og samkvæmni þeirra upplýsinga sem þeim eru gerðar tiltækar skv. 1. mgr. 7. gr.,

b) umsóknina um skráningu sem um getur í a-lið 5. mgr.,

c) einfaldaða umsókn um framlengingu skráningar sem um getur í b-lið 5. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

8. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu 1. og 2. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina framsetningu hvors tveggja af eftirfarandi:

a) umsóknarinnar um skráningu sem um getur í a-lið 5. mgr.,

b) umsóknarinnar um framlengingu skráningar sem um getur í b-lið 5. mgr.

Að því er varðar b-lið fyrstu undirgreinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin útfæra einfaldaða framsetningu til að forðast tvítekningu verklags.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmda-stjórnina eigi síðar en 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

11. gr.

Tilkynning til og samráð við lögbær yfirvöld á undan skráningu eða framlengingu skráningar

1. Ef verðbréfunarskrá sækir um skráningu eða framlengingu skráningar sinnar sem viðskiptaskráar og er aðili sem hefur starfsleyfi eða er skráður hjá lögbæru yfirvaldi í aðildarríkinu þar sem hann hefur staðfestu, skal Evrópska verðbréfamarkaðs-eftirlitsstofnunin, án ástæðulausrar tafar, tilkynna það til og hafa samráð við það lögbæra yfirvald á undan skráningu eða framlengingu skráningar verðbréfunarskráarinnar.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin og viðkomandi lögbært yfirvald skulu skiptast á upplýsingum sem nauðsynlegar eru til skráningar, eða framlengingu skráningar, verðbréfunarskráarinnar og til eftirlits með því hvort aðilinn hlíti skilyrðum skráningar sinnar eða starfsleyfis síns í aðildarríkinu þar sem hann hefur staðfestu.

12. gr.

Afgreiðsla umsóknar

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, innan 40 virkra daga frá tilkynningunni sem um getur í 6. mgr. 10. gr., taka til meðferðar umsókn um skráningu eða framlengingu á skráningu á grundvelli þess hvort verðbréfunarskráin hlíti ákvæðum þessa kafla og taka fullrökstudda ákvörðun um að samþykkja eða synja um skráningu eða framlengingu skráningar.

2. Ákvörðunin sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekur skv. 1. mgr. skal taka gildi á fimmta virka degi eftir að hún er tekin.

13. gr.

Tilkynningar um ákvarðanir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar um skráningu eða framlengingu skráningar

1. Þegar Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekur ákvörðun eins og um getur í 12. gr. eða afturkallar skráningu eins og um getur í 1. mgr. 15. gr. skal hún tilkynna verðbréfunarskránni um það innan fimm virkra daga með fullrökstuddri útskýringu á ákvörðun sinni.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, án ástæðulausrar tafar, tilkynna lögbæra yfirvaldinu sem um getur í 1. mgr. 11. gr. um ákvörðun sína.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, án ástæðulausrar tafar, tilkynna framkvæmdastjórninni um allar ákvarðanir sínar sem teknar eru í samræmi við 1. mgr.

3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu lista yfir verðbréfunarskrár sem skráðar eru í samræmi við þessa reglugerð. Listinn skal uppfærður innan fimm virkra daga frá því að ákvörðun er tekin skv. 1. mgr.

14. gr.

Valdheimildir Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar

1. Valdheimildunum sem faldar eru Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni í samræmi við 61.–68. gr., 73. og 74. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, í tengslum við I. og II. viðauka við hana, skal einnig beita að því er varðar þessa reglugerð. Tilvísanir í 1. og 2. mgr. 81. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 í I. viðauka við þá reglugerð skal túlka sem tilvísanir í 1. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar.

2. Valdheimildunum sem faldar eru Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni eða einhverjum embættismanni hennar eða öðrum aðila í umboði Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 61.–63. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, skal ekki beitt til að krefjast birtingar upplýsinga eða gagna sem falla undir þagnarskyldu lögmanna.

15. gr.

Niðurfelling skráningar

1. Með fyrirvara um 73. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fella niður skráningu verðbréfunarskráar ef verðbréfunarskráin:

a) afsalar sér ótvírætt skráningunni eða hefur ekki veitt neina þjónustu næstliðna sex mánuði,

b) aflaði sér skráningarinnar með röngum staðhæfingum eða á annan óréttmætan hátt, eða

c) uppfyllir ekki lengur skilyrðin sem hún var skráð samkvæmt.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, án ástæðulausrar tafar, tilkynna viðkomandi lögbæru yfirvaldi sem um getur í 1. mgr. 11. gr. um ákvarðanir um niðurfellingu skráningar verðbréfunarskráar.

3. Lögbæru yfirvaldi í aðildarríki þar sem verðbréfunarskrá veitir þjónustu og stundar starfsemi er heimilt, telji það að eitt skilyrðanna sem um getur í 1. mgr. hafi verið uppfyllt, að fara þess á leit við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina að hún kanni hvort skilyrðin fyrir niðurfellingu skráningar viðkomandi verðbréfunarskráar séu uppfyllt. Ákveði Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að fella ekki niður skráningu viðkomandi verðbréfunarskráar skal hún veita ítarlegan rökstuðning fyrir ákvörðun sinni.

4. Lögbæra yfirvaldið sem um getur í 3. mgr. þessarar greinar skal vera yfirvaldið sem tilgreint er skv. 29. gr. þessarar reglugerðar.

16. gr.

Eftirlitsgjöld

1. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal innheimta gjöld af verðbréfunarskrám í samræmi við þessa reglugerð og í samræmi við framseldar gerðir sem samþykktar eru skv. 2. mgr. þessar greinar.

Þessi gjöld skulu vera í hlutfalli við veltu viðkomandi verðbréfunarskráar og standa allan straum af nauðsynlegum útgjöldum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í tengslum við skráningu og eftirlit með verðbréfunarskrám sem og endurgreiðslu hvers kyns kostnaðar sem lögbær yfirvöld stofna til vegna úthlutunar verkefna skv. 1. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar. Að svo miklu leyti sem 1. mgr. 14. gr. þessarar reglugerðar vísar til 74. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal túlka tilvísanir í 3. mgr. 72. gr. þeirrar reglugerðar sem tilvísanir í 2. mgr. þessarar greinar.

Ef viðskiptaskrá hefur þegar verið skráð skv. VI. bálki 1. kafla reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eða skv. III. kafla reglugerðar (ESB) 2015/2365 skal eingöngu aðlaga gjöldin sem um getur í fyrstu undirgrein þannig að þau endurspegli nauðsynleg viðbótargjöld og -kostnað í tengslum við skráningu og eftirlit með verðbréfunarskrám samkvæmt þessari reglugerð.

2. Framkvæmdastjórnin hefur vald til að samþykkja framselda gerð í samræmi við 47. gr. til að bæta við þessa reglugerð með því að tilgreina nánar tegund gjalda, fyrir hvað skuli innheimta gjöld, fjárhæð gjalda og hvernig þau skuli greidd.

17. gr.

Tiltækileiki gagna í vörslu verðbréfunarskráar

1. Án þess að hafa áhrif á 2. mgr. 7. gr. skal verðbréfunarskrá safna og viðhalda upplýsingum um verðbréfunina. Hún skal veita öllum eftirfarandi aðilum beinan og tafarlausan aðgang, án endurgjalds, til að gera þeim kleift að uppfylla skyldur sínar, þar á meðal þær sem felast í umboði, og skuldbindingar sínar:

a) Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni,

b) Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni,

c) Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni,

d) Evrópska kerfisáhætturáðinu,

e) viðkomandi aðilum að seðlabankakerfi Evrópu (ESCB), þ.m.t. Seðlabanka Evrópu (ECB) er hann sinnir verkefnum sínum innan samræmdrar eftirlitsráðstöfunar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1024/2013,

f) viðkomandi yfirvöldum sem samkvæmt skyldum og umboði sínu hafa eftirlit með viðskiptum, mörkuðum, markaðsaðilum og eignum sem falla undir gildissvið þessarar reglugerðar,

g) skilavöldunum sem tilnefnd eru skv. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB ([1]),

h) sameiginlegu skilastjórninni sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 ([2]),

i) yfirvöldunum sem um getur í 29. gr.,

j) fjárfestum og hugsanlegum fjárfestum.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og að teknu tilliti til þarfa aðilanna sem um getur í 1. mgr., semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina:

a) þær nánari upplýsingar um verðbréfunina sem um getur í 1. mgr. og upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn skulu veita til að uppfylla skuldbindingar sínar skv. 1. mgr. 7. gr.,

b) þá rekstrarstaðla sem þarf til að gera mögulega tímanlega, skipulagða og ítarlega:

   i. gagnasöfnun verðbréfunarskráa, og

   ii. samantekt og samanburð gagna þvert á verðbréfunarskrár,

c) nánari lýsingu á upplýsingunum sem aðilarnir sem um getur í 1. mgr. skulu hafa aðgang að, að teknu tilliti til umboðs þeirra og sértækra þarfa,

d) skilmálana sem gilda um beinan og tafarlausan aðgang aðilanna sem um getur í 1. mgr. að gögnum sem geymd eru hjá verðbréfunarskrám.

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE, og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190).

([2]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinna verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilasjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjtíð. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. Til að tryggja samræmd skilyrði við beitingu 2. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreina stöðluð sniðmát sem upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða sérstaki verðbréfunaraðilinn skulu nota til að veita verðbréfunarskránni upplýsingar, að teknu tilliti til lausna sem fyrri söfnunaraðilar verðbréfunargagna hafa þróað.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

4. KAFLI

EINFÖLD, GAGNSÆ OG STÖÐLUÐ VERÐBRÉFUN

18. gr.

Notkun auðkenningarinnar „einföld, gagnsæ og stöðluð verðbréfun“

Upphafsaðilum, umsjónaraðilum og sérstökum verðbréfunaraðilum er heimilt að nota auðkenninguna „STS“ eða „einföld, gagnsæ og stöðluð“, eða auðkenningu sem vísar beint eða óbeint til þessara hugtaka, um verðbréfun sína, eingöngu ef:

a) verðbréfunin uppfyllir allar kröfur 1. eða 2. þáttar þessa kafla, og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni hefur verið tilkynnt um það skv. 1. mgr. 27. gr., og

b) verðbréfunin er á listanum sem um getur í 5. mgr. 27. gr.

Upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn sem aðild eiga að verðbréfun sem talin er vera STS skulu hafa staðfestu í Sambandinu.

1. ÞÁTTUR

Kröfur sem varða einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun án eignatryggðra skammtímaskuldabréfa

19. gr.

Einföld, gagnsæ og stöðluð verðbréfun

1. Verðbréfanir, að undanskildum áætlunum um eignatryggð skammtímaskuldabréf og viðskiptum með eignatryggð skammtímaskuldabréf, sem uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 20., 21. og 22. gr. skulu taldar vera STS.

2. Eigi síðar en 18. október 2018 skal Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, samþykkja í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, viðmiðunarreglur og tilmæli um samræmda túlkun og beitingu þeirra krafna sem settar eru fram í 20., 21. og 22. gr.

20. gr.

Kröfur varðandi einfaldleika

1. Sérstaki verðbréfunaraðilinn skal öðlast eignarréttinn að undirliggjandi áhættuskuldbindingum með raunverulegu framsali (e. *true sale*) eða framsali eða yfirfærslu með sömu réttaráhrif með hætti sem er framfylgjanlegur gagnvart seljandanum eða hverjum öðrum þriðja aðila. Framsal eignarréttarins til sérstaka verðbréfunaraðilans skal ekki lúta ströngum ákvæðum um endurkræfni komi til ógjaldfærni seljanda.

2. Að því er varðar 1. mgr. felur hvort tveggja eftirfarandi í sér ströng ákvæði endurkræfni:

a) ákvæði sem heimila skiptastjóra seljandans að ógilda sölu undirliggjandi áhættuskuldbindinga á þeim grundvelli einum að hún fór fram á ákveðnu tímabili áður en ógjaldfærni seljandans var lýst yfir,

b) ákvæði um að sérstaki verðbréfunaraðilinn geti því aðeins komið í veg fyrir ógildingu eins og um getur í a-lið að hann geti fært sönnur á að honum hafi ekki verið kunnugt um að seljandinn væri ógjaldfær þegar salan fór fram.

3. Að því er varðar 1. mgr. skulu ákvæði um endurkræfni í gjaldþrotalögum ríkja sem heimila skiptastjóra eða dómstól að ógilda sölu undirliggjandi áhættuskuldbindinga ef um er að ræða sviksamlegt framsal, óréttmætt tjón fyrir kröfuhafa eða framsal sem ætlað er að hygla tilteknum kröfuhöfum umfram aðra á ótilhlýðilegan hátt, ekki teljast ströng ákvæði um endurkræfni.

4. Ef seljandinn er ekki upphaflegur lánveitandi skal raunverulegt framsal eða framsal eða yfirfærsla með sömu réttaráhrif, á undirliggjandi áhættuskuldbindingum til seljandans, hvort heldur sem raunverulega framsalið eða framsalið eða yfirfærslan með sömu réttaráhrif er bein eða á sér stað gegnum eitt eða fleiri milliskref, uppfylla þær kröfur sem settar eru fram í 1.–3. mgr.

5. Ef yfirfærsla undirliggjandi áhættuskuldbindinga er framkvæmd með framsali og öðlast fullt gildi á síðara stigi en þegar gengið er frá viðskiptunum, skulu a.m.k. eftirfarandi atburðir teljast virkja slíka gildistöku:

a) veruleg rýrnun á lánshæfi seljanda,

b) ógjaldfærni seljanda, og

c) óbætt brot seljanda á samningsskyldum, þ.m.t. vanefndir seljanda.

6. Seljandinn skal leggja fram yfirlýsingar og ábyrgðir um að eftir hans bestu vitund séu undirliggjandi áhættuskuldbindingar í verðbréfuninni kvaðalausar og ekki í ástandi sem getur fyrirsjáanlega haft neikvæð áhrif á framfylgjanleika raunverulega framsalsins eða framsalsins eða yfirfærslunnar með sömu réttaráhrif.

7. Undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem eru yfirfærðar frá, eða framseldar af, seljandanum til sérstaka verðbréfunaraðilans skulu uppfylla fyrirframákvörðuð, skýr og skjalfest hæfisviðmið sem heimila ekki virka eignasafnsstýringu þessara áhættuskuldbindinga á grundvelli umboðs til ákvarðanatöku (e. *discretionary basis*). Að því er varðar þessa málsgrein skulu útskipti áhættuskuldbindinga sem brjóta í bága við yfirlýsingar og ábyrgðir ekki teljast virk eignasafnsstýring. Áhættuskuldbindingar sem eru yfirfærðar til sérstaka verðbréfunaraðilans eftir að gengið hefur verið frá viðskiptunum skulu uppfylla hæfisviðmiðin sem gilda um upphaflegar undirliggjandi áhættuskuldbindingar.

8. Verðbréfunin skal tryggð með safni undirliggjandi áhættuskuldbindinga sem eru einsleitar að því er varðar eignategundir, að teknu tilliti til hinna sértæku eiginleika sem varða sjóðstreymi eignategundarinnar, þ.m.t. samnings-, greiðslufallsáhættu- og uppgreiðslueiginleika þeirra. Safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga skal samanstanda af aðeins einni eignategund. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu fela í sér skuldbindingar sem samkvæmt samningum eru bindandi og framfylgjanlegar, með fullum kröfuréttindum á hendur skuldurum og, eftir atvikum, ábyrgðaraðilum.

Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu hafa skilgreint reglubundið greiðsluflæði, þar sem fjárhæð afborgana getur verið breytileg, sem tengist greiðslum á leigu, höfuðstól eða vöxtum eða hvers kyns öðrum rétti til að fá tekjur af eignum sem eru grundvöllur slíkra greiðslna. Einnig er heimilt að hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar myndi tekjur af sölu fjármagnaðra eða leigðra eigna.

Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu ekki fela í sér framseljanleg verðbréf eins og þau eru skilgreind í 44. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, önnur en fyrirtækjaskuldabréf sem eru ekki skráð á viðskiptavettvang.

9. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu ekki fela í sér neinar verðbréfaðar stöður.

10. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu eiga uppruna sinn í venjulegri starfsemi upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans samkvæmt útlánareglum sem eru ekki síður strangar en þær sem upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn beitti á þeim tíma sem útgáfan fór fram, á svipaðar áhættuskuldbindingar sem ekki eru verðbréfaðar. Útlánareglurnar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru myndaðar samkvæmt og allar verulegar breytingar frá fyrri útlánareglum skulu að fullu birtar hugsanlegum fjárfestum án ástæðulausrar tafar.

Ef um er að ræða verðbréfanir þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru íbúðalán, skal lánasafnið ekki innihalda lán sem var markaðssett og veitt á þeirri forsendu að lánsumsækjandanum eða, eftir atvikum milligönguaðilum hafi verið gert ljóst að upplýsingarnar sem veittar voru yrðu mögulega ekki staðfestar af lánveitandanum.

Matið á lánshæfi lántakans skal uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 8. gr. tilskipunar 2008/48/EB eða 1.–4. mgr., a-liðar 5. mgr. og 6. mgr. 18. gr. tilskipunar 2014/17/ESB eða, eftir atvikum, samsvarandi kröfur í þriðju löndum.

Upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn skal búa yfir sérfræðiþekkingu á stofnun áhættuskuldbindinga sem eru svipaðs eðlis og þær sem eru verðbréfaðar.

11. Eftir að undirliggjandi áhættuskuldbindingar hafa verið valdar skal yfirfæra þær til sérstaka verðbréfunaraðilans án ástæðulausrar tafar, og á þeim tíma sem þær eru valdar, skulu hvorki innihalda áhættuskuldbindingar sem eru í vanskilum í skilningi 1. mgr. 178. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 né áhættuskuldbindingar vegna skuldara eða ábyrgðaraðila með skert lánshæfi sem, eftir bestu vitund upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans:

a) hefur verið lýstur ógjaldfær eða dómstóll veitt kröfuhöfum hans endanlegan óafrýjanlegan rétt til fullnustuaðgerða eða bótagreiðslna vegna greiðslufalls innan þriggja ára fyrir dagsetningu útgáfunnar, eða hefur gengið í gegnum skuldaendurskipulagningu að því er varðar áhættuskuldbindingar hans í vanskilum innan þriggja ára fyrir yfirfærslu- eða framsalsdag hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga til sérstaka verðbréfunaraðilans, nema ef:

   i. endurskipulögð undirliggjandi áhættuskuldbinding hefur ekki valdið nýjum vanskilum síðan á endurskipulagn ingardeginum, sem verður að hafa átt sér stað a.m.k. einu ári fyrir yfirfærslu- eða framsalsdag hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga til sérstaka verðbréfunaraðilans, og

   ii. í upplýsingunum sem upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn veita í samræmi við a-lið og i. lið e-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. er með skýrum hætti sett fram hlutfall endurskipulagðra undirliggjandi áhættuskuldbindinga, tími og nánari upplýsingar um endurskipulagninguna sem og afkomu þeirra frá endurskipulagn-ingardeginum,

b) var við útgáfu, eftir atvikum, á opinberri vanskilaskrá yfir aðila með neikvæða lánasögu eða, ef engin slík opinber vanskilaskrá er til, á annarri vanskilaskrá sem er aðgengileg upphafsaðilanum eða upphaflega lánveitandanum, eða

c) er með lánshæfismat eða lánshæfiseinkunn sem gefur til kynna að hættan á því að samningsbundnar greiðslur verði ekki inntar af hendi sé umtalsvert meiri en fyrir sambærilegar áhættuskuldbindingar upphafsaðilans sem ekki eru verðbréfaðar.

12. Skuldarinn skal, á yfirfærslutíma áhættuskuldbindinganna, hafa innt af hendi a.m.k. eina greiðslu nema ef um er að ræða hlaupandi verðbréfun sem tryggð er með áhættuskuldbindingum sem greiðast með einni afborgun eða eru á lokagjalddaga innan eins árs, þ.m.t., án takmarkana, með mánaðarlegum greiðslum af veltilánum.

13. Endurgreiðsla til eigenda verðbréfaðra staðna skal ekki þannig uppbyggð að hún sé aðallega háð sölu eignanna sem eru til tryggingar hinni undirliggjandi áhættuskuldbindingu. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að slíkar eignir séu síðar framlengdar eða endurfjármagnaðar.

Endurgreiðsla til eigenda verðbréfaðra staðna með undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með eignum að verðgildi sem er tryggt eða að fullu varið með endurkaupaskyldu seljanda eignanna sem eru til tryggingar hinum undirliggjandi áhættuskuldbindingum, eða annars þriðja aðila, telst ekki háð sölu eignanna sem eru til tryggingar þeim undirliggjandi áhættuskuldbindingum.

14. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar hvaða undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem um getur í 8. mgr. teljast einsleitar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

21. gr.

Kröfur varðandi stöðlun

1. Upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða upphaflegi lánveitandinn skal uppfylla kröfuna um eftirhald áhættu í samræmi við 6. gr.

2. Vaxta- og gjaldmiðilsáhættan sem stafar af verðbréfuninni skal milduð á viðeigandi hátt og birta skal upplýsingar um allar ráðstafanir sem gerðar eru í þeim tilgangi. Nema að því er varðar áhættuvörn vegna vaxta- eða gjaldmiðilsáhættu skal sérstaki verðbréfunaraðilinn ekki gera afleiðusamninga og skal hann tryggja að safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga innihaldi ekki afleiður. Þessar afleiður skulu stofnaðar og skjalfestar í samræmi við almennar venjur í alþjóðlegafjármálageiranum.

3. Allar viðmiðstengdar vaxtagreiðslur af verðbréfuðum eignum og skuldum skulu byggjast á markaðsvöxtum sem eru almennt notaðir eða vöxtum sem eru almennt notaðir í atvinnugreinum og endurspegla fjármagnskostnað og skulu ekki miðast við flóknar reiknireglur eða afleiður.

4. Ef tilkynning um fullnustuaðgerð eða gjaldfellingu hefur verið lögð fram:

a) skal sérstaki verðbréfunaraðilinn ekki halda eftir neinni fjárhæð umfram þá sem nauðsynleg er til að tryggja rekstur sérstaka verðbréfunaraðilans eða skipulega endurgreiðslu til fjárfesta í samræmi við samningsskilmála verðbréfunarinnar, nema sérstakar aðstæður krefjist þess að fjárhæð sé haldið eftir til að standa straum af útgjöldum í því skyni að tryggja sem best hagsmuni fjárfesta með því að komast hjá rýrnun lánshæfis undirliggjandi áhættuskuldbindinga,

b) skal höfuðstólsgreiðslum af undirliggjandi áhættuskuldbindingum beint til fjárfesta samkvæmt röð áhættulaga þar sem efsta áhættulag fær greitt fyrst (e *sequential amortisation*) af verðbréfuðu stöðunum, sem ákvarðast af rétthæð verðbréfuðu staðnanna,

c) skal röð endurgreiðslna verðbréfuðu staðnanna ekki breytt að því er varðar rétthæð þeirra, og

d) skulu engin ákvæði krefjast sjálfkrafa innlausnar undirliggjandi áhættuskuldbindinga á markaðsvirði.

5. Viðskiptum þar sem greiðslur fara ekki fram samkvæmt sérstakri forgangsröðun skal þannig háttað að tilteknir atburðir sem tengjast afkomu hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga virki forgangsröðun greiðslna þannig að hún verði samkvæmt rétthæð. Slíkir afkomutengdir virkjandi atburðir skulu taka til a.m.k. þess að lánshæfi undirliggjandi áhættuskuldbindinga fari undir fyrirframákveðin viðmiðunarmörk.

6. Viðskiptaskjölin skulu innihalda viðeigandi ákvæði um hröðun greiðslna eða atburði sem virkja lok veltitímabils (e. *revolving period*) ef verðbréfunin er hlaupandi verðbréfun, a.m.k. um eftirfarandi:

a) rýrnun útlánagæða undirliggjandi áhættuskuldbindinga að eða niður fyrir fyrirframákveðin viðmiðunarmörk,

b) atburð tengdan ógjaldfærni sem varðar upphafsaðilann eða umsýslustofnunina,

c) að virði undirliggjandi áhættuskuldbindinga sérstaka verðbréfunaraðilans falli undir fyrirframákveðin viðmiðunarmörk (atburður sem kallar á hröðun greiðslna), og

d) það að ekki takist að skapa nægar nýjar, undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem uppfylla fyrirframákveðnar lánshæfiskröfur (atburður sem virkjar lok veltitímabils).

7. Í viðskiptaskjölunum skal tilgreina með skýrum hætti:

a) samningsskuldbindingar, skyldur og ábyrgð umsýslustofnunarinnar og fjárvörsluaðilans, ef einhver er, og annarra veitenda viðbótarþjónustu,

b) þá ferla og skyldur sem nauðsynleg eru til að tryggja að vanskil eða ógjaldfærni umsýslustofnunarinnar leiði ekki til þess að umsýslan leggist af, s.s. samningsákvæði sem gera kleift að skipta út umsýslustofnun í slíkum tilvikum, og

c) ákvæði sem tryggja útskipti mótaðila afleiðu, veitenda seljanleika og reikningsbanka ef til vanefnda eða ógjaldfærni þeirra kemur og við aðra tilgreinda atburði, eftir atvikum.

8. Umsýslustofnunin skal búa yfir sérfræðiþekkingu í umsýslu áhættuskuldbindinga sem eru svipaðs eðlis og þær sem eru verðbréfaðar og skal hafa ítarlega skjalfestar og viðeigandi stefnur, verkferla og áhættustýringu í tengslum við umsýslu áhættuskuldbindinganna.

9. Í viðskiptaskjölunum skulu settar fram með skýrum og samræmdum hætti skilgreiningar, úrræði og aðgerðir í tengslum við vanskil og greiðslufall skuldara, endurskipulagningu skulda, eftirgjöf skulda, skuldaívilnanir, greiðsluhlé, tap, afskriftir, endurheimtur og önnur úrræði varðandi afkomu eigna. Í viðskiptaskjölunum skal tilgreina með skýrum hætti forgangsröðun greiðslna, atburði sem virkja breytingar á slíkri forgangsröðun greiðslna og skylduna til að tilkynna um slíka atburði. Tilkynna skal, án ástæðulausrar tafar, um allar breytingar á forgangsröðun greiðslna sem hafa veruleg neikvæð áhrif á endurgreiðslu verðbréfaðrar stöðu til fjárfesta.

10. Í viðskiptaskjölunum skulu vera skýr ákvæði sem auðvelda tímanlega úrlausn ágreinings milli mismunandi flokka fjárfesta, atkvæðisréttur skal skilgreindur með skýrum hætti og honum úthlutað til skuldabréfaeigenda, auk sem ábyrgð fjárvörsluaðila og annarra aðila sem gegna fjárvörsluskyldum gagnvart fjárfestum skulu tilgreindar með skýrum hætti.

22. gr.

Gagnsæiskröfur

1. Áður en að verðlagningu kemur skulu upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn gera tiltæk hugsanlegum fjárfestum gögn um sístæða (e. *static*) og kvika (e. *dynamic*) fyrri afkomu í tengslum við vanskil og tap, s.s. gögn um vanskil og greiðslufall, fyrir áhættuskuldbindingar sem eru í meginatriðum svipaðar þeim sem verið er að verðbréfa, og um uppruna þessara gagna og ástæður staðhæfingarinnar um að þær séu svipaðar. Þessi gögn skulu ná yfir a.m.k. fimm ára tímabil.

2. Úrtak hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga skal gangast undir ytri sannprófun viðeigandi og óháðs aðila áður en verðbréfin eru gefin út vegna verðbréfunarinnar, þ.m.t. sannprófun á að birt gögn um hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar séu rétt.

3. Áður en verðbréfunin er verðlögð skal upphafsaðilinn eða umsjónaraðilinn gera tiltækt hugsanlegum fjárfestum líkan af sjóðstreymi skulda sem sýnir nákvæmlega samningssambandið milli hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga og greiðslnanna sem streyma milli upphafsaðilans, umsjónaraðilans, fjárfestanna, annarra þriðju aðila og sérstaka verðbréfunaraðilans, og eftir verðlagningu skal hann gera þetta líkan tiltækt fjárfestum og mögulegum fjárfestum á viðvarandi grundvelli sé þess óskað.

4. Ef um er að ræða verðbréfun þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru íbúðalán eða bílalán eða -kaupleigusamningar skulu upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn birta fyrirliggjandi upplýsingar um umhverfisárangur eignanna sem fjármagnaðar eru með slíkum íbúðalánum eða bílalánum eða -kaupleigusamningum, sem hluta af upplýsingunum sem birtar eru skv. a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr.

5. Upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn skulu bera ábyrgð á hlítingu við 7. gr. Upplýsingarnar sem krafist er í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. skulu gerðar tiltækar hugsanlegum fjárfestum á undan verðlagningu sé þess óskað. Upplýsingarnar sem krafist er í b- til d-liðum fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. skulu gerðar tiltækar á undan verðlagningu, a.m.k. sem drög eða á bráðabirgðaformi. Endanleg skjöl skulu gerð tiltæk fjárfestum eigi síðar en 15 dögum eftir að gengið er frá viðskiptunum.

2. ÞÁTTUR

Kröfur fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun eignatryggðra skammtímaskuldabréfa

23. gr.

Einföld, gagnsæ og stöðluð verðbréfun eignatryggðra skammtímaskuldabréfa

1. Viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf skulu teljast einföld, gagnsæ og stöðluð (STS) ef þau fullnægja þeim kröfum á stigi viðskiptanna sem mælt er fyrir um í 24. gr.

2. Áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal teljast einföld, gagnsæ og stöðluð (STS) ef hún fullnægir þeim kröfum sem mælt er fyrir um í 26. gr. og umsjónaraðili áætlunarinnar um eignatryggð skammtímaskuldabréf hlítir kröfunum sem mælt er fyrir um í 25. gr.

Í þessum þætti skal „seljandi“ merkja „upphafsaðili“ eða „upphaflegur lánveitandi“.

3. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, skal eigi síðar en 18. október 2018 samþykkja, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, viðmiðunarreglur og tilmæli um samræmda túlkun og beitingu á þeirra krafna sem settar eru fram í 24. og 26. gr. þessarar reglugerðar.

24. gr.

Kröfur á stigi viðskipta

1. Sérstaki verðbréfunaraðilinn skal öðlast eignarréttinn að undirliggjandi áhættuskuldbindingum með raunverulegu framsali eða framsali eða yfirfærslu með sömu réttaráhrif með hætti sem er framfylgjanlegur gagnvart seljandanum eða hverjum öðrum þriðja aðila. Framsal eignarréttarins til sérstaka verðbréfunaraðilans skal ekki lúta ströngum ákvæðum um endurkræfni komi til ógjaldfærni seljanda.

2. Að því er varðar 1. mgr. felur hvort tveggja eftirfarandi í sér ströng ákvæði endurkræfni:

a) ákvæði sem heimila skiptastjóra seljandans að ógilda sölu undirliggjandi áhættuskuldbindinga á þeim grundvelli einum að hún fór fram innan ákveðins tímabils áður en ógjaldfærni seljandans var lýst yfir,

b) ákvæði um að sérstaki verðbréfunaraðilinn geti því aðeins komið í veg fyrir ógildingu eins og um getur í a-lið að hann geti fært sönnur á að honum hafi ekki verið kunnugt um að seljandinn væri ógjaldfær þegar salan fór fram.

3. Að því er varðar 1. mgr. skulu ákvæði um endurkræfni í gjaldþrotalögum ríkja sem heimila skiptastjóra eða dómstól að ógilda sölu undirliggjandi áhættuskuldbindinga ef um er að ræða sviksamlegt framsal, óréttmætt tjón fyrir kröfuhafa eða framsal sem ætlað er að hygla tilteknum kröfuhöfum umfram aðra á ótilhlýðilegan hátt, ekki teljast ströng ákvæði um endurkræfni.

4. Ef seljandinn er ekki upphaflegur lánveitandi skal raunverulegt framsal eða framsal eða yfirfærsla, með sömu réttaráhrif, hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga til seljandans, hvort heldur sem raunverulega framsalið eða framsalið eða yfirfærslan með sömu réttaráhrif á sér stað með beinum hætti eða gegnum eitt eða fleiri milliskref, uppfylla þær kröfur sem settar eru fram í 1.–3. mgr.

5. Ef yfirfærsla undirliggjandi áhættuskuldbindinga er framkvæmd með framsali og öðlast fullt gildi á síðara stigi en þegar gengið er frá viðskiptunum skulu a.m.k. eftirfarandi atburðir teljast virkja slíka gildistöku:

a) veruleg rýrnun á lánshæfi seljanda,

b) ógjaldfærni seljanda, og

c) óbætt brot seljanda á samningsskyldum, þ.m.t. vanefnd seljanda.

6. Seljandinn skal leggja fram yfirlýsingar og ábyrgðir um að eftir hans bestu vitund séu undirliggjandi áhættuskuldbindingar í verðbréfuninni kvaðalausar og ekki í ástandi sem getur fyrirsjáanlega getur haft neikvæð áhrif á framfylgjanleika raunverulega framsalsins eða framsalsins eða yfirfærslunnar með sömu réttaráhrif.

7. Undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem eru yfirfærðar frá, eða framseldar af, seljandanum til sérstaka verðbréfunaraðilans skulu uppfylla fyrirframákvörðuð, skýr og skjalfest hæfisviðmið sem heimila ekki virka eignasafnsstýringu þessara áhættuskuldbindinga á grundvelli umboðs til ákvarðanatöku (e. *discretionary basis*). Að því er varðar þessa málsgrein skulu útskipti áhættuskuldbindinga sem brjóta í bága við yfirlýsingar og ábyrgðir ekki teljast virk eignasafnsstýring. Áhættuskuldbindingar sem eru yfirfærðar til sérstaka verðbréfunaraðilans eftir að gengið hefur verið frá viðskiptunum skulu uppfylla hæfisviðmiðin sem gilda um upphaflegar undirliggjandi áhættuskuldbindingar.

8. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu ekki fela í sér neinar verðbréfaðar stöður.

9. Eftir að undirliggjandi áhættuskuldbindingar hafa verið valdar skal yfirfæra þær til sérstaka verðbréfunaraðilans án ástæðulausrar tafar, og á þeim tíma sem þær eru valdar, skulu hvorki innihalda áhættuskuldbindingar sem eru í vanskilum í skilningi 1. mgr. 178. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 né áhættuskuldbindingar vegna skuldara eða ábyrgðaraðila með skert lánshæfi sem, eftir bestu vitund upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans:

a) hefur verið lýstur ógjaldfær eða dómstóll veitt kröfuhöfum hans endanlegan óáfrýjanlegan rétt til fullnustuaðgerða eða bótagreiðslna vegna greiðslufalls innan þriggja ára fyrir dagsetningu útgáfunnar, eða hefur gengið í gegnum skuldaendurskipulagningu að því er varðar áhættuskuldbindingar hans í vanskilum innan þriggja ára fyrir yfirfærslu- eða framsalsdag hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga til sérstaka verðbréfunaraðilans, nema ef:

   i. endurskipulögð undirliggjandi áhættuskuldbinding hefur ekki valdið nýjum vanskilum síðan á endurskipulagningardeginum, sem verður að hafa átt sér stað a.m.k. einu ári fyrir yfirfærslu- eða framsalsdag hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga til sérstaka verðbréfunaraðilans, og

   ii. í upplýsingunum sem upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn og sérstaki verðbréfunaraðilinn veita í samræmi við a-lið og i. lið e-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. er með skýrum hætti sett fram hlutfall endurskipulagðra undirliggjandi áhættuskuldbindinga, tími og nánari upplýsingar um endurskipulagninguna sem og afkomu þeirra frá endurskipulagningardeginum,

b) var við útgáfu, eftir atvikum, á opinberri vanskilaskrá yfir aðila með neikvæða lánasögu eða, ef engin slík opinber vanskilaskrá er til, á annarri vanskilaskrá sem er aðgengileg upphafsaðilanum eða upphaflega lánveitandanum, eða

c) er með lánshæfismat eða lánshæfiseinkunn sem gefur til kynna að hættan á því að samningsbundnar greiðslur verði ekki inntar ef hendi sé umtalsvert meiri en fyrir sambærilegar áhættuskuldbindingar sem upphafsaðilinn er með sem ekki eru verðbréfaðar.

10. Skuldarinn skal, á yfirfærslutíma áhættuskuldbindinganna, hafa innt af hendi a.m.k. eina greiðslu, nema ef um er að ræða hlaupandi verðbréfun sem tryggð er með áhættuskuldbindingum sem greiðast með einni afborgun eða eru á lokagjalddaga innan eins árs, þ.m.t., án takmarkana, með mánaðarlegum greiðslum af veltilánum.

11. Endurgreiðsla til eigenda verðbréfaðra staðna skal ekki vera þannig uppbyggð að hún sé aðallega háð sölu eignanna sem eru til tryggingar hinni undirliggjandi áhættuskuldbindingu. Þetta skal ekki koma í veg fyrir að slíkar eignir séu síðar framlengdar eða endurfjármagnaðar.

Endurgreiðsla til eigenda verðbréfaðra staðna með undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem eru tryggðar með eignum að verðgildi sem er tryggt eða að fullu varið með endurkaupaskyldu seljanda eignanna sem eru til tryggingar hinum undirliggjandi áhættuskuldbindingum, eða annars þriðja aðila, telst ekki háð sölu eignanna sem eru til tryggingar þeim undirliggjandi áhættuskuldbindingum.

12. Vaxta- og gjaldmiðilsáhættan sem stafar af verðbréfuninni skal milduð á viðeigandi hátt og birta skal upplýsingar um allar ráðstafanir sem gerðar eru í þeim tilgangi. Nema að því er varðar áhættuvörn vegna vaxta- eða gjaldmiðilsáhættu skal sérstaki verðbréfunaraðilinn ekki gera afleiðusamninga og hann skal tryggja að safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga innihaldi ekki afleiður. Þessar afleiður skulu stofnaðar og skjalfestar í samræmi við almennar venjur í alþjóðafjármálageiranum.

13. Í viðskiptaskjölunum skulu settar fram með skýrum og samræmdum hætti skilgreiningar, úrræði og aðgerðir í tengslum við vanskil og greiðslufall skuldara, endurskipulagningu skulda, eftirgjöf skulda, skuldaívilnanir, greiðsluhlé, tap, afskriftir, endurheimtur og önnur úrræði varðandi afkomu eigna. Í viðskiptaskjölunum skal tilgreina með skýrum hætti forgangsröðun greiðslna, atburði sem virkja breytingar á slíkri forgangsröðun greiðslna og skylduna til að tilkynna um slíka atburði. Tilkynna skal, án ástæðulausrar tafar, um allar breytingar á forgangsröðun greiðslna sem hafa veruleg neikvæð áhrif á endurgreiðslu verðbréfaðrar stöðu til fjárfesta.

14. Áður en að verðlagningu kemur skulu upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn gera tiltæk hugsanlegum fjárfestum gögn um sístæða (e. *static*) og kvika (e. *dynamic*) fyrri afkomu í tengslum við vanskil og tap, s.s. gögn um vanskil og greiðslufall, fyrir áhættuskuldbindingar sem eru í meginatriðum svipaðar þeim sem verið er að verðbréfa, og um uppruna þessara gagna og ástæður staðhæfingarinnar um að þær séu svipaðar. Ef umsjónaraðilinn hefur ekki aðgang að slíkum gögnum skal hann fá aðgang hjá seljandanum að gögnum, á sístæðum eða kvikum grundvelli, um fyrri afkomu, s.s. gögn um vanskil og greiðslufall, fyrir áhættuskuldbindingar sem eru í meginatriðum svipaðar þeim sem verið er að verðbréfa. Öll slík gögn skulu ná yfir minnst fimm ára tímabil, nema gögn um viðskiptakröfur og aðrar skammtímakröfur, þar sem sögulega tímabilið skal vera minnst þrjú ár.

15. Viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf skulu tryggð með safni undirliggjandi áhættuskuldbindinga sem eru einsleitar að því er varðar eignategundir, að teknu tilliti til eiginleika sem varða sjóðstreymi mismunandi eignategunda þ.m.t. samnings-, greiðslufallsáhættu- og uppgreiðslueiginleika þeirra. Safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga skal samanstanda af aðeins einni eignategund.

Safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga skal ekki hafa lengri eftirstandandi veginn meðallíftíma en eitt ár og engin hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga skal hafa lengri eftirstöðvatíma en þrjú ár.

Þrátt fyrir aðra undirgrein skulu söfn bílalána, kaupleigusamninga um bifreiðir og kaupleiguviðskipta með tækjabúnað ekki hafa lengri eftirstandandi, veginn meðallíftíma en þrjú og hálft ár, og engin hinna undirliggjandi áhættuskuldbindinga skal hafa lengri eftirstöðvatíma en sex ár.

Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu ekki innihalda lán sem tryggð eru með fasteignaveði í íbúðar- eða atvinnuhúsnæði eða fulltryggðum íbúðalánum, eins og um getur í e-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu fela í sér skuldbindingar sem samkvæmt samningum eru bindandi og framfylgjanlegar, með fullum kröfuréttindum á hendur skuldurum með skilgreint greiðsluflæði að því er varðar leigu, höfuðstól og vexti, eða í tengslum við annan rétt til að fá tekjur af eignum sem liggja til grundvallar slíkum greiðslum. Einnig er heimilt að hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar myndi tekjur af sölu fjármagnaðra eða leigðra eigna. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingar skulu ekki fela í sér framseljanleg verðbréf eins og þau eru skilgreind í 44. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB, önnur en fyrirtækjaskuldabréf sem ekki eru skráð á viðskiptavettvang.

16. Allar viðmiðstengdar vaxtagreiðslur af eignum og skuldum í viðskiptum með eignatryggð skammtímaskuldabréf skulu byggjast á markaðsvöxtum sem almennt eru notaðir eða vöxtum sem eru almennt notaðir í atvinnugreinum og endurspegla fjármagnskostnað en skulu ekki miðast við flóknar reiknireglur eða afleiður. Heimilt er að viðmiðstengdar vaxtagreiðslur af skuldum í viðskiptum með eignatryggð skammtímaskuldabréf byggist á vöxtum sem endurspegla fjármagnskostnað áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf.

17. Í framhaldi af vanskilum seljanda eða gjaldfellingaratburði:

a) skal sérstaki verðbréfunaraðilinn ekki halda eftir neinni fjárhæð umfram þá sem nauðsynleg er til að tryggja rekstur sérstaka verðbréfunaraðilans eða skipulega endurgreiðslu til fjárfesta í samræmi við samningsskilmála verðbréfunarinnar, nema sérstakar aðstæður krefjist þess að fjárhæð sé haldið eftir til að standa straum af útgjöldum í því skyni að tryggja sem best hagsmuni fjárfesta með því að komast hjá rýrnun lánshæfis undirliggjandi áhættuskuldbindinga,

b) skal höfuðstólsinngreiðslum af undirliggjandi áhættuskuldbindingum beint til fjárfesta sem eiga verðbréfuðu stöðurnar með raðbundnum greiðslum af verðbréfuðu stöðunum, sem ákvarðast af rétthæð verðbréfuðu staðnanna, og

c) skulu engin ákvæði krefjast sjálfkrafa innlausnar undirliggjandi áhættuskuldbindinga á markaðsvirði.

18. Hinar undirliggjandi áhættuskuldbindingarnar skulu eiga uppruna sinn í venjulegri starfsemi seljandans samkvæmt útlánareglum sem eru ekki síður strangar en þær sem seljandinn beitti á þeim tíma sem útgáfan fór fram á svipaðar áhættuskuldbindingar sem eru ekki verðbréfaðar. Þær útlánareglur sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru stofnaðar samkvæmt og allar verulegar breytingar frá fyrri útlánareglum skulu að fullu birtar umsjónaraðilanum og öðrum aðilum sem eru útsettir með beinum hætti fyrir viðskiptunum með eignatryggðu skammtímaskuldabréfin, án ástæðulausrar tafar. Seljandinn skal búa yfir sérfræðiþekkingu í stofnun áhættuskuldbindinga sem eru svipaðs eðlis og þær sem eru verðbréfaðar.

19. Ef viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf eru hlaupandi verðbréfun skulu viðskiptaskjölin kveða á um atburði sem virkja lok veltitímabilsins, þ.m.t. eftirfarandi a.m.k.:

a) rýrnun útlánagæða undirliggjandi áhættuskuldbindinga að eða niður fyrir fyrirframákveðin viðmiðunarmörk, og

b) atburð tengdan ógjaldfærni sem varðar seljandann eða umsýslustofnunina.

20. Í viðskiptaskjölunum skal tilgreina með skýrum hætti:

a) samningsskuldbindingar, skyldur og ábyrgð umsjónaraðilans, umsýslustofnunarinnar og fjárvörsluaðilans, ef einhver er, og annarra veitenda viðbótarþjónustu,

b) nauðsynlega ferla og skyldur til að tryggja að vanskil eða ógjaldfærni umsýslustofnunarinnar leiði ekki til þess að umsýslan leggist af,

c) ákvæði sem tryggja útskipti mótaðila afleiðu og reikningsbanka ef til vanefnda eða ógjaldfærni þeirra eða annarra tilgreindra atburða kemur, eftir atvikum, og

d) hvernig umsjónaraðilinn uppfyllir kröfurnar í 3. mgr. 25. gr.

21. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina nánar hvaða undirliggjandi áhættuskuldbindingar sem um getur í 15. mgr. teljast einsleitar.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

25. gr.

Umsjónaraðili áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf

1. Umsjónaraðili áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal vera lánastofnun sem lýtur eftirliti samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB.

2. Umsjónaraðili áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal vera veitandi lausafjárfyrirgreiðslna (e. *liquidity facility provider*) og skal styðja allar verðbréfaðar stöður á stigi áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf, sem tekur til allrar lausafjár- og greiðslufallsáhættu og allrar verulegrar þynningaráhættu verðbréfuðu áhættuskuldbindinganna og alls annars kostnaðar á stigi viðskiptanna og áætlunarinnar ef nauðsynlegt er til að tryggja fjárfestinum fulla greiðslu sérhverrar fjárhæðar samkvæmt eignatryggða skammtímaskuldabréfinu með slíkum stuðningi. Umsjónaraðilinn skal birta fjárfestunum lýsingu á stuðningnum sem veittur er á stigi viðskiptanna, þ.m.t. lýsingu á lausafjárfyrirgreiðslunum sem veittar eru.

3. Áður en lánastofnuninni er heimilt að vera umsjónaraðili áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf sem telst einföld, gagnsæ og stöðluð (STS) skal hún sýna lögbæru yfirvaldi sínu fram á að hlutverk sitt skv. 2. mgr. stofni ekki gjaldþoli og lausafjárstöðu sinni í hættu, jafnvel við aðstæður þar sem meiriháttar álag er á markaðnum.

Krafan sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar skal teljast uppfyllt þegar lögbæra yfirvaldið hefur ákvarðað á grunni úttektar og mats eins og um getur í 3. mgr. 97. gr. tilskipunar 2013/36/ESB að það fyrirkomulag, þær áætlanir, þeir ferlar og þau kerfi sem sú lánastofnun hefur innleitt og eigið fé og lausafjárstaða hennar tryggi trausta áhættustýringu og vernd fyrir áhættu hennar.

4. Umsjónaraðilinn skal framkvæma eigin áreiðanleikakönnun og sannprófa hlítni við þær kröfur sem settar eru fram í 1. og 3. mgr. 5. gr. þessarar reglugerðar, eftir því sem við á. Hann skal einnig sannprófa að seljandinn búi yfir þjónustugetu og innheimtuferlum sem uppfylla kröfurnar sem tilgreindar eru í h- til p-liðar í 2. mgr. 265. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða jafngildar kröfur í þriðju löndum.

5. Seljandinn, á stigi viðskipta, eða umsjónaraðilinn, á stigi áætlunarinnar um eignatryggð skammtímaskuldabréf, skal uppfylla kröfuna um eftirhald áhættu sem um getur í 6. gr.

6. Umsjónaraðilinn skal bera ábyrgð á hlítni við 7. gr. á stigi áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf og á því að gera eftirfarandi upplýsingar tiltækar hugsanlegum fjárfestum áður en verðlagning fer fram, óski þeir þess:

a) samanteknu upplýsingarnar sem krafist er í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr., og

b) upplýsingarnar sem krafist er í b- til e-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. a.m.k. sem drög eða á bráðabirgðaformi.

7. Endurnýi umsjónaraðilinn ekki fjármögnunarskuldbindingu lausafjárfyrirgreiðslunnar áður en hún rennur út skal nýta lausafjárfyrirgreiðsluna og endurgreiða verðbréf sem eru á lokagjalddaga.

26. gr.

Kröfur á stigi áætlunar

1. Öll viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf innan áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf skulu uppfylla kröfurnar í 1.–8. og 12.–20. mgr. 24. gr.

Heimilt er að allt að 5% af heildarfjárhæð áhættuskuldbindinganna sem undirliggjandi eru viðskiptunum með eignatryggð skammtímaskuldabréf og sem fjármagnaðar eru með áætluninni um eignatryggð skammtímaskuldabréf uppfylli tímabundið ekki kröfurnar í 9., 10. og 11. mgr. 24. gr. án þess það hafi áhrif á STS-stöðu áætlunarinnar um eignatryggð skammtíma-skuldabréf.

Að því er varðar aðra undirgrein þessarar málsgreinar skal úrtak af hinum undirliggjandi áhættuskuldbindingum reglulega fara í ytri sannprófun á hlítingu sem framkvæmd er af viðeigandi og óháðum aðila.

2. Eftirstandandi veginn meðallíftími undirliggjandi áhættuskuldbindinga áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal ekki vera lengri en tvö ár.

3. Áætlunin um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal vera með fullum stuðningi umsjónaraðila í samræmi við 2. mgr. 25. gr.

4. Áætlunin um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal ekki fela í sér endurverðbréfun, og endurbætur á lánshæfi skulu ekki leiða til 2. áhættulags á stigi áætlunarinnar.

5. Verðbréfin sem gefin eru út innan áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf skulu ekki fela í sér kauprétti, framlengingarákvæði eða önnur ákvæði sem hafa áhrif á lokagjalddaga þeirra, hafi seljandinn, umsjónaraðilinn eða sérstaki verðbréfunaraðilinn ákvörðunarvald til að nýta slíka valrétti eða ákvæði.

6. Vaxta- og gjaldmiðilsáhætta á stigi áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal milduð á viðeigandi hátt og birta skal upplýsingar um allar ráðstafanir sem gerðar eru í þeim tilgangi. Nema að því er varðar áhættuvörn vegna vaxta- eða gjaldmiðilsáhættu skal sérstaki verðbréfunaraðilinn ekki gera afleiðusamninga og skal hann tryggja að safn undirliggjandi áhættuskuldbindinga innihaldi ekki afleiður. Þessar afleiður skulu stofnaðar og skjalfestar í samræmi við almennar venjur í alþjóðlegafjármálageiranum.

7. Í skjölunum er varða áætlunina um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal með skýrum hætti tilgreina:

a) ábyrgð fjárvörsluaðilans og annarra aðila sem gegna fjárvörsluskyldum, ef einhverjar eru, gagnvart fjárfestum,

b) samningsskuldbindingar, skyldur og ábyrgð umsjónaraðilans, sem skal búa yfir sérfræðiþekkingu á útlánamati, fjárvörsluaðilans, ef einhver er, og annarra veitenda viðbótarþjónustu,

c) nauðsynlega ferla og skyldur til að tryggja að vanskil eða ógjaldfærni umsýslustofnunarinnar leiði ekki til þess að umsýslan leggist af,

d) ákvæði um útskipti á mótaðilum afleiðu, og reikningsbanka á stigi áætlunarinnar um eignatryggð skammtímaskuldabréf við vanskil þeirra, ógjaldfærni eða aðra tilgreinda atburði, ef lausafjárfyrirgreiðslan nær ekki yfir slíka atburði,

e) að komi til tilgreindra atburða, vanskila eða ógjaldfærni umsjónaraðilans séu til staðar úrræði til að afla, eftir því sem við á, veðtryggingar á fjármögnunarskuldbindingunni eða skipta út veitanda lausafjárfyrirgreiðslu, og

f) að lausafjárfyrirgreiðslan skuli nýtt og verðbréf sem eru á lokagjalddaga skuli endurgreidd ef umsjónaraðilinn endurnýjar ekki fjármögnunarskuldbindingu lausafjárfyrirgreiðslunnar áður en hún rennur út.

8. Umsýslustofnunin skal búa yfir sérfræðiþekkingu á umsýslu áhættuskuldbindinga sem eru svipaðs eðlis og þær sem eru verðbréfaðar og skal hafa ítarlega skjalfestar stefnur, verkferla og áhættustýringu í tengslum við umsýslu áhættuskuldbindinganna.

3. ÞÁTTUR

STS-tilkynningar

27. gr.

Kröfur um STS-tilkynningar

1. Upphafsaðilar og umsjónaraðilar skulu sameiginlega tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, með því að nota sniðmátið sem um getur í 7. mgr. þessarar greinar, um það hvort verðbréfun uppfylli kröfurnar í 19.–22. gr. eða 23.–26. gr. („STS-tilkynning“). Ef um er að ræða áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf skal eingöngu umsjónaraðilinn bera ábyrgð á tilkynningunni um þá áætlun og, innan þeirrar áætlunar, á því að viðskiptin með eignatryggð skammtímaskuldabréf uppfylli ákvæði 24. gr.

STS-tilkynningin skal innihalda útskýringu upphafsaðilans og umsjónaraðilans á því hvernig hvert STS-viðmið sem sett er fram í 20.–22. gr. eða 24.–26. gr. hafi verið uppfyllt.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta STS-tilkynninguna á opinberu vefsetri sínu skv. 5. mgr. Upphafsaðilar og umsjónaraðilar verðbréfunar skulu upplýsa lögbær yfirvöld sín um STS-tilkynninguna og tilnefna úr sínum röðum einn aðila sem fyrsta tengilið fyrir fjárfesta og lögbær yfirvöld.

2. Upphafsaðila, umsjónaraðila eða sérstökum verðbréfunaraðila er heimilt að nota þjónustu þriðja aðila með starfsleyfi skv. 28. gr. til að athuga hvort verðbréfun uppfyllir ákvæði 19.–22. gr. eða 23.–26. gr. Notkun á slíkri þjónustu skal þó undir engum kringumstæðum hafa áhrif á ábyrgð upphafsaðilans, umsjónaraðilans eða sérstaka verðbréfunaraðilans að því er varðar lagalegar skuldbindingar þeirra samkvæmt þessari reglugerð. Notkun á slíkri þjónustu skal ekki hafa áhrif á þær skuldbindingar sem lagðar eru á stofnanafjárfesta eins og sett er fram í 5. gr.

Ef upphafsaðilinn, umsjónaraðilinn eða sérstaki verðbréfunaraðilinn notar þjónustu þriðja aðila með starfsleyfi skv. 28. gr. til að meta hvort verðbréfun uppfyllir ákvæði 19.–22. gr. eða 23.–26. gr. skal STS-tilkynningin innihalda yfirlýsingu þess efnis að sá þriðji aðili með starfsleyfi hafi staðfest að STS-viðmiðin hafi verið uppfyllt. Tilkynningin skal nafngreina þann þriðja aðila með starfsleyfi og tilgreina starfsstöð hans og nafn lögbærs yfirvalds sem veitti honum starfsleyfið.

3. Ef upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn er ekki lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki, eins og skilgreint er í 1. og 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, með staðfestu í Sambandinu, skal eftirfarandi fylgja tilkynningunni skv. 1. mgr. þessarar greinar:

a) staðfesting upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans á því að hann hafi veitt lánið á grundvelli traustra og vel skilgreindra viðmiða og skýrt ákvarðaðra ferla fyrir samþykki, breytingu, endurnýjun og fjármögnun lána og að upphafsaðilinn eða upphaflegi lánveitandinn búi yfir skilvirkum kerfum til að beita slíkum ferlum í samræmi við 9. gr. þessarar reglugerðar, og

b) yfirlýsing upphafsaðilans eða upphaflega lánveitandans um það hvort lánveitingin sem um getur í a-lið lúti eftirliti.

4. Upphafsaðilinn og umsjónaraðilinn skulu tafarlaust tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og upplýsa lögbært yfirvald sitt um það þegar verðbréfun uppfyllir ekki lengur kröfurnar í annaðhvort 19.–22. gr. eða 23.–26. gr.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal halda á opinberu vefsetri sínu lista yfir allar verðbréfanir sem upphafsaðilar og umsjónaraðilar hafa tilkynnt henni að uppfylli kröfurnar í 19.–22. gr. eða 23.–26. gr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tafarlaust bæta hverri verðbréfun sem þannig er tilkynnt á þann lista og uppfæra listann ef verðbréfanirnar teljast ekki lengur vera STS í kjölfar ákvörðunar lögbærra yfirvalda eða tilkynningar frá upphafsaðila eða umsjónaraðila. Ef lögbæra yfirvaldið hefur beitt stjórnsýsluviðurlögum í samræmi við 32. gr. skal það tafarlaust tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um það. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tafarlaust geta þess á listanum að lögbært yfirvald hafi beitt stjórnsýsluviðurlögum í tengslum við viðkomandi verðbréfun.

6. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina þær upplýsingar sem upphafsaðilanum, umsjónaraðilanum og sérstaka verðbréfunaraðilanum ber að veita til að uppfylla þær skuldbindingar sem um getur í 1. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

7. Til að tryggja samræmd skilyrði við framkvæmd þessarar reglugerðar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, semja drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að koma á þeim sniðmátum sem nota skal við veitingu upplýsinganna sem um getur í 6. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

28. gr.

Sannprófun þriðja aðila á að STS-viðmið séu uppfyllt

1. Þriðji aðili eins og um getur í 2. mgr. 27. gr. skal hafa starfsleyfi frá lögbæru yfirvaldi til að meta hvort verðbréfanir uppfylli þau STS-viðmið sem mælt er fyrir um í 19.–22. gr. eða 23.–26. gr. Lögbært yfirvald skal veita starfsleyfið ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

a) þriðji aðilinn innheimtir eingöngu gjöld sem byggja á kostnaði og eru án mismununar, af upphafsaðilunum, umsjónaraðilunum og sérstöku verðbréfunaraðilunum sem koma að verðbréfununum og þriðji aðilinn metur, án þess að leggja á mismunandi gjöld eftir, eða í tengslum við, niðurstöðu þess mats,

b) þriðji aðilinn er hvorki eftirlitsskyldur aðili eins og skilgreint er í 4. lið 2. gr. tilskipunar 2002/87/EB né lánshæfismatsfyrirtæki eins og skilgreint er í b-lið 1. mgr. 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 1060/2009, og önnur starfsemi þriðja aðilans hefur ekki áhrif á sjálfstæði eða ráðvendni í mati hans,

c) þriðji aðilinn skal ekki veita upphafsaðilanum, umsjónaraðilanum eða sérstaka verðbréfunaraðilanum, sem koma að verðbréfununum sem þriðji aðilinn metur, ráðgjöf af neinu tagi, úttekt eða jafngilda þjónustu,

d) stjórnarmenn þriðja aðilans búa yfir faglegri menntun og hæfi, þekkingu og reynslu sem er fullnægjandi fyrir verkefni þriðja aðilans og hafa gott orðspor,

e) stjórn þriðja aðilans er skipuð a.m.k. að einum þriðja, og ekki færri en tveimur, óháðum stjórnarmönnum,

f) þriðji aðilinn gerir allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að engir raunverulegir eða hugsanlegir hagsmunaárekstrar eða viðskiptatengsl sem tengjast þriðja aðilanum, hluthöfum hans eða félagsmönnum, stjórnendum, starfsmönnum eða nokkrum öðrum einstaklingi sem starfar í þágu eða undir stjórn þriðja aðila hafi áhrif á sannprófun á að STS-viðmiðin séu uppfyllt. Í þeim tilgangi skal þriðji aðilinn koma á, viðhalda, framfylgja og skjalfesta skilvirkt innra eftirlitskerfi sem notað er til að stýra innleiðingu á stefnum og verklagsreglum sem hafa þann tilgang að uppgötva og koma í veg fyrir hugsanlega hagsmunaárekstra. Uppræta skal eða draga úr hugsanlegum eða raunverulegum hagsmunaárekstrum sem greinst hafa og birta upplýsingar um þá án tafar. Þriðji aðilinn skal koma á, viðhalda, framfylgja og skjalfesta fullnægjandi verklagsreglur og ferla sem hafa þann tilgang að tryggja óhæði matsins á því að STS-viðmiðin séu uppfyllt. Þriðji aðilinn skal reglulega hafa eftirlit með og endurskoða þessar stefnur og verklagsreglur til að leggja mat á skilvirkni þeirra og meta hvort nauðsynlegt sé að uppfæra þær, og

g) þriðji aðilinn getur sýnt fram á að hann búi yfir viðhlítandi rekstrarlegum vörnum og innri ferlum sem geri honum kleift að meta að STS-viðmiðin séu uppfyllt.

Lögbæra yfirvaldið skal afturkalla starfsleyfið ef það telur þriðja aðilann víkja frá ákvæðum fyrstu undirgreinar í verulegum atriðum.

2. Þriðji aðili sem hefur starfsleyfi í samræmi við 1. mgr. skal tilkynna lögbæru yfirvaldi sínu án tafar um allar verulegar breytingar á upplýsingunum sem veittar hafa verið samkvæmt þeirri málsgrein, og allar aðrar breytingar sem ástæða er til að ætla að geti haft áhrif á mat lögbæra yfirvaldsins.

3. Lögbæru yfirvaldi er heimilt að innheimta gjöld sem byggja á kostnaði af þriðja aðilanum sem um getur í 1. mgr. til að standa straum af nauðsynlegum útgjöldum vegna mats á umsóknum um starfsleyfi og síðara eftirlits með hlítni við skilyrðin sem sett eru fram í 1. mgr.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina upplýsingarnar sem veita á lögbæru yfirvöldunum í umsókninni um starfsleyfi þriðja aðila í samræmi við 1. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

5. KAFLI

EFTIRLIT

29. gr.

Tilnefning lögbærra yfirvalda

1. Eftirtalin lögbær yfirvöld skulu hafa eftirlit með því að þær skuldbindingar sem settar eru fram í 5. gr. þessarar reglugerðar séu uppfylltar í samræmi við þær valdheimildir sem viðkomandi lagagerningar veita:

a) hvað varðar vátrygginga- og endurtryggingafélög, lögbæra yfirvaldið sem tilnefnt er í samræmi við 10. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB,

b) hvað varðar rekstraraðila sérhæfðra sjóða, lögbæra yfirvaldið sem ábyrgt er og tilnefnt í samræmi við 44. gr. tilskipunar 2011/61/ESB,

c) hvað varðar verðbréfasjóði og rekstrarfélög verðbréfasjóða, lögbæra yfirvaldið sem tilnefnt er í samræmi við 97. gr. tilskipunar 2009/65/EB,

d) fyrir stofnanir um starfstengdan lífeyri, lögbæra yfirvaldið sem tilnefnt er í samræmi við g-lið 6. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB ([1]),

e) fyrir lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki, lögbæra yfirvaldið sem tilnefnt er í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu að því er varðar sérstök verkefni sem honum eru falin með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013.

2. Lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með umsjónaraðilum í samræmi við 4. gr. tilskipunar 2013/36/ESB, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu að því er varðar sérstök verkefni sem honum eru falin með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013, skulu hafa eftirlit með því að umsjónaraðilar uppfylli þær skuldbindingar sem settar eru fram í 6., 7., 8. og 9. gr. þessarar reglugerðar.

3. Ef upphafsaðilar, upphaflegir lánveitendur og sérstakir verðbréfunaraðilar eru aðilar sem lúta eftirliti í samræmi við tilskipanir 2003/41/EB, 2009/138/EB, 2009/65/EB, 2011/61/ESB og 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 1024/2013, skulu viðkomandi lögbær yfirvöld sem tilnefnd eru í samræmi við þessar gerðir, þ.m.t. Seðlabanki Evrópu að því er varðar sérstök verkefni sem honum eru falin með reglugerð (ESB) nr. 1024/2013, hafa eftirlit með því að þeim skuldbindingum sem settar eru fram í 6., 7., 8. og 9. gr. þessarar reglugerðar sé fullnægt.

4. Hvað varðar upphafsaðila, upphaflega lánveitendur og sérstaka verðbréfunaraðila með staðfestu í Sambandinu sem löggjöf Sambandsins sem um getur í 3. mgr. tekur ekki til skulu aðildarríki tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld til að hafa eftirlit með því að þeim skuldbindingum sem settar eru fram í 6., 7., 8. og 9. gr. þessarar reglugerðar sé fullnægt. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um tilnefningu lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari málsgrein eigi síðar 1. janúar 2019. Sú skylda skal ekki gilda um aðila sem selja aðeins áhættu-skuldbindingar samkvæmt áætlum um eignatryggð skammtímaskuldabréf eða öðrum verðbréfunarviðskiptum eða fyrirkomulagi og eru ekki að stofna til áhættuskuldbindinga með virkum hætti í þeim megintilgangi að verðbréfa þær reglulega.

([1]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjtíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10).

5. Aðildarríki skulu tilnefna eitt eða fleiri lögbær yfirvöld til að hafa eftirlit með hlítni upphafsaðila, umsjónaraðila og sérstakra verðbréfunaraðila við ákvæði 18.–27. gr. og hlítni þriðju aðila við ákvæði 28. gr. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um tilnefningu lögbærra yfirvalda samkvæmt þessari málsgrein eigi síðar en 18. janúar 2019.

6. Ákvæði 5. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um aðila sem selja aðeins áhættuskuldbindingar samkvæmt áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf eða öðrum verðbréfunarviðskiptum eða fyrirkomulagi og eru ekki að stofna til áhættuskuldbindinga með virkum hætti í þeim megintilgangi að verðbréfa þær reglulega. Í slíkum tilvikum skal upphafsaðilinn eða umsjónaraðilinn ganga úr skugga um að þessir aðilar uppfylli viðkomandi skuldbindingar sem settar eru fram í 18.–27. gr.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal tryggja samræmda beitingu og framfylgd á þeirra skuldbindinga sem settar eru fram í 18.–27. gr. þessarar reglugerðar í samræmi við þau verkefni og valdheimildir sem settar eru fram í reglugerð (ESB) nr. 1095/2010. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal hafa eftirlit með verðbréfunarmarkaði Sambandsins í samræmi við 39. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 [1] og beita, eftir því sem við á, heimildum sínum til tímabundinna íhlutana í samræmi við 40. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta og halda uppfærðum á vefsetri sínu lista yfir þau lögbæru yfirvöld sem um getur í þessari grein.

30. gr.

Valdsvið lögbærra yfirvalda

1. Hvert aðildarríki skal tryggja að lögbæra yfirvaldið sem tilnefnt er í samræmi við 1.–5. mgr. 29. gr. hafi nauðsynlegar valdheimildir til eftirlits, rannsókna og beitingu viðurlaga til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.

2. Lögbæra yfirvaldið skal reglulega endurskoða fyrirkomulagið, ferlana og kerfin sem upphafsaðilar, umsjónaraðilar, sérstakir verðbréfunaraðilar og upphaflegir lánveitendur hafa komið á til að hlíta þessari reglugerð.

Endurskoðunin sem um getur í fyrstu undirgrein skal ná yfir:

a) ferlana og kerfin til réttilega að mæla og halda eftir hinni verulegu, hreinu, fjárhagslegu hlutdeild, á viðvarandi grundvelli, söfnun og tímanlega birtingu allra upplýsinga sem gera á tiltækar í samræmi við 7. gr. og lánveitingaviðmiðin í samræmi við 9. gr.,

b) hvað varðar STS-verðbréfanir sem ekki eru verðbréfanir innan áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf og ferlana og kerfin til að tryggja að farið sé að ákvæðum 20. gr. (7.–12. mgr.), 21. gr. (7. mgr.) og 22. gr., og

c) hvað varðar STS-verðbréfanir sem eru verðbréfanir innan áætlunar um eignatryggð skammtímaskuldabréf, ferlana og kerfin til að tryggja, að því er varðar viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf, að farið sé að ákvæðum 24. gr. og, að því er varðar áætlanir um eignatryggð skammtímaskuldabréf, að farið sé að ákvæðum 7. og 8. mgr. 26. gr.

3. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að áhætta sem stafar af verðbréfunarviðskiptum, þ.m.t. orðsporsáhætta, sé metin og henni mætt með viðeigandi stefnum og verklagsreglum upphafsaðila, umsjónaraðila, sérstakra verðbréfunaraðila og upphaflegra lánveitenda.

4. Lögbæra yfirvaldið skal hafa eftirlit, eftir því sem við á, með þeim tilteknu áhrifum sem þátttaka á markaði verðbréfunar hefur á stöðugleika fjármálastofnunarinnar sem kemur fram sem upphaflegur lánveitandi, upphafsaðili, umsjónaraðili eða fjárfestir, sem hluta af varfærniseftirliti sínu á sviði verðbréfunar, að teknu tilliti til án þess að hafa áhrif á strangari reglusetningu innan geirans:

a) stærðar eiginfjárauka (e. *capital buffers*),

b) stærðar varaforða lauss fjár (e. *liquidity buffers*), og

c) lausafjáráhættu fyrir fjárfesta vegna misræmis í líftíma (e. *maturity mismatch*) á milli fjármögnunar og fjárfestinga þeirra.

Í tilvikum þar sem lögbæra yfirvaldið greinir verulega áhættu fyrir fjármálastöðugleika fjármálastofnunar eða fjármálakerfisins í heild skal það, þrátt fyrir skuldbindingar sínar skv. 36. gr., grípa til aðgerða til að milda þessa áhættu og tilkynna niðurstöður sínar til tilnefnds yfirvalds sem lögbært er til að fara með þjóðhagsvarúðartæki samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og til Evrópska kerfisáhætturáðsins.

[1] Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 84).

5. Lögbæra yfirvaldið skal hafa eftirlit með hvers konar tilraunum til að sniðganga þær skuldbindingar sem settar eru fram í 2. mgr. 6. gr. og tryggja að viðurlögum sé beitt í samræmi við 32. og 33. gr.

31. gr.

Þjóðhagsvarúðareftirlit með verðbréfunarmarkaðnum

1. Innan þeirra marka sem umboð þess heimilar skal Evrópska kerfisáhætturáðið bera ábyrgð á þjóðhagsvarúðareftirliti með verðbréfunarmarkaði Sambandsins.

2. Til að leggja sitt af mörkum við að koma í veg fyrir eða draga úr kerfisáhættu sem steðjar að fjármálastöðugleika í Sambandinu vegna þróunar innan fjármálakerfisins og að teknu tilliti til þjóðhagslegrar þróunar, svo komast megi hjá tímabilum víðtæks fjárhagslegs álags, skal Evrópska kerfisáhætturáðið hafa stöðugt eftirlit með þróun á verðbréfunarmörkuðum. Þegar Evrópska kerfisáhætturáðið telur það nauðsynlegt, eða a.m.k. þriðja hvert ár, skal það í samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina birta skýrslu um áhrif verðbréfunarmarkaðarins á fjármálastöðugleika í því skyni að vekja athygli á áhættu fyrir fjármálastöðugleika. Ef veruleg áhætta kemur í ljós skal Evrópska kerfisáhætturáðið setja fram viðvaranir og, eftir því sem við á, gefa út tilmæli um aðgerðir til úrbóta til að bregðast við þeirri áhættu, skv. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, þ.m.t. um hve viðeigandi sé að breyta stigi eftirhalds áhættu, eða með því að grípa til annarra þjóðhagsvarúðarúrræða, og beina þeim til framkvæmdastjórnarinnar, evrópsku eftirlitsstofnananna og aðildarríkjanna. Framkvæmdastjórnin, evrópsku eftirlitsstofnanirnar og aðildarríkin skulu, í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1092/2010, tilkynna Evrópska kerfisáhætturáðinu, Evrópuþinginu og ráðinu um þær aðgerðir sem gripið er til í því skyni að bregðast við tilmælunum og skulu veita viðunandi rökstuðning ef engar ráðstafanir eru gerðar, innan þriggja mánaða frá deginum sem tilmælin eru send viðtakendum.

32. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og ráðstafanir til úrbóta

1. Án þess að hafa áhrif á rétt aðildarríkja til að mæla fyrir um og beita refsiviðurlögum skv. 34. gr. skulu aðildarríki setja reglur um viðeigandi stjórnsýsluviðurlög við brotum af gáleysi eða ásetningi og ráðstafanir til úrbóta, sem gilda a.m.k. í aðstæðum þar sem:

a) upphafsaðili, umsjónaraðili eða upphaflegur lánveitandi hefur ekki uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 6. gr.,

b) upphafsaðili, umsjónaraðili eða sérstakur verðbréfunaraðili hefur ekki uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. gr.,

c) upphafsaðili, umsjónaraðili eða upphaflegur lánveitandi hefur ekki uppfyllt viðmiðin sem mælt er fyrir um í 9. gr.,

d) upphafsaðili, umsjónaraðili eða sérstakur verðbréfunaraðili hefur ekki uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 18. gr.,

e) verðbréfun er auðkennd sem STS og upphafsaðili, umsjónaraðili eða sérstakur verðbréfunaraðili þeirrar verðbréfunar hefur ekki uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 19.–22. gr. eða 23.–26. gr.,

f) upphafsaðili eða umsjónaraðili leggur fram misvísandi tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr.,

g) upphafsaðili eða umsjónaraðili hefur ekki uppfyllt kröfurnar sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 27. gr., eða

h) þriðji aðili með starfsleyfi skv. 28. gr. hefur ekki tilkynnt um verulegar breytingar á upplýsingum sem veittar voru í samræmi við 1. mgr. 28. gr., eða aðrar breytingar sem ástæða er til að ætla að geti haft áhrif á mat lögbærs yfirvalds.

Aðildarríkin skulu einnig tryggja að stjórnsýsluviðurlög og/eða ráðstafanir til úrbóta séu framkvæmd með skilvirkum hætti.

Þessi viðurlög og ráðstafanir skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa varnaðaráhrif.

2. Aðildarríki skulu veita lögbærum yfirvöldum vald til að beita a.m.k. eftirfarandi viðurlögum og öðrum ráðstöfunum gegn þeim brotum sem um getur í 1. mgr.:

a) opinberri yfirlýsingu sem tilgreinir deili á einstaklingnum eða lögaðilanum og eðli brotsins í samræmi við 37. gr.,

b) að gera þeim einstaklingi eða lögaðila að láta af háttseminni og endurtaka hana ekki,

c) tímabundnu banni við því að stjórnarmaður upphafsaðilans, umsjónaraðilans eða sérstaka verðbréfunaraðilans eða annar einstaklingur sem gerður er ábyrgur fyrir brotinu sinni stjórnunarstörfum hjá slíkum félögum,

d) sé um að ræða brot eins og um getur í e- eða f-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar, tímabundnu banni við því að upphafsaðilinn eða umsjónaraðilinn tilkynni skv. 1. mgr. 27. gr. að verðbréfun uppfylli kröfurnar sem settar eru fram í 19.–22. gr. eða 23.–26. gr.,

e) sé um að ræða einstakling, hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem nema a.m.k. 5 000 000 evrum eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi fjárhæð í gjaldmiðli viðkomandi ríkis hinn 17. janúar 2018,

f) sé um að ræða lögaðila, hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem nema a.m.k. 5 000 000 evrum eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru, samsvarandi fjárhæð í gjaldmiðli viðkomandi ríkis hinn 17. janúar 2018 eða allt að 10% af hreinni heildarveltu lögaðilans á ári samkvæmt síðustu fyrirliggjandi reikningsskilum sem stjórnin hefur samþykkt; ef lögaðili er móðurfélag, eða dótturfélag móðurfélags sem er skylt að semja samstæðureikninga í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB [1], skal viðkomandi hrein heildarvelta á ári vera hrein heildarársvelta eða samsvarandi tegund tekna í samræmi við viðeigandi lög um reikningsskil samkvæmt nýjustu fyrirliggjandi samstæðureikningsskilum sem stjórn endanlega móðurfélagsins hefur samþykkt,

g) hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem nema a.m.k. tvöfaldri fjárhæð ávinningsins af brotinu, sé unnt að ákvarða þann ávinning, jafnvel þótt hann sé hærri en hámarksfjárhæðirnar sem um getur í e- og f-lið,

h) sé um að ræða brot eins og um getur í h-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. þessarar greinar, tímabundinni afturköllun starfsleyfis sem um getur í 28. gr. fyrir þann þriðja aðila sem fengið hefur starfsleyfi til að ganga úr skugga um að verðbréfunin sé í samræmi við ákvæði 19.–22. gr. eða 23.–26. gr.

3. Ef ákvæðin sem um getur í fyrstu málsgrein gilda um lögaðila skulu aðildarríki veita lögbærum yfirvöldum vald til að beita þeim stjórnsýsluviðurlögum og ráðstöfunum til úrbóta sem sett eru fram í 2. mgr., með fyrirvara um þau skilyrði sem mælt er fyrir um í landslögum, gegn stjórnarmönnum og öðrum einstaklingum sem samkvæmt landslögum bera ábyrgð á brotinu.

4. Aðildarríki skulu tryggja að hver ákvörðun um að beita stjórnsýsluviðurlögum eða ráðstöfunum til úrbóta sem sett eru fram í 2. mgr. sé rökstudd á viðhlítandi hátt og áfrýjunarleg.

33. gr.

Beiting valdheimilda til að beita stjórnsýsluviðurlögum og ráðstöfunum til úrbóta

1. Lögbær yfirvöld skulu beita þeim valdheimildum til að beita stjórnsýsluviðurlögum og ráðstöfunum til úrbóta sem um getur í 32. gr. í samræmi við ramma landslaga sinna, eftir því sem við á:

a) með beinum hætti,

b) í samstarfi við önnur yfirvöld,

c) á eigin ábyrgð með framsali verkefna til annarra yfirvalda,

d) með því að leita til lögbærra dómsyfirvalda.

2. Lögbær yfirvöld skulu, við ákvörðun tegundar og stigs stjórnsýsluviðurlaga eða ráðstafana til úrbóta sem lögð eru á skv. 32. gr., taka tillit til þess að hve miklu leyti brotið er af ásetningi eða vegna gáleysis og allra annarra aðstæðna sem máli skipta, þ.m.t., eftir því sem við á:

a) mikilvægi, alvarleika og tímalengdar brotsins,

b) þess hve mikla ábyrgð hinn brotlegi einstaklingur eða lögaðili ber,

c) fjárhagslegs styrks hins brotlega einstaklings eða lögaðila,

d) mikilvægis hagnaðar einstaklingsins eða lögaðilans sem ber ábyrgðina eða tapsins sem hann komst hjá, að því marki sem unnt er að ákvarða það,

e) taps þriðju aðila vegna brotsins, að því marki sem unnt er að ákvarða það,

[1] Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtíð. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

f) samstarfsfýsi hins brotlega einstaklings eða lögaðila við lögbæra yfirvaldið, með fyrirvara um þörfina á að tryggja að hann endurgreiði hagnað sinn af brotinu eða tap sem hann komst hjá með því,

g) fyrri brota hins brotlega einstaklings eða lögaðila.

34. gr.

Refsiviðurlög

1. Aðildarríkjum er heimilt ákveða að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög eða ráðstafanir til úrbóta vegna brota sem falla undir refsiviðurlög samkvæmt landslögum þeirra.

2. Hafi aðildarríki valið í samræmi við 1. mgr. þessarar greinar að mæla fyrir um refsiviðurlög við brotum á ákvæðunum sem um getur í 1. mgr. 32. gr. skulu þau tryggja að viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar svo viðkomandi lögbær yfirvöld hafi allar nauðsynlegar heimildir til samskipta við dómsyfirvöld, saksóknara eða yfirvöld sem berjast gegn afbrotum innan lögsögu sinnar til að fá í hendur tilteknar upplýsingar í tengslum við rannsókn sakamála eða mál sem eru höfðuð vegna brota sem um getur 1. mgr. 32. gr. og veita öðrum lögbærum yfirvöldum sömu upplýsingar, sem og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni, til að uppfylla skuldbindingu sína um samstarf að því er varðar þessa reglugerð.

35. gr.

Tilkynningaskyldur

Aðildarríki skulu, eigi síðar en 18. janúar 2019, tilkynna framkvæmdastjórninni, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um lög og stjórnsýslufyrirmæli sem lögleiða þennan kafla, þ.m.t. öll viðkomandi ákvæði refsilaga. Aðildarríki skulu án ástæðulausrar tafar tilkynna framkvæmdastjórninni, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um allar síðari breytingar á þeim.

36. gr.

Samstarf milli lögbærra yfirvalda og evrópskra eftirlitsstofnana

1. Lögbæru yfirvöldin sem um getur í 29. gr. og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, Evrópska bankaeftir litsstofnunin og Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin skulu starfa náið saman og skiptast á upplýsingum til að sinna skyldum sínum skv. 30.–34. gr.

2. Lögbær yfirvöld skulu samræma eftirlit sitt með nánum hætti til að uppgötva og ráða bót á brotum á þessari reglugerð, þróa og stuðla að bestu starfsvenjum, auðvelda samstarf, stuðla að samkvæmni í túlkun og veita mat milli lögsagna komi upp ágreiningur.

3. Koma skal á fót sérstakri verðbréfunarnefnd innan ramma hinnar sameiginlegu nefndar evrópsku eftirlitsstofnananna, þar sem lögbær yfirvöld skulu starfa náið saman til að sinna skyldum sínum skv. 30.–34. gr.

4. Telji lögbært yfirvald að brotið hafi verið í bága við eina eða fleiri af kröfunum skv. 6.–27. gr. eða hefur ástæðu til að ætla það skal það upplýsa lögbært yfirvald aðilans, eða aðilanna, sem grunaðir eru um slíkt brot um niðurstöður sínar með nægjanlega ítarlegum hætti. Viðkomandi lögbær yfirvöld skulu samræma eftirlit sitt með nánum hætti til að tryggja samræmi milli ákvarðana.

5. Ef brotið sem um getur í 4. mgr. þessarar greinar varðar einkum ranga eða misvísandi tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr. skal lögbæra yfirvaldið sem uppgötvar brotið án tafar tilkynna lögbæru yfirvaldi aðilans sem tilnefndur var fyrsti tengiliður skv. 1. mgr. 27. gr. um niðurstöður sínar. Lögbært yfirvald aðilans sem tilnefnt er fyrsti tengiliður skv. 1. mgr. 27. gr. skal þá gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni viðvart og fylgja þeirri málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 6. mgr. þessarar greinar.

6. Við móttöku upplýsinganna sem um getur í 4. mgr. skal lögbært yfirvald aðilans sem grunaður er um brotið, innan 15 virkra daga, grípa til allra nauðsynlegra aðgerða til að bregðast við brotinu sem uppgötvast hefur og tilkynna það öðrum viðkomandi lögbærum yfirvöldum, einkum lögbærum yfirvöldum upphafsaðilans, umsjónaraðilans og sérstaka verðbréfunaraðilans og lögbærum yfirvöldum eiganda verðbréfuðu stöðunnar, sé vitað hver hann er. Sé lögbært yfirvald ósammála öðru lögbæru yfirvaldi um málsmeðferð eða inntak aðgerða þess eða aðgerðaleysi skal það tilkynna öllum öðrum viðkomandi lögbærum yfirvöldum um ágreininginn án ástæðulausrar tafar. Ef ekki er leyst úr þeim ágreiningi innan þriggja mánaða frá deginum sem öllum viðkomandi lögbærum yfirvöldum er gert viðvart skal vísa málinu til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 19. gr. og, eftir atvikum, 20. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010. Tímabilið til sáttameðferðar sem um getur í 2. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 skal vera einn mánuður.

Ef viðkomandi lögbær yfirvöld komast ekki að samkomulagi innan tímabilsins til sáttameðferðar sem um getur í fyrstu undirgrein skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin taka ákvörðun eins og um getur í 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 innan eins mánaðar. Meðan á málsmeðferðinni sem sett er fram í þessari grein stendur skal verðbréfun sem birt er á listanum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin viðheldur skv. 27. gr. þessarar reglugerðar áfram teljast vera STS skv. 4. kafla þessarar reglugerðar og skal áfram vera á slíkum lista.

Fallist viðkomandi lögbær yfirvöld á að brotið tengist því að ekki hafi verið farið að ákvæðum 18. gr. og það hafi verið framið í góðri trú er þeim heimilt að ákveða að veita upphafsaðilanum, umsjónaraðilanum og sérstaka verðbréfunaraðilanum allt að þriggja mánaða frest til að ráða bót á brotinu sem uppgötvast hefur og hefst sá frestur á þeim degi sem lögbæra yfirvaldið upplýsti upphafsaðilann, umsjónaraðilann og sérstaka verðbréfunaraðilann um brotið. Á slíku tímabili skal verðbréfun sem birt er á listanum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin heldur skv. 27. gr. áfram teljast vera STS skv. 4. kafla og vera áfram á slíkum lista.

Telji eitt eða fleiri þeirra lögbæru yfirvalda sem í hlut eiga að ekki sé ráðin bót á brotinu á fullnægjandi hátt innan frestsins sem um getur í þriðju undirgrein skal fyrsta undirgrein gilda.

7. Þremur árum eftir daginn sem þessi reglugerð kemur til framkvæmda skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin framkvæma jafningjarýni í samræmi við 30. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010 á innleiðingu þeirra viðmiða sem mælt er fyrir um í 19.–26. gr. þessarar reglugerðar.

8. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina almenna samstarfskyldu og upplýsingar sem skiptast skal á skv. 1. mgr. og tilkynningaskyldur skv. 4. og 5. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, í nánu samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar 18. janúar 2019.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

37. gr.

Birting stjórnsýsluviðurlaga

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld birti á opinberu vefsetri sínu, án ástæðulausrar tafar og að lágmarki, hverja ákvörðun um að beita stjórnsýsluviðurlögum sem ekki er hægt að áfrýja og sem beitt er vegna brots á 6., 7., 9. gr. eða 1. mgr. 27. gr. eftir að þeim aðila sem sætir viðurlögunum hefur verið tilkynnt um þá ákvörðun.

2. Birtingin sem um getur í 1. mgr. skal fela í sér upplýsingar um tegund og eðli brotsins, deili á þeim aðilum sem ábyrgð bera og viðurlögin sem beitt er.

3. Telji lögbæra yfirvaldið, að undangengnu mati í hverju tilviki fyrir sig, að birting sem tilgreinir deili á lögaðila, ef um lögaðila er að ræða, eða deili á einstaklingum og persónuupplýsingar, ef um einstaklinga er að ræða, sé óhófleg miðað við tilefnið, eða ef lögbæra yfirvaldið telur að birtingin myndi tefla stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn sakamáls í tvísýnu, eða ef birtingin myndi valda, að svo miklu leyti sem unnt er að ákvarða það, óhóflegum skaða fyrir þann aðila sem á í hlut, skulu aðildarríkin tryggja að lögbæru yfirvöldin annaðhvort:

a) fresti birtingu ákvörðunarinnar um að beita stjórnsýsluviðurlögum þar til ástæður þess að birta hana ekki eru ekki lengur fyrir hendi,

b) birti ákvörðunina um að beita stjórnsýsluviðurlögum án nafngreiningar, í samræmi við landslög, eða

c) birti ekki ákvörðunina um að beita stjórnsýsluviðurlögum í tilvikum þar sem valkostirnir í a- og b-liðum eru taldir ófullnægjandi til að tryggja:

   i. að stöðugleika fjármálamarkaða sé ekki stefnt í hættu, eða

   ii. meðalhóf við birtingu slíkrar ákvörðunar, sé um að ræða ráðstafanir sem teljast minni háttar.

4. Sé tekin ákvörðun um að kunngera viðurlög án nafngreiningar er heimilt að fresta birtingu viðkomandi gagna. Ef lögbært yfirvald birtir ákvörðun um beitingu stjórnsýsluviðurlaga sem er áfrýjað til viðkomandi dómsyfirvalda skulu lögbær yfirvöld einnig þegar í stað birta þær upplýsingar á opinberu vefsetri sínu og allar síðari upplýsingar um niðurstöðu slíkrar áfrýjunar. Einnig skal birta allar dómsniðurstöður sem ógilda ákvörðun um að beita stjórnsýsluviðurlögum.

5. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að allar birtingar sem um getur 1.–4. mgr. verði áfram á opinberu vefsetri þeirra í a.m.k. fimm ár eftir birtingu Persónuupplýsingar sem birtingin tekur til skulu einungis vera á opinberu vefsetri lögbæru yfirvaldanna í þann tíma sem nauðsynlegur er í samræmi við gildandi reglur um persónuvernd.

6. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um öll stjórnsýsluviðurlög sem beitt er, þ.m.t., eftir því sem við á, allar áfrýjanir í tengslum við þau og niðurstöðu þeirra.

7. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal viðhalda miðlægu gagnasafni um stjórnsýsluviðurlög sem henni er tilkynnt um. Það gagnasafn skal eingöngu aðgengilegt Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni, Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni og lögbæru yfirvöldunum og skal uppfært á grunni þeirra upplýsinga sem lögbæru yfirvöldin veita í samræmi við 6. mgr.

6. KAFLI

BREYTINGAR

38. gr.

Breyting á tilskipun 2009/65/EB

Í stað 50. gr. a tilskipunar 2009/65/EB kemur eftirfarandi:

„50. gr. a

Ef rekstrarfélög verðbréfasjóða eða verðbréfasjóðir sem lúta innri stjórn (e. *internally managed*) eru útsett fyrir verðbréfun sem uppfyllir ekki lengur þær kröfur sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 (*) skulu þau, í því skyni að tryggja sem best hagsmuni fjárfesta í viðkomandi verðbréfasjóði, bregðast við og grípa til aðgerða til úrbóta, ef við á.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 frá 12. desember 2017 um almennan ramma fyrir verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun, og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB og 2011/61/ESB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 347, 28.12.2017, bls. 35).“

39. gr.

Breyting á tilskipun 2009/138/EB

Tilskipun 2009/138/EB er breytt sem hér segir:

1) Í stað 2. og 3. mgr. 135. gr. kemur eftirfarandi:

„2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 301. gr. a þessarar tilskipunar um viðbætur við þessa tilskipun með því að mæla fyrir um nákvæmar skilgreiningar á þeim aðstæðum þar sem heimilt er að gera hæfilega viðbótareiginfjárkröfu ef brotið er í bága við þær kröfur sem mælt er fyrir um í 5. eða 6. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 (*) án þess að hafa áhrif á 3. mgr. 101. gr. þessarar tilskipunar.

3. Til að tryggja samræmda beitingu 2. mgr. þessarar greinar skal Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin, í samræmi við 301. gr. b, semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina aðferðir við útreikning á hæfilegri viðbótareiginfjárkröfu sem þar um getur.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa tilskipun með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 frá 12. desember 2017 um almennan ramma fyrir verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun, og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB og 2011/61/ESB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 347, 28.12.2017, bls. 35).“

2) Ákvæði 11. mgr. 308. gr. b falla niður.

40. gr.

Breyting á reglugerð (EB) nr. 1060/2009

Reglugerð (EB) nr. 1060/2009 er breytt sem hér segir:

1) Í 22. og 41. forsendu, í 8. gr. c og í 1. lið II. hluta D-þáttar I. viðauka kemur „verðbréfunargerningur“ í stað „samsettur fjármálagerningur“.

2) Í 34. og 40. forsendu, í 8. gr. (4. mgr.), 8. gr. c, 10. gr. (3. mgr.) og 39. gr. (4. mgr.) sem og í fimmtu málsgrein 2. lið A-þáttar I. viðauka, 5. lið B-þáttar I. viðauka, fyrirsögn og í 2. lið II. hluta D-þáttar I. viðauka, 8., 24. og 45. lið I. hluta III. viðauka og 8. lið III. hluta III. viðauka kemur „verðbréfunargerningar“ í stað „samsettir fjármálagerningar“.

3) Í stað annarrar undirgreinar 1. gr. kemur eftirfarandi:

„Í þessari reglugerð er einnig mælt fyrir um skyldur útgefenda og tengdra þriðju aðila með staðfestu í Sambandinu að því er varðar verðbréfunargerninga.“

4) Í stað 1. liðar 1. mgr. 3. gr. kemur eftirfarandi:

„l) „verðbréfunargerningur“: fjármálagerningur eða aðrar eignir sem verða til við verðbréfunarviðskipti eða í kerfisfyrirkomulagi sem um getur í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2402 (verðbréfunarreglugerð),“.

5) Ákvæði 8. gr. b falla brott.

6) Í 4. gr. (b-lið 3. mgr.), 5. gr. (b-lið annarrar undirgreinar 6. mgr.) og 25. gr. a fellur tilvísunin til 8. gr. b brott.

41. gr.

Breytingar á tilskipun 2011/61/ESB

Í stað 17. gr. tilskipunar 2011/61/ESB kemur eftirfarandi:

„17. gr.

Ef rekstraraðilar sérhæfðra sjóða eru útsettir fyrir verðbréfun sem uppfyllir ekki lengur þær kröfur sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 (*), skulu þeir, í því skyni að tryggja sem best hagsmuni fjárfesta í viðkomandi sérhæfðum sjóðum, bregðast við og grípa til aðgerða til úrbóta, ef við á.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 frá 12. desember 2017 um almennan ramma fyrir verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun, og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB og 2011/61/ESB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 347, 28.12.2017, bls. 35).“

42. gr.

Breyting á reglugerð (ESB) nr. 648/2012

Reglugerð (ESB) nr. 648/2012 er breytt sem hér segir:

1) Eftirfarandi liðir bætast við 2. gr.:

„30) „sértryggt skuldabréf“: skuldabréf sem uppfyllir kröfurnar í 129. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,

31) „aðili með sértryggð skuldabréf“: útgefandi sértryggðs skuldabréfs eða tryggingasafns sértryggðra skuldabréfa.“

2) Eftirfarandi málsgreinar bætast við 4. gr.:

„5. Ákvæði 1. mgr. þessarar greinar skulu ekki gilda um OTC-afleiðusamninga sem gerðir eru af aðilum með sértryggð skuldabréf í tengslum við sértryggt skuldabréf, eða af sérstökum verðbréfunaraðila í tengslum við verðbréfun, í skilningi reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 (*) að því tilskildu að:

a) ef um er að ræða sérstakan verðbréfunaraðila, skuli sérstaki verðbréfunaraðilinn eingöngu gefa út verðbréfanir sem uppfylla kröfurnar í 18. gr. og 19.–22. eða 23.–26. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2402 (verðbréfunarreglugerðin),

b) OTC-afleiðusamningurinn sé aðeins notaður sem áhættuvörn gegn vaxta- eða gjaldmiðlamisvægi sértryggða skuldabréfsins eða verðbréfunarinnar og

c) fyrirkomulag sértryggða skuldabréfsins eða verðbréfunarinnar dragi með fullnægjandi hætti úr greiðslufallsáhættu mótaðila að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem aðilinn með sértryggða skuldabréfið eða sérstaki verðbréfunaraðilinn gerir í tengslum við sértryggða skuldabréfið eða verðbréfunina.

6. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar, og að teknu tilliti til þarfarinnar á að koma í veg fyrir eftirlitshögnun, skulu evrópsku eftirlitsstofnanirnar semja drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina viðmiðin til að ákvarða hvaða fyrirkomulag í tengslum við sértryggð skuldabréf eða verðbréfanir dregur á fullnægjandi hátt úr greiðslufallsáhættu mótaðila, í skilningi 5. mgr.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að bæta við þessa reglugerð með því að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 eða (ESB) nr. 1095/2010.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/2402 frá 12. desember 2017 um almennan ramma fyrir verðbréfun og gerð sértæks ramma fyrir einfalda, gagnsæja og staðlaða verðbréfun, og um breytingu á tilskipunum 2009/65/EB, 2009/138/EB og 2011/61/ESB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 648/2012 (Stjtíð. ESB L 347, 28.12.2017, bls. 35).“

3) Í stað 15. mgr. 11. gr. kemur eftirfarandi:

„15. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skulu evrópsku eftirlitstofnanirnar semja sameiginleg drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem tilgreina:

a) áhættustýringarferlin, þ.m.t. umfang og tegund veðtrygginga- og aðgreiningarfyrirkomulags, sem þarf til að farið sé að 3. mgr.,

b) verklagsreglurnar sem mótaðilarnir og viðkomandi lögbær yfirvöld skulu fylgja við beitingu undanþága skv. 6.–10. mgr.,

c) gildandi viðmið sem um getur í 5.–10. mgr., þ.m.t. einkum hvað telst vera framkvæmdarleg eða lagaleg hindrun á skjótri yfirfærslu eigin fjár og endurgreiðslu skulda milli mótaðila.

Umfang og tegund veðtryggingar sem krafist er að því er varðar OTC-afleiðusamninga sem aðilar með sértryggð skuldabréf gera í tengslum við sértryggt skuldabréf, eða sérstakur verðbréfunaraðili í tengslum við verðbréfun í skilningi þessarar reglugerðar og sem uppfyllir skilyrðin í 5. mgr. 4. gr. þessarar reglugerðar og þær kröfur sem settar eru fram í 18. gr. og í 19.–22. eða 23.–26. gr. reglugerðar (ESB) 2017/2402 (verðbréfunarreglugerðin), skulu ákvörðuð með tilliti til hvers kyns hindrana fyrir því að skipst sé á veðtryggingum að því er varðar gildandi veðtryggingarfyrirkomulag í tengslum við sértryggða skuldabréfið eða verðbréfunina.

Evrópsku eftirlitsstofnanirnar skulu leggja þessi drög að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 18. júlí 2018.

Allt eftir lagalegu eðli mótaðilans er framkvæmdastjórninni veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í þessari málsgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerða (ESB) nr. 1093/2010, (ESB) nr. 1094/2010 eða (ESB) nr. 1095/2010.“

43. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Þessi reglugerð gildir um verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin eru út 1. janúar 2019 eða síðar, með fyrirvara um 7. og 8. mgr.

2. Að því er varðar verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin voru út fyrir 1. janúar 2019 er upphafsaðilum, umsjónaraðilum og sérstökum verðbréfunaraðilum heimilt að nota auðkenninguna „STS“ eða „einföld, gagnsæ og stöðluð“, eða auðkenningu sem vísar beint eða óbeint til þessara hugtaka, að því tilskildu að kröfunum sem settar eru fram í 18. gr. og skilyrðunum sem sett eru fram í 3. mgr. þessarar greinar sé fullnægt.

3. Verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin voru út fyrir 1. janúar 2019, aðrar en verðbréfaðar stöður sem varða viðskipti með eignatryggð skammtímaskuldabréf eða áætlun um eignatryggð skammtímaskuldabréf, skulu teljast vera „STS“ að því tilskildu að:

a) þær hafi uppfyllt, við útgáfu þessara verðbréfa, þær kröfur sem settar eru fram í 1.–5., 7.–9. og 11.–13. mgr. 20. gr. og 1. og 3. mgr. 21. gr., og

b) þær uppfylli, við tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr., þær kröfur sem settar eru fram í 20. gr. (6. og 10. mgr.), 21. gr. (2. og 4.–10. mgr.) og 22. gr. (1.–5. mgr.).

4. Að því er varðar b-lið 3. mgr. gildir eftirfarandi:

a) í 2. mgr. 22. gr. skal „áður en verðbréfin eru gefin út“ lesast sem „á undan tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr.“,

b) í 3. mgr. 22. gr. skal „Áður en verðbréfunin er verðlögð“ lesast „Á undan tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr.“,

c) í 5. mgr. 22. gr.:

i. í öðrum málslið, skal „á undan verðlagningu“ lesast „á undan tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr.“,

ii. „á undan verðlagningu, a.m.k. sem dróg eða á bráðabirgðaformi“ skal lesast „á undan tilkynningu skv. 1. mgr. 27. gr.“,

iii. kröfurnar sem settar eru fram í fjórða málslið skulu ekki gilda,

iv. tilvísanir í hlítni við ákvæði 7. gr. skulu túlkast eins og 7. gr. gildi um þessar verðbréfanir þrátt fyrir 1. mgr. 43. gr.

5. Að því er varðar verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin voru út 1. janúar 2011 eða síðar, en fyrir 1. janúar 2019, og að því er varðar verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin voru út fyrir 1. janúar 2011 þar sem nýjum undirliggjandi áhættuskuldbindingum hefur verið bætt við eða skipt út eftir 31. desember 2014 skulu kröfurnar um áreiðanleikakannanir sem mælt er fyrir um í reglugerð (ESB) nr. 575/2013, framseldri reglugerð (ESB) 2015/35 og framseldri reglugerð (ESB) nr. 231/2013, eftir því sem við á, gilda áfram í þeirri útgáfu sem í gildi er 31. desember 2018.

6. Að því er varðar verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin voru út fyrir 1. janúar 2019 skulu lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki, eins og þau eru skilgreind í 1. og 2. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, vátryggingafélög, eins og þau eru skilgreind í 1. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB, endurtryggingafélög, eins og þau eru skilgreind í 4. lið 13. gr. tilskipunar 2009/138/EB, og rekstraraðilar sérhæfðra sjóða (AIFM), eins og þeir eru skilgreindir í b-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2011/61/ESB, áfram beita 405. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og I., II. og III. kafla og 22. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 625/2014, 254. og 255. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/35 og 51. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 231/2013, eftir því sem við á, þeirri útgáfu sem í gildi er 31. desember 2018.

7. Þar til tæknilegu eftirlitsstaðlarnir sem samþykktir verða af framkvæmdastjórninni skv. 7. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar taka gildi skulu upphafsaðilar, umsjónaraðilar eða upphaflegi lánveitandinn, að því er varðar skuldbindingarnar sem settar eru fram í 6. gr. þessarar reglugerðar, beita I., II. og III. kafla og 22. gr. framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 625/2014 á verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin eru út 1. janúar 2019 eða síðar.

8. Þar til tæknilegu eftirlitsstaðlarnir sem samþykktir verða af framkvæmdastjórninni skv. 3. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar taka gildi skulu upphafsaðilar, umsjónaraðilar og sérstakir verðbréfunaraðilar, að því er varðar skuldbindingarnar sem settar eru fram í a- og e-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar, gera upplýsingarnar sem um getur í I.–VIII. viðauka framseldrar reglugerðar (ESB) 2015/3 tiltækar í samræmi við 2. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar.

9. Að því er varðar þessa grein, og ef um er að ræða verðbréfanir sem fela ekki í sér útgáfu verðbréfa, skulu allar tilvísanir í „verðbréfanir þeirra verðbréfa sem gefin voru út“ teljast merkja „verðbréfanir þar sem upphaflegu verðbréfuðu stöðurnar eru stofnaðar“, að því tilskildu að þessi reglugerð gildi um allar verðbréfanir sem stofna til nýrra verðbréfaðra staðna 1. janúar 2019 eða síðar.

44. gr.

Skýrslur

Sameiginleg nefnd evrópsku eftirlitsstofnananna skal, eigi síðar en 1. janúar 2021 og þriðja hvert ár eftir það, birta skýrslu um:

a) framkvæmd STS-krafnanna eins og kveðið er á um í 18.–27. gr.,

b) mat á þeim aðgerðum sem lögbær yfirvöld hafa gripið til, um verulega áhættu og nýja veikleika sem geta hafa komið fram og um aðgerðir markaðsaðila til að staðla frekar skjöl um verðbréfun,

c) virkni krafnanna um áreiðanleikakannanir sem mælt er fyrir um í 5. gr. og krafnanna um gagnsæi sem mælt er fyrir um í 7. gr. og stig gagnsæis verðbréfunarmarkaðarins í Sambandinu, þ.m.t. hvort gagnsæiskröfurnar sem mælt er fyrir um í 7. gr. geri lögbæru yfirvöldunum kleift að hafa nægjanlega yfirsýn á markaðinn til að sinna skyldum sínum,

d) kröfurnar sem mælt er fyrir um í 6. gr., þ.m.t. hlítni markaðsaðila við þær og fyrirkomulag við eftirhald áhættu skv. 3. mgr. 6. gr.

45. gr.

Tilbúnar verðbréfanir

1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 2. júlí 2019, í nánu samstarfi við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og Evrópsku vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, birta skýrslu um hagkvæmni sértæks ramma um einfalda, gagnsæja og staðlaða tilbúna verðbréfun, sem takmarkast við tilbúna verðbréfun á efnahagsreikningi (e. *balance-sheet synthetic securitisation*).

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 2. janúar 2020, á grundvelli skýrslu Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem um getur í 1. mgr., leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um að koma á sértækum ramma um einfalda, gagnsæja og staðlaða gerviverðbréfun, sem takmarkast við tilbúna verðbréfun á efnahagsreikningi, ásamt tillögu að nýrri löggjöf, ef við á.

46. gr.

Endurskoðun

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 1. janúar 2022, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar ásamt tillögu að nýrri löggjöf, ef við á.

Í þeirri skýrslu skal einkum taka til athugunar niðurstöður skýrslnanna sem um getur í 44. gr. og meta:

a) áhrif þessarar reglugerðar, þ.m.t. innleiðingar auðkenningarinnar STS-verðbréfun, á virkni markaðarins fyrir verðbréfanir í Sambandinu, framlag verðbréfunar til raunhagkerfisins, einkum hvað varðar aðgengi lítilla og meðalstórra fyrirtækja að lánsfé og fjárfestingar, og samtenginguna milli fjármálastofnana og stöðugleika fjármálageirans,

b) mismunandi notkun á fyrirkomulaginu sem um getur í 3. mgr. 6. gr., á grundvelli þeirra gagna sem tilkynnt eru skv. iii. lið e-liðar fyrstu undirgreinar 1. mgr. 7. gr. Ef niðurstöðurnar sýna aukna varúðartengda áhættu (e. *prudential risks*) vegna notkunar fyrirkomulagsins sem um getur í a-, b-, c- og e-lið 3. mgr. 6. gr. skal huga að viðeigandi úrlausnum,

c) hvort þeim viðskiptum sem um getur í þriðju undirgrein 2. mgr. 7. gr. hafi fjölgað óhóflega síðan þessi reglugerð tók gildi og hvort markaðsaðilar hafi hagað viðskiptum þannig að þeir sniðgangi skuldbindingar skv. 7. gr. um að gera upplýsingar tiltækar gegnum verðbréfunarskrár,

d) hvort þörf sé á að víkka út birtingarkröfur skv. 7. gr. þannig að þær nái yfir viðskipti sem um getur í þriðju undirgrein 2. mgr. 7. gr. og stöður fjárfesta,

e) hvort unnt sé á sviði STS-verðbréfana að innleiða jafngildar reglur fyrir upphafsaðila, umsjónaraðila og sérstaka verðbréfunaraðila í þriðja landi, að teknu tilliti til þróunar á alþjóðavettvangi á sviði verðbréfunar, einkum hvað varðar framtaksverkefni um einfaldar, gagnsæjar og sambærilegar verðbréfanir,

f) framkvæmdina á kröfunum sem mælt er fyrir um í 4. mgr. 22. gr. og hvort þörf er á að útvíkka þær til verðbréfunar þar sem undirliggjandi áhættuskuldbindingar eru ekki íbúðalán eða bílalán eða -kaupleigusamningar, með það fyrir augum að samræma birtingu upplýsinga sem varða umhverfi, samfélag og stjórnarhætti,

g) hversu viðeigandi sannprófunarfyrirkomulag þriðja aðilans sem mælt er fyrir um í 27. og 28. gr. er og hvort reglur um starfsleyfisveitingar þriðju aðila sem mælt er fyrir um í 28. gr. stuðli að nægjanlegri samkeppni milli þriðju aðila og hvort gera þurfi breytingar á eftirlitsrammanum til að tryggja fjármálastöðugleika, og

h) hvort þörf er á viðbót við rammann um verðbréfun sem settur er fram í þessari reglugerð, með því að koma á kerfi með takmörkuðum fjölda banka með starfsleyfi, sem gegna hlutverki sérstakra verðbréfunaraðila og hafa einkarétt til að kaupa áhættuskuldbindingar frá upphafsaðilum og selja fjárfestum kröfur sem tryggðar eru með keyptum áhættuskuldbindingum.

47. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar sem um getur í 2. mgr. 16. gr. um óákveðinn tíma frá og með 17. janúar 2018.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 2. mgr. 16. gr. Með ákvörðun um afturköllun er bundinn endi á valdaframsalið sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Áður en framseld gerð er samþykkt skal framkvæmdastjórnin hafa samráð við sérfræðinga sem hvert aðildarríki hefur tilnefnt í samræmi við meginreglurnar sem mælt er fyrir um í samstarfssamningnum milli stofnana um betri lagasetningu frá 13. apríl 2016.

5. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

6. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 2. mgr. 16. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

48. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2019.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 12. desember 2017.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	*Fyrir hönd ráðsins,*
A. TAJANI	M. MAASIKAS
forseti.	*forseti.*